

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler:</i>	
93/C 350/01	nr. 1176/92 af Gerardo Fernández-Albor til Kommissionen Om: En ny lovgivningsmæssig og finansiel ramme for filmklubberne i EF	1
93/C 350/02	nr. 1511/92 af Gijs de Vries til Kommissionen Om: Nederlandenes bidrag til EF's egne indtægter	1
93/C 350/03	nr. 1859/92 af Ursula Braun-Moser til Kommissionen Om: Opløsning af GD XXIII	2
93/C 350/04	nr. 1973/92 af Christopher Jackson til Kommissionen Om: Fremtiden for SMV-Afdelingen i Generaldirektorat XXIII	2
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 1859/92 og nr. 1973/92	2
93/C 350/05	nr. 2238/92 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: Urimeligt store gebyrer for veksling og overførsel af valuta	2
93/C 350/06	nr. 3086/92 af José Valverde López til Kommissionen Om: Spaniens manglende gennemførelse af direktiverne om offentlige bygge- og anlægskontrakter og offentlige indkøb	3
93/C 350/07	nr. 3099/92 af Wilfried Telkämper til Kommissionen Om: VVM-direktivet — fortolkning af direktivets artikel 9	3
93/C 350/08	nr. 3296/92 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Tilpasning af Fællesskabets lufthavne til behovet for kontrol ved medlemsstaternes ydre grænser	4

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
93/C 350/09	nr. 19/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Den græske sociale sikringsordning	4
93/C 350/10	nr. 141/93 af sir James Scott-Hopkins til Kommissionen Om: Sikkerhedsbestemmelser for barnevogne	5
93/C 350/11	nr. 186/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Forbrugere og forsikringselskaber	5
93/C 350/12	nr. 287/93 af Isidoro Sánchez García til Kommissionen Om: Reorganiseringen af Iberia	6
93/C 350/13	nr. 343/93 af Mary Banotti til Kommissionen Om: ESF-midler til børnepassningsordninger i Irland	6
93/C 350/14	nr. 525/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Sikring af samme niveau for beskyttelse af sikkerhed og sundhed inden for al industri og inden for al erhvervsvirksomhed i Grækenland	7
93/C 350/15	nr. 527/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Bilulykker	7
93/C 350/16	nr. 764/93 af Bartho Pronk til Kommissionen Om: Sikkerhed i forbindelse med lastbiler med åbent lad	8
93/C 350/17	nr. 809/93 af Leen van der Waal til Kommissionen Om: Statsstøtte til Air France	8
93/C 350/18	nr. 851/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Forskning vedrørende de sundhedsfarer, der skyldes manglende etikettering af hygiejniske engangsartikler	9
93/C 350/19	nr. 1000/93 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Arkæologiske fund i Boula i Attika	9
93/C 350/20	nr. 1015/93 af Giuseppe Mottola til Kommissionen Om: Fejlagtig fortolkning af EF-direktivet om kommunale slagterier og de katastrofale følger heraf for landdistrikterne	10
93/C 350/21	nr. 1028/93 af Alex Smith til Kommissionen Om: Transport af plutoniumnitrat — overholdelse af Den Internationale Atomenergiorganisations sikkerhedsserie 6	10
93/C 350/22	nr. 1053/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Forslag om oprettelsen af et centralt organ, som skal deltage i udformningen af fællesskabsprogrammer	11
93/C 350/23	nr. 1054/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: EURURAL og løsningen af landområdernes problemer	11
93/C 350/24	nr. 1055/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Forslaget fra De Græske Landbrugssammenslutningers Forbund (PASEGES) om det græske EURURAL	11
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 1053/93, nr. 1054/93 og nr. 1055/93	11
93/C 350/25	nr. 1065/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Udvikling af jernbaneforbindelserne på Peloponnes	12

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
93/C 350/26	nr. 1080/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Beskyttelse af software	12
93/C 350/27	nr. 1084/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Nødvendigheden af at fjerne forældede tankskibe	13
93/C 350/28	nr. 1129/93 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Accept af medlemsstaternes nationale valuta i de pågældende nabolande	13
93/C 350/29	nr. 1178/93 af Karl von Wogau til Kommissionen Om: Typegodkendelse af campingkøretøjer i Italien	14
93/C 350/30	nr. 1185/93 af Mary Banotti til Kommissionen Om: Forslag til EF-direktiv om produktsikkerhed for møbler	14
93/C 350/31	nr. 1267/93 af Andrea Raggio og Luigi Colajanni til Kommissionen Om: Den italienske regerings holdning til Fællesskabets regionalpolitik	15
93/C 350/32	nr. 1271/93 af Karl von Wogau til Kommissionen Om: Godkendelse af biler	15
93/C 350/33	nr. 1275/93 af José Valverde López til Kommissionen Om: Behovet for en forordning om klagegangen i forbindelse med Kommissionens aktiviteter	16
93/C 350/34	nr. 1276/93 af Derek Prag til Kommissionen Om: Den Europæiske Socialfond	16
93/C 350/35	nr. 1281/93 af Diego de los Santos López til Kommissionen Om: Udøvelse af hvervet som optiker og etableringsret for »Técnicos especialistas en Optica de Anteojería« (spanske optik-teknikere)	17
93/C 350/36	nr. 1290/93 af Karl von Wogau til Kommissionen Om: Bødestraf ved passage af den italienske grænse	17
93/C 350/37	nr. 1295/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Den økonomiske situation for det regionale universitetshospital i Patras	18
93/C 350/38	nr. 1314/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Mongoliets deltagelse i programmer	18
93/C 350/39	nr. 1322/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Foranstaltninger til forhindring af tuberkulosens udbredelse	18
93/C 350/40	nr. 1348/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Brugen af asbestplader i græske bageovne	19
93/C 350/41	nr. 1363/93 af Sotiris Kostopoulos til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Smughandel med våben og radioaktive stoffer i Kroatien	19
93/C 350/42	nr. 1372/93 af Gerardo Fernández-Albor til Kommissionen Om: Fællesskabsstøtte til udvandring til latinamerikanske lande	20
93/C 350/43	nr. 1704/93 af Edward Newman til Kommissionen Om: Emigration fra Østeuropa til Latinamerika	20
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 1372/93 og nr. 1704/93	20

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
93/C 350/44	nr. 1415/93 af Winifred Ewing til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Bosniske flygtninge	21
93/C 350/45	nr. 1416/93 af Winifred Ewing til Kommissionen Om: Den Europæiske Socialfond	21
93/C 350/46	nr. 1432/93 af Mark Killilea til Kommissionen Om: EF-informationskontorer og Maastricht-debatten	21
93/C 350/47	nr. 1441/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: De fredede bygninger på Korais-gaden i Athen	22
93/C 350/48	nr. 1462/93 af Henry Chabert til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: De væsentligste risici ved spredning af atomvåben	22
93/C 350/49	nr. 1480/93 af Marc Galle til Kommissionen Om: Støjrur som strømkilde	23
93/C 350/50	nr. 1522/93 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Den urimelige minimumsskat for italienske selvstændige erhvervsdrivende	24
93/C 350/51	nr. 1535/93 af Paul Staes til Kommissionen Om: Adgang til oplysninger	24
93/C 350/52	nr. 1540/93 af Marianne Thyssen til Kommissionen Om: Oprettelse af et rådgivende udvalg for erhvervsdrivende foreninger	25
93/C 350/53	nr. 1559/93 af Alex Smith til Kommissionen Om: Transport af plutonium	26
93/C 350/54	nr. 1572/93 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Skolesygeplejersker	26
93/C 350/55	nr. 1582/93 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Støtte til det europæiske antiracistiske netværk	27
93/C 350/56	nr. 1583/93 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Faglig uddannelse for ledige	28
93/C 350/57	nr. 1595/93 af Filippas Pierros til Rådet Om: Dårlig forvaltning af PHARE- og TACIS-programmerne	28
93/C 350/58	nr. 1598/93 af Dorothee Piermont til Kommissionen Om: Tilskud til menneskerettigheds-NGO'er — budgetkonto A3-3030	29
93/C 350/59	nr. 1612/93 af Mary Banotti til Kommissionen Om: Det Europæiske Ungdomsparlament	29
93/C 350/60	nr. 1647/93 af Llewellyn Smith til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Politikken med ikke-spredning af kernevåben	29
93/C 350/61	nr. 1689/93 af Anna Hermans til Kommissionen Om: Videregående erhvervsuddannelse	30
93/C 350/62	E-1752/93 af Alexandros Alavanos til Rådet Om: Et genoprettelsesprogram for mindre gunstigt stillede områder	30

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
93/C 350/63	E-1801/93 af Christine Crawley til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Voldtægt mod kvinder i det tidligere Jugoslavien	31
93/C 350/64	E-1830/93 af Brigitte Ernst de la Graete til Kommissionen Om: Globallån fra EIB til fordel for SMV	32
93/C 350/65	E-1848/93 af Sotiris Kostopoulos til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Oplagring af smuglede våben på den besatte del af Cypern	32
93/C 350/66	E-1888/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Asthma bronchiale	32
93/C 350/67	E-1953/93 af James Ford til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Sældrab i Namibia	33
93/C 350/68	E-1967/93 af Ernest Glinne til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Behovet for at få den internationale generalstabskomité der er oprettet i medfør af FN-pagtens artikel 26, 46 og 47, til at fungere	33
93/C 350/69	E-1969/93 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: EF-støtte til ikke-statslige organisationers virksomhed i Chile	33
93/C 350/70	E-1990/93 af Filippas Pierros til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Sanktioner over for Kroatien	34
93/C 350/71	E-2016/93 af Alex Smith til Kommissionen Om: Aftaler om ikke-spredning af kernevåben	34
93/C 350/72	E-2022/93 af Filippas Pierros til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Politiske mord i Tyrkiet	34
93/C 350/73	E-2032/93 af Yves Verwaerde til Rådet Om: Narkotikabekæmpelse — Aktioner gennemført af Det Europæiske Udvalg for Narkotika- bekæmpelse	35
93/C 350/74	E-2118/93 af Sotiris Kostopoulos til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: UNITA's angreb	35
93/C 350/75	E-2119/93 af Juan Ramírez Heredia til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Trevi-gruppens tilkendegivelser i København og Kolding vedrørende racevold	36
93/C 350/76	E-2157/93 af Ana Miranda de Lage til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Genindførelse af dødsstraffen i Peru	36
93/C 350/77	E-2194/93 af Víctor Arbeloa Muru til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Fredsprocessen i Mellemøsten	37
93/C 350/78	E-2209/93 af Ernest Glinne til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Nødvendigheden af at forbyde rituel bortskæring eller indringning af clitoris på piger og kvinder, som befinder sig på EF's territorium	37

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
93/C 350/79	E-2226/93 af António Capucho og Jan Bertens til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Forhandlingerne om fred i Mellemøsten	38
93/C 350/80	E-2235/93 af David Morris til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Kernevåben i det tidligere Sovjetunionen	39
93/C 350/81	E-2261/93 af Filippos Pierros til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Irans løsladelse af fængslet israeler	39
93/C 350/82	E-2342/93 af Sotiris Kostopoulos til Rådet Om: Kommissionens forslag til direktiv om beskyttelse i forbindelse med behandling af oplysninger	40
93/C 350/83	E-2378/93 af Stephen Hughes til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Eksport af landminer	40
93/C 350/84	E-2389/93 af Sotiris Kostopoulos til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Overtrædelser af FN's embargo mod Bosnien af græske virksomheder (Evroil Abee og Mamidol-Jetoil)	40
93/C 350/85	E-2456/93 af Claude Desama til Rådet Om: Fortsatte hindringer for den frie bevægelighed for personer og-varer ved Fællesskabets indre grænser	41
93/C 350/86	E-2481/93 af Luigi Vertemati til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Den voksende terrorisme	41
93/C 350/87	E-2506/93 af Sotiris Kostopoulos til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Anvendelsen af radioaktive bomber imod Irak	42
93/C 350/88	E-2539/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Grækenlands manglende overholdelse af bestemmelserne vedrørende det indre marked i forbindelse med afsætningen af EF-varer	42
93/C 350/89	E-2575/93 af Sotiris Kostopoulos til Rådet Om: Fælles principper for vurdering af plantebeskyttelsesmidler	43
93/C 350/90	E-2655/93 af Cristiana Muscardini til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: En europæisk mægler til Somalia	43
93/C 350/91	E-2691/93 af James Ford til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Menneskerettighedskrænkelser imod det bahaistiske samfund i Iran	44
93/C 350/92	E-2746/93 af Alexandros Alavanos til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Løsladelse af lederen af det albanske socialistparti	44

(Fortsættes på omslagets tredje side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
93/C 350/93	E-2755/93 af Brigitte Ernst de la Graete til Rådet Om: Direktiv om produkter med dobbelt anvendelse	45
93/C 350/94	E-2795/93 af Winifred Ewing til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Den israelske krigsfange Ron Arad	45
93/C 350/95	E-2841/93 af Alex Smith til Rådet Om: Inddragelse af miljøhensyn i byplanlægningen	45
93/C 350/96	E-2997/93 af James Elles, Otto Habsburg, Fernand Herman og Ria Oomen-Ruijten til Rådet Om: Forbindelserne mellem EF, Østeuropa og SNG	46
93/C 350/97	E-3170/93 af Bouke Beumer til Rådet Om: Kommissionens strategiske program til effektivisering af det indre marked	48

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGSER

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL Nr. 1176/92

af Gerardo Fernández-Albor (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. maj 1992)

(93/C 350/01)

Om: En ny lovgivningsmæssig og finansiel ramme for filmklubberne i EF

Forskellige filmklubber i EF har ved deres seneste kongresser drøftet et dokument vedtaget på filmklubforbundenes generalforsamling, hvori det fremhæves, at der er behov for at skabe en ny lovgivningsmæssig og finansiel ramme, som giver bedre muligheder for at formidle film af kulturel interesse mellem Fællesskabets medlemsstater, som efter en vis tidsfrist efter produktionen ikke er blevet distribueret ad kommercielle kanaler.

Det fremhæves ligeledes i det pågældende dokument, at de europæiske filmklubber har inddraget nye opgaver i deres arbejde i forhold til tidligere, herunder skabelsen af et særligt program for fremme og formidling af film som kulturelt udtryksmiddel.

Mener Kommissionen på baggrund af filmens betydning i europæisk kulturel sammenhæng og filmklubbernes nye prætentioner, at den bør imødekomme disse klubbers ønsker og fremme en lovgivningsmæssig finansiel ramme, som skaber mulighed for at formidle film mellem medlemsstaterne, som repræsenterer filmens kulturelle dimension?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro

(2. august 1993)

Kommissionen har ikke kendskab til det dokument, det ærede medlem omtaler.

Kommissionen er dog enig med det ærede medlem i, at der er behov for at forbedre mulighederne for filmdistribution i medlemsstaterne, især hvad angår film af kulturel interesse.

Gennem MEDIA-programmet bidrager Kommissionen til at fremme distributionen af filmproduktioner, bl.a. takket være EFDO (Det Europæiske Filmdistributionskontor), EURO-AIM (Den Europæiske Organisation for et Uafhængigt Audiovisuelt Marked), der virker både på produktions- og distributionsplan, og MEDIA-SALLES, der tilsigter fremvisning af europæiske film i biograferne.

Samtidig støtter Kommissionen europæiske værker af især unge drejebogsforfattere og iscenesættere ved at yde tilskud til medlemsstaternes filmfestivaler.

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL Nr. 1511/92

af Gijs de Vries (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. juni 1992)

(93/C 350/02)

Om: Nederlandenes bidrag til EF's egne indtægter

Ifølge Nederlandenes statistiske kontor androg Nederlandenes bruttonationalprodukt i 1987 ikke 430,2 mia. hfl., som tidligere antaget, men 440,6 mia. hfl. I 1988 og 1989 skulle forskellen have været noget mindre, dvs. 8—9 mia. hfl. (jf. NRC Handelsblad, af 8. maj 1992).

Hvilket beløb skal Nederlandene yderligere betale til EF's budget på grundlag af denne nye beregning af BNP?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Schmidhuber**
(2 august 1993)

I henhold til artikel 10, stk. 8, i forordning (EØF) nr. 1552/89 ⁽¹⁾ giver Kommissionen medlemsstaterne meddelelse om justeringerne af BNI-saldiene, således at disse på den første arbejdsdag i december måned samme år kan opføre det dertil svarende beløb på den konto, de har oprettet i finansforvaltningen i Kommissionens navn. Efter den 30. september det fjerde år efter et givet regnskabsår tages der ikke længere hensyn til eventuelle ændringer af BNI, undtagen i tilfælde hvor der tidligere har foreligget meddelelser enten fra Kommissionen eller medlemsstaten.

Med undtagelse af de finansielle ad hoc-bidrag, der er truffet beslutning om i tidligere regnskabsår, har BNI først spillet en rolle ved opstillingen af budgettet fra 1988. Ifølge de sidste tal, Eurostat har publiceret i november 1992, var BNI for Nederlandene i 1988 på 453,91 mia. Hfl. og 484,47 mia. Hfl. i 1989. Den sats, Kommissionen har anvendt ved beregningen af den i ovenstående forordning omhandlede saldo, var henholdsvis 0,142 % og 0,0675 %.

(¹) EFT nr. L 155 af 7. 6. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1859/92
af Ursula Braun-Moser (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(23. juli 1992)
(93/C 350/03)

Om: Opløsning af GD XXIII

GD XXIII har siden 1989 fulgt Europa-Parlamentets vedtagne politik og har som en videreførelse af Task Force haft megen positiv indflydelse på de små og mellemstore virksomheder i Europa og også fulgt Parlamentets krav om at undersøge alle direktiver med henblik på deres indvirkning på de små og mellemstore virksomheder.

I lyset af de små og mellemstore virksomheders betydning som et sammenvoksende Europas ryggrad samt den trussel, de er udsat for gennem det stigende antal fusioner mellem store, internationale virksomheder, er GD XXIII's indsats for at bevare og udbygge de europæiske små og mellemstore virksomheder yderst værdifuld.

Er det rigtigt, at Kommissionen påtænker at opløse Generaldirektorat XIII, der har ydet en så eksemplarisk indsats, og indlemme det i GD XXIII? Agter Kommissionen at informere Parlamentet om denne foranstaltning, henholdsvis foretage en høring af Parlamentet?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1973/92
af Christopher Jackson (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(1. september 1992)
(93/C 350/04)

Om: Fremtiden for SMV-Afdelingen i Generaldirektorat XXIII

Kan Kommissionen bekræfte rygterne om, at SMV-Afdelingen i Generaldirektorat XXIII skal opløses? Kan Kommissionen også gøre rede for sine fremtidige forslag til støtte for de små og mellemstore virksomheder i EF?

**Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ranciro Vanni d'Archirafi**
på skriftlig forespørgsel nr. 1859/92 og nr. 1973/92
(8. oktober 1993)

Jeg skal henvise de ærede medlemmer til de svar, Kommissionen gav på forespørgsel til mundtlig besvarelse H-751/92, H-760/92 og H-834/92 af Edward T. Kellet-Bowman, Tove Nielsen og Roberto Speciale i spørgetiden i Europa-Parlamentets mødeperiode september 1992 og på forespørgsel H-865/92 af Ursula Braun-Moser i spørgetiden i Europa-Parlamentets mødeperiode november 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2238/92
af Thomas Megahy (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(1. september 1992)
(93/C 350/05)

Om: Urimeligt store gebyrer for veksling og overførsel af valuta

Eftersom frivillige adfærdskodekser tydeligvis ikke har haft nogen virkning på bankers og andres pengeinstitutters udnyttelse af turisters, virksomheders og gæstearbejders behov for at veksle penge eller overføre beløb på tværs af landegrænser, hvad agter Kommissionen da at gøre for at bringe dette skandaløse profitmageri til ophør?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi**
(11. oktober 1993)

Kommissionen offentliggjorde i marts 1992 et arbejdsdokument om lettelse af de grænseoverskridende beta-

linger ⁽¹⁾. Heri beskrives en række påtænkte foranstaltninger.

Hvad angår den forbedring af de grænseoverskridende betalinger, som det ærede parlamentsmedlem ønsker, har Kommissionen i samarbejde med de europæiske kreditsamlutninger, der repræsenterer næsten alle kreditinstitutter, udarbejdet retningslinjer, der skal sikre en større gennemsigtighed i de grænseoverskridende betalingserviceydelser. Disse retningslinjer findes i nævnte arbejdsdokuments bilag. Kommissionen finder, at klare og præcise oplysninger, der sikres gennem nævnte retningslinjer, som bankerne har anvendt fra 1. januar 1993, vil gøre det muligt for kunderne at have et mere fuldstændigt valg mellem de forskellige disponible serviceydelser og bl.a. mellem forskellige banker, hvilket vil føre til en forbedring af disse serviceydelsers globale effektivitet.

Kommissionen følger opmærksomt processen med bankernes anvendelse af disse retningslinjer og har i den forbindelse iværksat en undersøgelse af gennemsigtigheden i de grænseoverskridende fjernbetalinger.

Hvar angår problemet med vekseltransaktionerne, undersøger Kommissionen for øjeblikket sammen med de nationale eksperter, hvilke yderligere foranstaltninger det kan være hensigtsmæssigt at anvende på vekselkontorerne. Kommissionen har i samme gruppe af nationale eksperter talt kraftigt for indførelsen af klageprocedurer, som brugerne kan benytte til at løse enhver form for tvist, der er en følge af grænseoverskridende betalingserviceydelser. Kommissionen regner i den forbindelse med, at der i hver enkelt EF-medlemsstat ved udgangen af 1993 vil være indført klageinstanser, der på dette tidspunkt begynder at være operationelle. Alle disse sidstævnte foranstaltninger er ligeledes beskrevet i arbejdsdokumentet fra marts 1992.

⁽¹⁾ Dok. SEK(92) 621 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3086/92
af José Valverde López (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(14. december 1992)
(93/C 350/06)

Om: Spaniens manglende gennemførelse af direktiverne om offentlige bygge- og anlægskontrakter og offentlige indkøb

Kan Kommissionen give nærmere oplysninger om de vigtigste mangler i forbindelse med Spaniens gennemførelse af direktiv 71/305/EØF ⁽¹⁾ om indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter og direktiv 77/62/EØF ⁽²⁾ om offentlige indkøb?

⁽¹⁾ EFT nr. L 185 af 16. 8. 1971, s. 5.

⁽²⁾ EFT nr. L 13 af 15. 1. 1977, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
(27. september 1993)

Kommissionen vil gerne bede det ærede medlem om at henholde sig til den 10. årsberetning om kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten ⁽¹⁾, og især til bilag 4, side 246 og 263 heri.

⁽¹⁾ Dok. KOM(93) 320 endelig udg. EFT nr. C 233 af 30. 8. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3099/92
af Wilfried Telkämper (V)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(14. december 1992)
(93/C 350/07)

Om: VVM-direktivet — fortolkning af direktivets artikel 9

I artikel 9 i VVM-direktivet, 85/337/EØF ⁽¹⁾, hedder det:

»Når der er truffet beslutning, stiller den (de) kompetente myndighed(er) følgende til rådighed for de berørte dele af offentligheden:

- indholdet af beslutningen og de betingelser, der eventuelt er knyttet til beslutningen
- de begrundelser og betragtninger, der ligger til grund for beslutningen, når dette er fastsat i medlemsstaternes lovgivning.«

Er Kommissionen af den opfattelse, at eventuelt også beslutningen om *ikke* at gennemføre en miljøvurdering for et givent projekt skal bekendtgøres i medfør af bestemmelserne i artikel 9?

⁽¹⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(19. juli 1993)

Ifølge artikel 9 i direktiv 85/337/EØF skal medlemsstaterne ikke træffe beslutning, når de skønner, at et projekt henhørende under bilag II ikke behøver at underkastes en vurdering af virkningerne på miljøet; der henvises udelukkende til oplysningen om, hvorvidt de kompetente myndigheder meddeler godkendelse, og herfor fastlægger medlemsstaterne selv de nærmere regler.

Ikke desto mindre kan interesserede personer i henhold til direktiv 90/313/EØF ⁽¹⁾ om adgang til miljøoplysninger anmode de kompetente myndigheder i medlemsstaterne om

alle oplysninger vedrørende disses valg og afgørelser om, hvorvidt et bilag II-projekt skal underkastes en vurdering.

(¹) EFT nr. L 158 af 23. 6. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3296/92

af Carlos Robles Piquer (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. januar 1993)

(93/C 350/08)

Om: Tilpasning af Fællesskabets lufthavne til behovet for kontrol ved medlemsstaternes ydre grænser

Som et af resultaterne af det indre marked vil den nært forestående ikrafttrædelse af EF-bestemmelserne om fri bevægelighed for personer forøge EF-borgernes mobilitet inden for Det Europæiske Fællesskab, og der bør naturligvis stilles passende faciliteter til rådighed herfor. Samtidig haster det nu med at få tilpasset hovedlufthavnene i Fællesskabet til behovet for kontrol med tredjelandsborgere, der ønsker at rejse ind over medlemsstaternes ydre grænser.

Imidlertid frembyder tilpasningen af kontrolfaciliteterne i Fællesskabets vigtigste indrejselufthavne i visse tilfælde vanskeligheder, som øjensynlig ikke vil kunne overvindes fuldstændigt inden årsskiftet.

Råder Kommissionen over en rapport om de konkrete muligheder, de nuværende kontrolfaciliteter i Fællesskabets vigtigste indrejselufthavne giver for at sikre en tilstrækkelig kontrol med indrejsetrafikken, for så vidt angår personer uden bopæl inden for Fællesskabet?

Hvilke midlertidige foranstaltninger agter den at foreslå i de tilfælde, hvor en lufthavn endnu ikke råder over tilstrækkelige kontrolfaciliteter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(8. oktober 1993)

Ifølge de oplysninger, Kommissionen har fået, foregår den tilpasning af infrastrukturen i lufthavne, som de nye regler om afskaffelse af kontrol og formaliteter i forbindelse med bagage (Rådets forordning (EØF) nr. 3925/91 (¹)) har nødvendiggjort, generelt ret gnidningsløst.

I overensstemmelse med disse regler har medlemsstaterne truffet alle de fornødne foranstaltninger for at sikre fri bevægelighed for bagage, der medbringes af passagerer på flyvninger inden for EF, og samtidig undgå alle de forstyrrelser, som en u hensigtsmæssig anvendelse af disse regler kunne skabe i lufthavnene.

Men eftersom de tilpasninger af infrastrukturen og/eller de administrative formaliteter i lufthavnene, der er nødvendige for at få afskaffet personkontrollen af passagererne på flyvninger mellem EF-lande er af langt mere gennemgribende karakter, har det ikke været muligt at gennemføre dem før 1. januar 1993.

Selv om Kommissionen ikke er i besiddelse af nogen detaljeret rapport om den aktuelle situation i samtlige lufthavne med hensyn til de igangværende tilpasninger af infrastrukturen, kan den oplyse, at det af arbejdet i Schengen-gruppen fremgår, at samtlige lufthavne med ganske få undtagelser vil have afsluttet disse tilpasninger senest pr. 1. december 1993. Samtidig hermed vil også kontrollen af passagerer på flyvninger mellem Schengen-lande være afskaffet. I de få lufthavne i Schengen-området, hvor arbejdet ikke vil kunne afsluttes til den dato, vil personkontrollen blive afskaffet inden for rammerne af en overgangsordning (en kombination af delvis infrastrukturtilpasning og administrative foranstaltninger).

(¹) EFT nr. L 374 af 31. 12. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 19/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(3. februar 1993)

(93/C 350/09)

Om: Den græske sociale sikringsordning

Den græske sociale sikringsordning kræver selystændig ret til at investere. Mere konkret kræver den, at staten ikke længere deltager i administrationen af midlerne og kræver ophævelse af lovgivning om begrænsning i anvendelse af de forsikredes midler. Det betones, at det lovforslag, som den græske regering har forelagt i det græske parlament til afgørelse, bl.a. indeholder følgende forslag:

1. den ansvarlige ministers og den græske nationalbanks valutaudvalgs godkendelse af de sociale sikringskassers opkøb af investeringsforeninger,
2. loft på 20% af den kapital, kasserne råder over til investering i investeringsforeninger og
3. afskaffelse af bestemmelserne i lov 1969/91, på grundlag af hvilken kasserne frit kan investere deres disponible kapital i investeringsforeninger.

Agter Kommissionen at tage initiativer vedrørende dette emne?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pdraig Flynn**

(8. juli 1993)

Den græske sociale sikringsordnings krav om selvstændig ret til at forvalte og investere deres midler er et internt spørgsmål, som ikke på nogen måde er underlagt Fællesskabets kompetence.

Kommissionens forslag om pensionskasser ⁽¹⁾, der i øjeblikket drøftes i Rådet, og som Europa-Parlamentet afgav udtalelse om ved førstebehandling den 18. november 1992, omhandler fri bevægelighed for investeringsforvaltning på tværs af grænserne.

I overensstemmelse med ovennævnte princip er pensionskasser under den sociale sikringsordning, som udbetaler grundydelse, udelukket fra forslagens anvendelsesområde.

Rådet er i øjeblikket ved at undersøge situationen i medlemsstaterne for at klarlægge, hvilke pensionskasser, der skal udelukkes fra anvendelsesområdet, uden at der henvises til et specifikt bilag i forordning (EØF) nr. 1408/71 ⁽²⁾ eller til forordning (EØF) nr. 574/72 ⁽³⁾. Der er her tale om det samme problem, der lå til grund for ændringsforslag nr. 27, som blev vedtaget ved forslagens førstebehandling i Europa-Parlamentet.

⁽¹⁾ Dok. KOM(91) 301 endelig udg.

⁽²⁾ EFT nr. L 149 af 5. 7. 1971.

⁽³⁾ EFT nr. L 74 af 27. 3. 1972.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 141/93

af sir James Scott-Hopkins (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. februar 1993)

(93/C 350/10)

Om: Sikkerhedsbestemmelser for barnevogne

Hvorfor er de foreslåede nye EF-standarder for sikkerhed for barnevogne lavere end de tilsvarende i Det Forenede Kongerige? Er dette ikke et eksempel på faren ved en »harmonisering nedefter«?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener**

(9. juli 1993)

Ifølge de oplysninger, som Kommissionen er i besiddelse af, er de standarder for barnevogne, som er ved at blive udarbejdet i CEN/TC 252/WG 3, ikke lavere end de

tilsvarende standarder i Det Forenede Kongerige. Det britiske udvalg, som deltager i disse arbejder, har endvidere ikke indtil nu fremsat bemærkninger herom.

Der mindes endvidere om, at ovennævnte standarder ikke udarbejdes på Kommissionens foranledning.

Der gives i princippet et standardiseringsmandat, når det påtænkte forslag til direktiv om artikler til børnepleje er udarbejdet. Til den tid skal de CEN-standarder, der henvises til, være i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv, der er baseret på »et højt sikkerhedsniveau« i henhold til artikel 100 A i EØF-traktaten.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 186/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(17. februar 1993)

(93/C 350/11)

Om: Forbrugere og forsikringsselskaber

Der findes ikke effektive beskyttelsesforanstaltninger for forbrugerne mod forsikringsselskaber, som finansierer virksomhedspolitikens omkostninger med overskuddet fra den personlige forbrugerpolitik. Hvorledes har Kommissionen til hensigt at gribe ind i forbindelse med de europæiske borgeres forsikring?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi**

(6. oktober 1993)

Det spørgsmål, som det ærede medlem har rejst, vedrører forsikringsselskabers kommercielle politik. I så henseende kan forsikringsselskaberne i henhold til EØF-traktaten frit fastsætte den kommercielle strategi, som de ønsker at føre. Ved fastlæggelsen af deres produkter og præmier tager forsikringsselskaber — ud over forsikringstekniske principper — hensyn til den konkurrence, der findes på de forskellige markeder. Denne konkurrence vedrører ikke blot forsikringspolicens pris, men også de garantier, som forsikringsselskabet stiller i forsikringskontrakten og den service, som forsikringsselskabet yder under forsikringskontraktens løbetid.

Anvendelsen — fra og med 1. juli 1994 — af det tredje forsikringsdirektiv, der bidrager til gennemførelsen af det indre marked inden for denne sektor, vil medføre en større konkurrence mellem forsikringsselskaberne og et større udvalg af forsikringsprodukter, som tilbydes forsikringstagerne inden for Fællesskabet. Efter afskaffelsen af grænserne mellem medlemsstaterne og med åbningen af de forskellige nationale markeder vil forsikringsselskaber frit kunne

udøve deres virksomhed overalt inden for Fællesskabet på grundlag af en enkelt koncession og under tilsyn fra den medlemsstat, hvor selskabets hemsted er beliggende. Forsikringstageren får adgang til hele forsikringsmarkedet inden for Fællesskabet, herunder også de forsikringer, der markedsføres i andre medlemsstater, og de vil således kunne vælge de forsikringer, der passer til deres behov.

Et forsikringssselskabs kommercielle strategi skal under alle omstændigheder være i overensstemmelse med de regler i hjemlandet, der vedrører finansielt tilsyn og krav om forsigtighed, og må ikke bringe selskabets finansielle situation i fare. De direktiver, der er vedtaget på forsikringsområdet, og som koordinerer de nationale bestemmelser vedrørende forsigtighedskrav og forsikringsbetingelser, kræver, at forsikringssselskabernes finansielle situation skal være adækvat med henblik på at kunne garantere de forsikredes beskyttelse.

Det er vanskeligt at acceptere, at et forsikringssselskab kan føre en politik, der går ud på systematisk at finansiere underskudsgivende aktiviteter inden for sektoren industrielle risici ved at opkræve for høje præmier for forsikringer, der skal dække forbrugerne. Et forsikringssselskab, der fører en sådan politik, vil nemlig hurtigt på grund af konkurrencen udefra miste sin markedsandel for såvidt angår forbrugerforsikringer til fordel for andre forsikringssselskaber, der ofte er specialiserede, og som opkræver lavere og mere konkurrencedygtige præmier. Den anfægtede politik vil med forøgelsen af konkurrencen mellem forsikringssselskaber som følge af det indre markeds gennemførelse blive endnu vanskeligere.

Kommissionen er af den opfattelse, at en EF-harmonisering på dette område ikke er nødvendig.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 287/93

af Isidoro Sánchez García (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. februar 1993)

(93/C 350/12)

Om: Reorganiseringsplanen for Iberia

Den spanske regering har forelagt Kommissionen en plan for en global reorganisering af selskabet Iberia i løbet af perioden 1992—1996. Planen skal sikre, at selskabet igen bliver rentabelt, og indebærer en forøgelse af selskabskapitalen på 120 mia. pta., som skal godkendes af EF.

Kan Kommissionen fremkomme med oplysninger om planens indhold samt om de betingelser, den har opstillet for godkendelse heraf?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes**

(11. oktober 1993)

Støtten til Iberia, som var en del af et strategisk omstrukturingsprogram for luftfartsselskabet, kom ind under undtagelsen i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), på baggrund af en forsikring fra den spanske regering om, at støtten vil blive den sidste tilførsel af offentlige midler i programmets løbetid, at pengene kun vil blive brugt til gennemførelse af planen, at en nationalitetsklausul i Iberias vedtægter vil blive slettet, og (i henhold til den tredje pakke) at priserne også vil blive omkostningsrelateret på den spanske hjemmemarked. Med hensyn til indholdet af den strategiske plan sender Kommissionen det ærede medlem og Europa-Parlamentets Generalsekretariat en kopi af beslutningen, hvori de relevante punkter i planen udtrykkelig er nævnt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 343/93

af Mary Banotti (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(2. marts 1993)

(93/C 350/13)

Om: ESF-midler til børnepasningsordninger i Irland

Vil Kommissionen oplyse, hvor mange projekter i Irland under NOW-programmet der har haft til formål at sikre flere børnepasningsordninger? Har Kommissionen været ude for, at de irske myndigheder, navnlig omskolingsorganisationen FAS, her vægret sig ved at sende børnepasningsprojekter til Bruxelles som følge af de dermed forbundne øgede stykomkostninger til uddannelse? Har Kommissionen planer om fremover at fremme sikringen af børnepasningsordninger inden for rammerne af de eksisterende ESF-finansieringsprogrammer, navnlig NOW-initiativet, især i mål nr. 1-regioner som Irland?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn**

(18. juni 1993)

Kommissionen godkendte i december 1991 de operationelle programmer for Irland vedrørende NOW-initiativet til et beløb på 4 mio. Ecu, heraf 3 674 196 Ecu fra Den Europæiske Socialfond (ESF) og 325 804 Ecu fra Den Europæiske Regionaludviklingsfond (EFRU). Alle de projekter, der gennemføres inden for rammerne af disse programmer, omfatter børnepasningsforanstaltninger finansieret af EFRU med henblik på at forbedre kvindernes adgang til uddannelse.

Udvælgelsen af projekter henhører under medlemsstaternes kompetence. Kommissionen kan dog oplyse, at de irske myndigheder i første fase har godkendt 17 projekter, og at andre projekter er ved at blive godkendt inden for rammerne af budgetudvidelsen af NOW i juni 1992 (1,8 mio. Ecu i Irland). Af de indsendte projekter vedrører seks direkte børnepasningsforanstaltninger og oprettelse af vuggestuer, og to af disse projekter gennemføres af erhvervsuddannelsesorganisationen FAS.

Kommissionen støtter inden for rammerne af det tredje fællesskabshandlingsprogram på mellemlang sigt om lige muligheder for kvinder og mænd (1991—1995) et børnepasningsnetværk og andre foranstaltninger med henblik på at forene arbejde og familieliv.

En arbejdsgruppe vedrørende strukturfondene og landområder blev i denne forbindelse nedsat i december 1990. Arbejdsgruppens vigtigste opgave var at klarlægge, i hvilket omfang børnepasningssystemet kan bidrage til gennemførelsen af strukturfondenes målsætninger, og at undersøge, hvordan strukturfondene kan anvendes til at udvikle børnepasningsordninger, navnlig i dårligt stillede områder inklusive landregioner. Der blev i 1992 udarbejdet en rapport om gruppens arbejde ledsaget af konklusioner og henstillinger til fremtidige aktioner. Disse henstillinger behandles nu i Kommissionen i forbindelse med den nuværende ændring af forordningerne om strukturfondene.

På nuværende tidspunkt har man endnu ikke klarlagt, hvilken form strukturfondenes fremtidige interventioner skal have, men de nye erfaringer, der er indhøstet i forbindelse med NOW-projektet, vil blive taget i betragtning ved fastlæggelsen af ESF's fremtidige politik.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 525/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(29. marts 1993)

(93/C 350/14)

Om: Sikring af samme niveau for beskyttelse af sikkerhed og sundhed inden for al industri og inden for al erhvervsvirksomhed i Grækenland

Kommissionen har for at sikre at der findes den samme beskyttelse af sikkerhed og sundhed inden for al industri og al erhvervsvirksomhed foreslået en række relevante lovgivningsmæssige bestemmelser, hvoraf de fleste allerede er gennemført i forbindelse med direktiver fra Rådet. Men de græske myndigheder har indtil i dag i praksis ikke gennemført de direktiver, som fastsætter minimumskrav for sikkerhed og sundhed for alle arbejdstagere i Fællesskabet, som det fremhæves af fagforeningsinstanser. Kommissionen bedes oplyse, hvornår de græske myndigheder vil harmonisere den græske lovgivning, så den kommer i overensstem-

melse med de ovenfor angivne direktiver om sikkerhed og sundhed for arbejdstagere inden for al industri og al erhvervsvirksomhed? Hvornår har Kommissionen til hensigt at anmode den græske regering om at gennemføre bestemmelserne om forebyggelse samt om effektiv kontrol med sikkerhedsforholdene på arbejdspladsen?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn**

(11. oktober 1993)

Grækenland har ikke meddelt Kommissionen de nationale gennemførelsesforanstaltninger, man har truffet i forbindelse med direktiverne vedrørende beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed, hvis ikræfttrædelsesdato var fastsat til 1. januar 1993. Kommissionen har derfor i overensstemmelse med artikel 169 i EØF-traktaten indbragt sagen for Domstolen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 527/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(29. marts 1993)

(93/C 350/15)

Om: Bilulykker

Kan Kommissionen med kendskab til, at der i hele Fællesskabet bemærkes en foruroligende stigning af antallet af døde og sårede som følge af bilulykker oplyse, om den vil kunne fremsætte forslag om, at der udarbejdes uddannelsesprogrammer vedrørende korrekt anvendelse af samfærdselsmidler, færdselsloven, kørsel og farerne i forbindelse med umådeholden forbrug af alkoholiske drikke, anvendelse af lægemidler eller narkotiske stoffer, træthed osv.?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes**

(11. oktober 1993)

Situationen med hensyn til færdselsulykker i Fællesskabet er virkelig deprimerende.

Efter anmodning fra Rådet i en resolution af 21. juni 1991 vedtog Kommissionen derfor en meddelelse⁽¹⁾ om et handlingsprogram vedrørende færdselssikkerhed, som snart vil blive forelagt Rådet.

Gennemførelsen af dette program, som skal styrke medlemsstaternes bestræbelser for at forbedre færdselssikkerheden på deres område, burde formindske antallet af færdselsulykker i hele EF.

Meddelelsen behandler også færdselsundervisning, som er et af Kommissionens højest prioriterede aktionsområder.

Ganske vist hører dette aktivitetsområde helt under de nationale, regionale eller lokale myndigheders kompetence, men Kommissionen kan spille en nyttig rolle i overstemmelse med nærhedsprincippet, idet den kan bidrage til og støtte færdselsundervisningen, f.eks. ved at indsamle og forelægge relevante oplysninger om erfaringerne i hele EF, og dette ville være en meget positiv foranstaltning til en væsentlig lavere pris, end hvis medlemsstaterne hver for sig skulle skaffe disse oplysninger.

(¹) Dok. KOM(93) 246 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 764/93

af Bartho Pronk (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. april 1993)

(93/C 350/16)

Om: Sikkerhed i forbindelse med lastbiler med åbent lad

1. Kan Kommissionen oplyse, hvilke sikkerhedskrav der i de enkelte medlemsstater stilles til lastbiler, der bruges til transport på åbent lad af en ikke-tildækket ladning (f.eks. sten, affald, grus, sand eller ral)?
2. Har man undersøgt, hvilke farer transport af en sådan ladning medfører for trafikikkerheden, når en sådan ladning eller dele deraf falder ned og havner på vejbanen eller på andre trafikanter?
3. I bekræftende fald, hvad har været resultaterne og hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe på grundlag deraf?
4. Er Kommissionen i benægtende fald rede til at iværksætte en sådan undersøgelse — og afhængig af undersøgelsens resultater — at træffe passende foranstaltninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(21. september 1993)

I de fleste medlemsstater reguleres transporten af gods såsom sten og sand på lastbiler med åbent lad af generelle

sikkerhedsbestemmelser, som i nogle tilfælde suppleres med omfattende adfærdskodekser.

Anvendelsen af disse generelle bestemmelser overlades til den kompetente ordensmyndighed, dvs. politiet.

Kommissionen har ikke kendskab til nogen undersøgelser eller udforskning af de involverede risici i forbindelse med færdselssikkerheden.

Ud fra det faktum, at de fleste af disse varer transporteres på lokalt plan, og at ansvaret for håndhævelsen af den gældende lovgivning i medlemsstaterne overlades til ordensmyndighederne, anser Kommissionen det ikke for nødvendigt at tage noget skridt på fællesskabsplan på dette område.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 809/93

af Leen van der Waal (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(21. april 1993)

(93/C 350/17)

Om: Statsstøtte til Air France

Forrige år tegnede den statsejede bank Banque Nationale de Paris et konvertibelt obligationslån på 1,25 mia ffr. Det fremgår af Kommissionens beretning til Rådet og Europa-Parlamentet (¹), at Kommissionen for lang tid siden iværksatte en undersøgelse af denne sag.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke resultater denne undersøgelse har ført til, og hvilke argumenter der ligger til grund for afgørelsen?

(¹) Dok. SEK(92) 431 endelig udg.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(12. oktober 1993)

Kommissionen fandt i juli 1992, at Banque Nationale de Paris tegning af et konvertibelt obligationslån på 1,25 mia. ffr. ikke er en støtte i henhold til EØF-traktatens artikel 92.

I forbindelse med undersøgelsen fandt Kommissionen, at det på grundlag af Domstolens retspraksis og især det

såkaldte markedsøkonomiske investorprincip ikke på det pågældende tidspunkt (slutningen af 1991) ville have været ufornuftigt for en privat investor at engagere sig i en sådan finansiel transaktion med Air France, og at der derfor ikke var tale om statsstøtte.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 851/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(26. april 1993)

(93/C 350/18)

Om: Forskning vedrørende de sundhedsfarer, der skyldes manglende etikettering af hygiejniske engangsartikler

Unionstraktatens afsnit X og XI omhandler visse retningslinier vedrørende offentlig sundhed og forbrugerbeskyttelse, men indtil dato eksisterer der ingen fællesskabslovgivning om etikettering med oplysninger vedrørende fibres kemiske sammensætning og bestanddele, direktiver om sikker bortskaffelse og standardiseret absorberingskapacitet for hygiejniske engangsartikler. Har Kommissionen til hensigt at tage denne sag op, og vil den jf. forpligtelsen i Rom-traktatens artikel 100 A vedrørende et højt beskyttelsesniveau inden for sundhed, sikkerhed, miljøbeskyttelse og forbrugerbeskyttelse gennemføre en undersøgelse om de sundhedsfarer, der skyldes ovennævnte manglende etikettering?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pdraig Flynn

(11. oktober 1993)

Kommissionen har ikke fået oplysninger om særlige problemer i forbindelse med en manglende etikettering af disse artikler. Da der ikke foreligger medicinske målinger af den præcise art af disse farer for brugernes sundhed eller for offentligheden i tilfælde af bortskaffelse af disse produkter, synes det ikke hensigtsmæssigt at gennemføre en undersøgelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1000/93

af Mihail Papayannakis (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(3. maj 1993)

(93/C 350/19)

Om: Arkæologiske fund i Boula i Attika

I 70'erne bragte arkæologiske udgravninger i Boula ved Athen betydningsfulde fund fra den antikke deme Alai Aixonidon for dagen. Det drejer sig om enestående udgravninger af et helt byområde (med beboelsesblokke, offentlige bygninger, templer, rørsystemer til vandforsyning og dræning mm.), hvoraf en stor del i dag hører ind under matrikelnummer 153 i den nuværende Boulas kommune (et areal på 80—90 ar). For nylig blev der givet tilladelse til at opføre boligblokke på dette areal på trods af modstand — i første omgang fra arkæologer og ansvarlige organisationer. Mobiliseringen af beboerne førte til en appel til statsrådet, hvor sagen om kort tid skal drøftes. Det er klart, at opførelsen af boligblokke på stedet under alle omstændigheder vil give problemer af lovmæssig og anden art i Grækenland. Men det er tillige et fællesskabsanliggende, eftersom der i den anden Delors-pakke er afsat betydelige midler til økonomisk, miljømæssig og kulturel udvikling af Attika — en udvikling, der skæmmes af beslutninger som denne om at fylde et så betydningsfuldt historisk område op med cement.

Derfor bedes Kommissionen oplyse:

1. Om en sådan byggepolitik stemmer overens med ånden i den politik, som kommer til udtryk i de nye kulturbestemmelser i Maastricht-Traktaten og med intentionerne bag Samhørighedsfonden, som bl.a. skal finansiere projekter og aktiviteter til udbedring af tidligere forvoldte skader af samme art i Attika?
2. Om den af den grund agter at bede den græske regering om en redegørelse?
3. Om den eventuelt vil medvirke til, at stedet bliver arkæologisk område som led i den planlagte EF-finansiering af projekter i Attika?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Schmidhuber

(23. september 1993)

Kommissionens nuværende beføjelser omfatter ikke initiativer af den art, det ærede medlem omtaler.

Normalt ville Kommissionen dog undersøge mulighederne for EF-støtte til anlæg af et arkæologisk område, såfremt de kompetente nationale myndigheder via den sædvanlige procedure indgav ansøgning om en sådan finansiel støtte.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1015/93
af Giuseppe Mottola (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(3. maj 1993)

(93/C 350/20)

Om: Fejlagtig fortolkning af EF-direktivet om kommunale slagterier og de katastrofale følger heraf for landdistrikterne

Fællesskabets nye sundhedsbestemmelser for kommunale slagterier, hvorved det mindste antal slagtede voksenkreaturer pr. år, der kræves for at opnå godkendelse, øges fra 600 til 1 000, har givet anledning til forskellige fortolkninger med negativ indvirkning på den økonomiske aktivitet i mange af de landdistrikter i det sydlige Italien, som i forvejen er truet af affolkning.

Kommissionen bedes på denne baggrund besvare følgende:

1. Er den bekendt med de stærkt negative følger, regionernes forskellige tolkninger af begrebet »lille slagteri« har haft for de syditalienske landdistrikter?
2. På hvilken måde agter den at sikre kompensation for de personer, som har mistet deres job på slagterierne, og for de opdrættere, der er blevet tvunget til at sælge deres kreaturbestand?
3. Agter den med henblik på opfyldelsen af fællesskabsbestemmelsernes målsætning at bevilge finansielle midler til de kommunalforvaltninger, der søger at tilpasse strukturerne til de nye sundhedsbestemmelser?
4. Agter den, med henblik på at undgå nedlæggelse af de slagterier, der ikke opfylder kravet om 1 000 voksenkreaturer, dels at tilvejebringe finansielle midler med henblik på at sikre virksomhedens videreførelse, dels at forlænge den frist, der er fastsat for tilpasning til EF-bestemmelserne, fra to til fem år?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
 af René Steichen

(9. september 1993)

Det ærede medlem bedes venligst tage Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel nr. 2474/92 af lord O'Hagan ⁽¹⁾ til efterretning.

Kommissionens opmærksomhed er blevet henledt på, at mindre slagterier i en række forskellige medlemsstater har problemer. Som følge heraf er grænsen for de mindre slagteriers produktion (jf. artikel 4 i direktivet om frisk kød) med Rådets direktiv 92/120/EØF ⁽²⁾ blevet sat op til 20 kreaturer pr. uge med et maksimum på 1 000 kreaturer pr. år indtil den 31. december 1994.

Fot at få et overblik over problemerne i de mindre slagterivirksomheder har Kommissionen besluttet at aflægge en række kontrolbesøg på stedet i medlemsstaterne.

På grundlag af disse besøg vil Kommissionen i nær fremtid tage stilling til behovet for nye forslag på området for at finde en varig løsning på de nuværende problemer i forbindelse med de mindre slagterier.

Ud over Kommissionens allerede eksisterende bestemmelser for ydelse af støtte via EUGFL og over særlige regionalprogrammer har Kommissionen ingen umiddelbare planer om at træffe specifikke finansielle forholdsregler i dette konkrete tilfælde.

⁽¹⁾ EFT nr. C 141 af 10. 5. 1993, s. 34.

⁽²⁾ EFT nr. L 62 af 15. 3. 1993, s. 86.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1028/93

af Alex Smith (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. maj 1993)

(93/C 350/21)

Om: Transport af plutoniumnitrat — overholdelse af Den Internationale Atomenergiorganisations sikkerheds-serie 6

Er Kommissionen klar over, at med den nuværende konstruktion og afskærmning vil en beholder til opbevaring af plutoniumnitrat gå i stykker i løbet af ca. tre timer, hvis den omspændes af flammer i overensstemmelse med Den Internationale Atomenergiorganisations forskrifter, samt at Den Internationale Søfartsorganisation har erkendt, at skibsbrande typisk foregår ved bemærkelsesværdig høj temperatur og varer meget længere (20—25 timer) — væsentlig mere end den halve time, som Den Internationale Atomenergiorganisation foreskriver?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
 af Abel Matutes

(3. september 1993)

Kommissionen deltager sammen med medlemsstaterne i de fælles møder mellem Den Internationale Atomenergiorganisation (IAEA) og Den Internationale Søfartsorganisation (IMO).

På det andet fælles møde ⁽¹⁾ vedrørende »Safe Carriage of Irradiated Nuclear Fuel« (INF) — (sikker søtransport af bestrålet nukleart brændsel) blev IAEA's brandprøvnings-specifikationer nøje gennemgået på grundlag af de seneste foreliggende oplysninger om risikoudsat miljø, ulykkestatistikker og risikoanalyser. Konklusionen på IAEA/IMO's fælles arbejdsgruppes plenarmøde var, at hverken medlemsstaterne eller antiatomkraftbevægelserne var fremkommet

med oplysninger, der rejste tvivl om, at IAEA's varmeprøvning er tilstrækkelig. Tværtimod foreligger der en lang række undersøgelser, der konkluderer, at IAEA's brandprøvning er fyldestgørende for de mange forskellige miljøer, de pågældende beholdere kan risikere at blive udsat for ved en alvorlig ulykke.

(¹) Wien, 26. til 30. april 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1053/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. maj 1993)

(93/C 350/22)

Om: Forslag om oprettelsen af et centralt organ, som skal deltage i udformningen af fællesskabsprogrammer

Kredse i landbrugssammenslutningerne og det lokale selvstyres institutioner foreslår oprettelsen af et netværk for udveksling af erfaringer, knowhow, ideer og forbindelser, som gennem et centralt organ skal deltage i udformningen af fællesskabsprogrammer for landbefolkningen i EF — at der altså skabes en ordening, som kan tilbyde værdifulde informationer og teknisk bistand under gennemførelsen, udnyttelsen og overvågningen af de enkelte programmer. Kan Kommissionen oplyse, om den anser det for nødvendigt at oprette det omtalte koordineringsorgan, og kan den ganske kort beskrive de grundlæggende principper for et sådant organ?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1054/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. maj 1993)

(93/C 350/23)

Om: EURURAL og løsningen af landområdernes problemer

EURURAL startede som en bevægelse nedefra. EURURAL er et initiativ, som landbrugets faglige og sociale organisationer har taget på fællesskabsniveau, og det har til formål at forbedre organiseringen og koordineringen af bestræbelserne på at udvikle landbrugsområderne i EF — med andre ord at udfylde de tomrum, der eksisterer mellem landbefolkningen og EF's beslutningscentre. I betragtning af at de økonomiske og sociale aktiviteter i landområderne bliver stadig mere forskelligartede og at udviklingen af landområderne ikke kun vedrører landbruget, men også det lokale

håndværk, turismen, andre servicefag, sundhed, uddannelse, kultur, miljøforurening, infrastrukturprojekter mm., agter Kommissionen så at etablere det såkaldte »partnerskab« med kredse i landområderne, som er en nødvendig forudsætning for lokalisering, strukturering og løsning af landområdernes problemer og for fastsættelsen af, i hvilken retning udviklingen skal gå?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1055/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. maj 1993)

(93/C 350/24)

Om: Forslaget fra De Græske Landbrugssammenslutningers Forbund (PASEGES) om det græske EURURAL

Eftersom det græske EURURAL bør yde et væsentligt bidrag ved organiseringen og koordineringen af bestræbelserne på at udvikle befolkningen i de græske landområder, agter Kommissionen så at støtte forslaget fra De Græske Landbrugssammenslutningers Forbund om at oprette et centralt koordineringsorgan for det græske EURURAL og at fremme udviklingen i denne retning?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

på skriftlig forespørgsel nr. 1053/93, nr. 1054/93
og nr. 1055/93

(3. september 1993)

Kommissionens tjenestegrene er opmærksomme på det initiativ, som PASEGES og EURURAL har taget for at udbygge partnersamarbejdet og informationstjenesten inden for den græske agerbrugs- og landbosesektor.

Dog vil Kommissionen gerne i forbindelse med problemerne omkring landboinformation præcisere, at åbningen i Grækenland af såkaldte særlige »informationscentre for igangsætning af aktiviteter på landet« opfylder et behov for oplysningstjenester i dette land vedrørende de aspekter af EF's politik og programmer, der berører landbomiljøet.

Ét af disse centre (Thessaloniki) er oprettet i samarbejde med »Agricultural and Industrial Institute«, de to andre (Egion og Ioannina) i forbindelse med landbrugskooperativer tilknyttet PASEGES.

De tre græske centre indgår ligesom de tilsvarende, der er oprettet i de øvrige medlemsstater, som led i et EF-net, der er etableret af Kommissionen og i dag omfatter 23 forskellige informations- og igangsætningscentre for landdistrikter.

Hvad angår forslaget om oprettelse af et centralt partnerskabsorgan, minder Kommissionen om, at der i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2052/88 ⁽¹⁾ om samordningen af EF's strukturfondes opgaver er planlagt en snæver samordning mellem Kommissionen og de enkelte landes kompetente nationale myndigheder, for såvidt angår forbedrelse, opfølgning og evaluering af fællesskabsprogrammer. Dog tilkommer det den pågældende medlemsstat at udpege de organer, der er de hensigtsmæssigste parter i sagen på nationalt, regionalt, lokalt eller andet plan, med henblik på at etablere en samordning med Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 9.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1065/93
af Sotiris Kostopoulos (NI)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(6. maj 1993)
(93/C 350/25)

Om: Udvikling af jernbaneforbindelserne på Peloponnes

Medlem af Kommissionen Abel Matutes er fremkommet med et svar på min skriftlige forespørgsel nr. 2772/92 ⁽¹⁾ om udviklingen af jernbaneforbindelserne på Peloponnes. I sit svar orienterer Abel Matutes mig om de kommende linjer i området — linjer, som er med i de forslag, som den græske regering allerede har udarbejdet. Kommissionen bedes oplyse, hvilke nye jernbaneforbindelser, der skal anlægges med støtte fra Samhørighedsfonden — ud over linjen Korinth—Patra.

⁽¹⁾ EFT nr. C 106 af 16. 4. 1993, s. 24.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes
(21. september 1993)

Samhørighedsfonden kan yde finansiering til jernbaneprojekter, hvad enten det drejer sig om nye linjer eller forbedring af eksisterende linjer.

Det er stadig myndighederne i de berørte medlemsstater, der står for udvælgelsen af de projekter, der skal forelægges med henblik på finansiering.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1080/93
af Sotiris Kostopoulos (NI)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(10. maj 1993)
(93/C 350/26)

Om: Beskyttelse af software

Eftersom ulovlige kopier af computerprogrammer udgør en særlig stor økonomisk værdi, og eftersom piratudgivelse af disse nu også finder sted i Europa, kan Kommissionen så oplyse, om EF-ordninger til beskyttelse af software vil blive indført i nærmeste fremtid?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi
(6. oktober 1993)

Rådet vedtog den 14. maj 1991 direktiv 91/250/EØF ⁽¹⁾ om retlig beskyttelse af edb-programmer.

Formålet med direktivet er at fremme udviklingen af skabende virksomhed og af edb-industrien i Europa samtidig med, at ophavsmændene beskyttes. Den eksisterende beskyttelse styrkes og gøres ensartet, og direktivet er således et vigtigt retsinstrument i bekæmpelsen af pirateri. Det er nemlig vigtigt, at virksomheders kreative kapacitet ikke reduceres på grund af ikke-autoriserede reproduktioner af deres produkter.

Direktivet beskytter programmel som litterære værker i henhold til Bernerkonventionen. Programmel kan kun beskyttes, hvis det er originalt. Men for at opnå den størst mulige beskyttelse af programmel er originalitetskravet ret beskedent. Det originale edb-program skal være ophavsmandens egen intellektuelle skabelse.

I henhold til direktivet har rettighedshaveren en eneret i henseende til reproduktion, oversættelse, tilpasning og sammenstilling af programmet. Rettighedshaveren er også forbeholdt ret til at træffe bestemmelse om enhver form for distribution til offentligheden (artikel 4 i direktivet).

Men for at sikre en rimelig ligevægt mellem ophavsmandens rettigheder på den ene side og retten til at bruge programmet på den anden side er der gjort indskrænkninger i enerettighederne. Den vigtigste undtagelse vedrører dekompileation. Denne undtagelse, der er tilladt under visse strengt begrænsede betingelser, åbner mulighed for, at et programmel kan fungere sammen med andet programmel lige som det også giver mulighed for at få adgang til de søgte oplysninger, da det sikrer, at alle elementer i et edb-system kan sammenkobles.

Men de således tilvejebragte informationer kan ikke bruges til at skabe programmeller, der i henseende til deres udtryksform er stort set identiske. Artikel 6 i direktivet må ikke have til formål eller virkning at lægge hindringer i vejen for den normale udnyttelse af værket og må ej heller på urimelig måde skade ophavsmandens legitime interesser. Artikel 7 bidrager endvidere til at styrke ophavsmandens retsstilling via specielle beskyttelsesforanstaltninger, der har til formål at straffe dem, der på en eller anden måde deltager i pirateri af edb-værker. Da det strafferetlige område ikke henhører under Fællesskabets kompetence, overlades det til medlemsstaterne at træffe de fornødne foranstaltninger over for de personer, der udfører handlinger, der er forbudt i henhold til artikel 7.

Datoen for gennemførelse af dette direktiv er fastsat til den 1. januar 1993. Direktivet er ved at blive gennemført i medlemsstaterne.

(¹) EFT nr. L 122 af 17. 5. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1084/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(10. maj 1993)

(93/C 350/27)

Om: Nødvendigheden af at fjerne forældede tankskibe

Alene fra små tankskibe dumpes der hvert år mindst 3 600 m³ olie og 270 tons olieaffald i fast form samt rust i de græske farvande. Ifølge anklager fra miljøorganisationer forårsager 60—70 forældede tankskibe, hvis alder ligger mellem 28 og 43 år, imidlertid den største miljøkatastrofe. Har Kommissionen til hensigt at anmode om, at forældede tankskibe bliver fjernet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(3. september 1993)

De oplysninger, der er fremkommet fra en række forskellige miljøorganisationers side, vedrørende den påståede forurening fra forældede tankskibe, er endnu ikke tilgængelig for Kommissionen.

Grækenland er medunderskriver af MARPOL 73/78, hvoraf det ærede medlem og Europa-Parlamentets sekretariat direkte får tilstillet et eksemplar. Heri er det nærmere specificeret, at al udledning i Middelhavet (der er defineret som værende et særligt område) af olie eller blandingsprodukter indeholdende olie fra et hvilket som helst olietankskib (uden hensyntagen til dets alder eller tonnage) er strengt forbudt. Desuden er der i artikel 6 fastsat de

nærmere bestemmelser for sporing af evt. overtrædelser af Konventionen samt bestemmelser om dennes håndhævelse i praksis.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1129/93

af Dieter Rogalla (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(29. april 1993)

(93/C 350/28)

Om: Accept af medlemsstaternes nationale valuta i de pågældende nabolande

1. Hvilken erkendelse er Kommissionen nået til med hensyn til fleksibiliteten af nationale forvaltninger, domstole og lignende officielle kontorer i forbindelse med accept af nabolandenes valutaer som betaling beregnet efter de officielle kurser?

2. Er Kommissionen enig i, at der på dette område endnu ikke er opnået nogen tilnærmelse mellem eller gensidig forståelse for valensen af nabolandenes valuta inden for Det Europæiske Fællesskab?

3. Hvordan er situationen i Kommissionens bygninger i Bruxelles; kan der her uden videre anvendes tyske og franske penge til køb af varer til det daglige behov?

4. Hvad agter Kommissionen at gøre for — i lyset af den forestående økonomiske og monetære union — i De Europæiske Fællesskabers organer og ligeledes medlemsstaternes officielle kontorer, inklusive domstole, at øge forståelsen for og accepten af nabostaternes valutaer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen

(24. september 1993)

1. For at lette anvendelsen af Ecu i henhold til artikel 109 L, stk. 4, i forslaget til traktat om Den Europæiske Union har Kommissionen gennemført en undersøgelse for at finde ud af, hvilke hindringer der findes for anvendelsen af Ecu. I december 1992 blev der i hvidbogen om fjernelse af de juridiske hindringer for anvendelsen af Ecu offentliggjort en rapport indeholdende et resumé og konklusionerne af den grundlæggende undersøgelse. Resultaterne af denne undersøgelse, som ligeledes er sendt til Europa-Parlamentet, bekræftede, at de nationale myndigheder, domstole og lignende myndigheder er sene til at acceptere udregninger eller betalinger i andet end den nationale valuta.

2. Kommissionen er enig i, at der ikke er megen forståelse for værdien af nabolandenes valuta inden for EF. Formålet med traktatforslaget er imidlertid at skabe en enkelt valuta, Ecu (artikel 3 A), og ikke at udvikle parallelle anvendelser

af nationale valutaer. Der kunne herved være risiko for, at der opstår et konkurrerende valutasystem. Denne mulighed er forkastet under drøftelserne og i selve traktaten.

3. Belgiske francs er det eneste betalingsmiddel, der kan anvendes i Kommissionens bygninger i Bruxelles, også selv om priserne i nogle restauranter er angivet i Ecu.

4. Kommissionen bestræber sig på at fremme forståelsen og accepten af Ecu'en. Under anden fase vil Kommissionen blive hjulpet med denne opgave af EMI, som ifølge artikel 109 F i traktatudkastet skal »lette anvendelsen af Ecu'en og overvåge dens udvikling, herunder om Ecu-clearingsystemet fungerer smidigt«.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1178/93

af Karl von Wogau (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(13. maj 1993)

(93/C 350/29)

Om: Typegodkendelse af campingkøretøjer i Italien

1. Er Kommissionen bekendt med, at de italienske myndigheder i artikel 61, stk. 3, i den nye færdselslov med virkning fra den 1. juli 1993 har gennemført en betydelig nedsættelse af den maksimale tilladte længde af campingkøretøjer? Denne længde er nu fastsat til henholdsvis 6,50 m og 8,00 m, hvilket er langt under den maksimale tilladte længde på 12,00 m, der er fastsat i direktiv 92/21/EØF⁽¹⁾.

2. Er de italienske myndigheders fremgangsmåde i forbindelse med godkendelse af indførte campingkøretøjer fra de øvrige medlemsstater efter Kommissionens opfattelse i overensstemmelse med EØF-traktaten og EF-bestemmelserne om fri vareudveksling?

3. Disse forhold var allerede gældende for to år siden (jf. min skriftlige forespørgsel nr. 747/91⁽²⁾), men sagen blev ikke fulgt op med den begrundelse, at der forhåbentligt blev rettet op på situationen i den nye færdselslov, der blev vedtaget den 20. april 1992.

4. Hvad agter Kommissionen at foretage, hvis der efter dens opfattelse er tale om en hindring for den frie vareudveksling inden for Fællesskabet?

⁽¹⁾ EFT nr. L 129 af 14. 5. 1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. C 286 af 4. 11. 1991, s. 6.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(4. oktober 1993)

Kommissionen er faktisk bekendt med bestemmelserne i artikel 61, stk. 3, i den italienske færdselslov (lovdekret

nr. 285 af 30. april 1992), som indeholder regler om den maksimalt tilladte længde af campingvogne.

Kommissionen har foretaget en gennemgang af disse bestemmelser ud fra direktiv 92/21/EØF af 31. marts 1992 om masse og dimensioner for motorkøretøjer af klasse M1 samt EØF-traktatens regler om frie varebevægelser. Heraf fremgik, at direktiv 92/21/EØF ikke finder anvendelse i det her omhandlede tilfælde, eftersom det kun gælder for motorkøretøjer af klasse M1 og ikke for påhængsvogne.

Kommissionen har ved tidligere lejlighed taget stilling til de italienske lovbestemmelser om campingvognes længde, nemlig i forbindelse med skriftlig forespørgsel nr. 747/91. Der var tale om en forespørgsel vedrørende cirkulære nr. 181/89 om fortolkning af lov nr. 38/82 og dekret af 14. oktober 1987, som fastsatte den tilladte maksimumlængde for køretøjer klassificeret som »særlige beboelses-påhængsvogne«. Gennemgangen af dette cirkulære blev stillet i bero, da lov nr. 38/82 og dekretet af 14. oktober 1987 blev ændret ved ovennævnte lovdekret af 30. april 1990. Det er derfor kun bestemmelserne i den nye italienske færdselslov, der nu gennemgås af Kommissionen.

Kommissionen har allerede henledt de italienske myndigheders opmærksomhed på, at artikel 61, stk. 3, i ovennævnte dekret vil kunne lægge hindringer i vejen for den frie omsætning af påhængsvogne, campingvogne og trailere fra andre medlemsstater, som ikke opfylder kravene i den italienske lovgivning. Den skal ikke undlade at træffe de foranstaltninger, den måtte finde nødvendige, for at få fjernet enhver uberettiget handelshindring, der måtte opstå.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1185/93

af Mary Banotti (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(13. maj 1993)

(93/C 350/30)

Om: Forslag til EF-direktiv om produktsikkerhed for møbler

To af EF's medlemsstater — Irland og Det Forenede Kongerige — har udstedt retsakter for produktsikkerhed for møbler. Har disse medlemsstater ret til at beskytte deres borgere mod defekte produkter fra andre medlemsstater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(3. september 1993)

Kommissionen afventer stadig de første resultater af den nødvendige standardforberedende forskning i reaktioner-

nes forløb ved brand i polstermøbler og har således endnu ikke taget endelig stilling til det nødvendige i at medtage et direktivforslag desangående i Kommissionens lovgivningsprogram.

I mangel af fælles EF-lovgivning herom er det op til de enkelte medlemsstater selv at beslutte, i hvilket omfang de har til hensigt at beskytte menneskers helbred og liv under behørig hensyntagen til de nugældende krav med hensyn til den frie bevægelighed for varer i EF.

Det betyder, at den gældende nationale lovgivning vedbliver at være i kraft, indtil den pågældende EF-lovgivning på området er gennemført.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1267/93

af Andrea Raggio og Luigi Colajanni (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(19. maj 1993)

(93/C 350/31)

Om: Den italienske regerings holdning til Fællesskabets regionalpolitik

Den italienske regering agter at inddrage EF-støtten til de sydlige regioner i perioden 1994—1999 i statsbudgettet. Dette oplyste minister Andreatta den 31. maj 1993 i en redegørelse over for det ansvarlige senatsudvalg og i en udtalelse til det troværdige dagblad »Il Sole-24 ore«. Ministeren talte endog nedladende om Fællesskabets regionalpolitik og kaldte EF-bestemmelserne på dette område for »uforståelige«. Endvidere foreslog han en alliance med andre EF-landes regeringer med henblik på at »renationalisere« Fællesskabets regionalpolitik, der skulle begrænses til kun at omfatte overførsler af ressourcer til medlemsstaterne.

Har Kommissionen modtaget en formel meddelelse om denne holdning?

Hvilke initiativer agter Kommissionen at iværksætte for at sikre, at alle lande, herunder Italien, i fuldt omfang efterlever principperne i strukturfondsreformen og nøje følger de opstillede retningslinjer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan

(15. september 1993)

De erklæringer, de ærede medlemmer anfører i sin forespørgsel, er ikke blevet officielt meddelt Kommissionen.

I de reviderede forordninger om strukturfondene er de oprindelige principper bag reformen bibeholdt. Kommissionen vil fortsat overvåge, at disse principper nøje følges af alle involverede parter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1271/93

af Karl von Wogau (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(19. maj 1993)

(93/C 350/32)

Om: Godkendelse af biler

Også efter 1. januar 1993 er der lagt visse forhindringer i vejen for en medlemsstats godkendelse af biler, som i forvejen er typegodkendte i en anden medlemsstat: Der kræves nye tekniske undersøgelser af køretøjet, hvilket medfører betydelige ekstraomkostninger.

I et konkret tilfælde er den sydtyske producent af en bil af cabriolettypen stødt på de største vanskeligheder ved forsøget på at eksportere denne model til naboregionen Alsace (Frankrig). Denne cabriolet-model er typegodkendt af TÜV (Technische Überwachungsverein) i Forbundsrepublikken Tyskland, og der kører 400 eksemplarer af denne bil på de tyske veje. De franske kompetente myndigheder, Departement des Mines, kræver omfattende yderligere tests, som i høj grad vanskeliggør en godkendelse.

Deler Kommissionen den opfattelse, at der her er tale om en krænkelse af den frie bevægelighed for varer, og hvad agter Kommissionen i bekræftende fald at gøre i den anledning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(5. oktober 1993)

Kommissionen henleder det ærede medlems opmærksomhed på, at privatpersoner også efter 1. januar 1993 har pligt til at lade deres bil indregistrere i deres bopælsland.

Også inden da så Kommissionen det som sin opgave via håndhævelsen af EØF-traktatens regler om frie varebevægelser at sikre, at godkendelses- og indregistreringsformaliteterne ikke lægger hindringer i vejen for import af biler fra EF-lande.

Som det i øvrigt fremgår af Kommissionens fortolkningsmeddelelse om godkendelse om registrering af køretøjer, som tidligere har været indregistreret i en anden medlemsstat⁽¹⁾, har medlemsstaterne pligt til at gennemføre de forskellige formaliteter inden for en rimelig frist og mod et rimeligt beløb.

Hvis det ærede medlem har nærmere oplysninger om en administrativ praksis, der lægger hindringer i vejen for indregistrering af biler fra andre medlemsstater, vil Kommissionen gerne have dem forelagt til nærmere gennemgang. Kommissionen vil specielt gerne have flere oplysninger om den producent, det ærede medlem henviser til i sin forespørgsel, således at den kan tage kontakt til de franske myndigheder og tage stilling til sagen ud fra de ovennævnte regler.

(¹) EFT nr. C 281 af 4. 11. 1988.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1275/93

af José Valverde López (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(19. maj 1993)

(93/C 350/33)

Om: Behovet for en forordning om klagegangen i forbindelse med Kommissionens aktiviteter

I spørgsmål nr. 3093/92 (¹), som blev besvaret den 17. marts 1993, understregedes behovet for en forordning om klagegangen i forbindelse med Kommissionens aktiviteter. En sådan forordning skal indeholde generelle bestemmelser i lighed med dem, der på nationalt niveau er indeholdt i »forvaltningslovene«, der fastlægger borgernes rettigheder og pligter over for den offentlige forvaltning. At der foreligger interne vejledninger, er en hel anden sag, og dækker ikke behovet for retlige garantier og almindelig offentlighed i forvaltningen, som nødvendigvis må optages i en forordning.

Vil Kommissionen tage initiativet til udarbejdelse af en forordning om klagegangen i forbindelse med dens aktiviteter?

(¹) EFT nr. C 145 af 25. 5. 1993, s. 19.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(27. september 1993)

Kommissionen vedtog den 17. februar 1993 sin ny forretningsorden, som gælder for de grundlæggende administrative procedurer i Kommissionen. Ordlyden er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* (¹).

Der findes allerede nu en vejledning i arbejdsgangen i Kommissionen. I modsætning til de tidligere udgaver af denne vejledning vil Kommissionen ikke mere betragte den kommende udgave som et udelukkende internt dokument.

(¹) EFT nr. L 230 af 11. 9. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1276/93

af Derek Prag (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(19. maj 1993)

(93/C 350/34)

Om: Den Europæiske Socialfond

Kan Kommissionen — under henvisning til et tilsagn om gennemskuellighed, som medlem af Kommissionen, Papan-dreou, gav til Den Tværpolitiske Gruppe om Handicappede efter omlægning af Den Europæiske Socialfond efter geografiske retningslinjer og afskaffelse af den særlige »kasse« for de handicappede, for årene 1991 og 1992 oplyse følgende:

1. Hvor mange handicappede har fået hjælp fra Den Europæiske Socialfond?
2. Hvor mange blev hjulpet via særlige projekter for revalidering og faglig uddannelse for handicappede og hvor mange gennem optagelse af handicappede ved almindelige uddannelsesprojekter, som er tilgængelige for alle?
3. Hvilke beløb blev der i alt anvendt til revalidering og uddannelse af handicappede?
4. Hvilken andel af de samlede ESF-bevillinger udgjorde det beløb, som i disse år blev anvendt til revalidering og faglig uddannelse af handicappede?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pdraig Flynn

(11. oktober 1993)

I svaret på spørgsmålet bruger Kommissionen tal, som stammer fra medlemsstaternes operationelle programmer. Tal vedrørende ESF's operationelle programmer for langtidsarbejdsløse og unge arbejdsløse (mål nr. 3 og 4) stammer fra medlemsstaternes enkelte operationelle programmer i forbindelse med en evaluering, der blev udført i november 1992 for Kommissionen af aktioner under Den Europæiske Socialfond til fordel for handicappede. Det skal bemærkes, at disse tal er taget fra medlemsstaternes forslag, som anført i deres operationelle programmer. I hvilken udstrækning disse skøn har vist sig at være rigtige må undersøges i en efterfølgende evaluering.

Antallet af handicappede, som fik hjælp fra Den Europæiske Socialfond i 1991 og 1992 under mål nr. 3 og 4, var på mere end 100 000. Alle fik støtte fra aktioner under Den Europæiske Socialfond, som specielt henvendt sig til handicappede. Der foreligger ingen tal for antallet af handicappede, som har fået støtte fra andre vigtige ESF-aktioner med hensyn til erhvervsfaglig uddannelse.

Det samlede bidrag fra Den Europæiske Socialfond til aktioner i forbindelse med mål nr. 3 og 4, som specielt henvender sig til handicappede, var på 447 mio. ecu i de to pågældende år. I samme periode var ESF's støtte til aktioner for handicappede under fællesskabsinitiativet HORIZON på ca. 100 mio. ECU. Der foreligger ikke tal for antallet af handicappede, som har fået støtte fra Den Europæiske Socialfond i forbindelse med almindelige uddannelsesaktioner.

Ca. 8,8 % af ESF-budgettet under mål nr. 3 og 4 og ca. 60 % af ESF-bidragene under fællesskabsinitiativet HORIZON blev brugt på disse aktioner. I perioden 1991 og 1992 blev ca. 2 % af det samlede ESF-budget givet til aktioner til fordel for handicappede. Dette skyldes, at meget store beløb af ESF-midlerne tildeles regional udvikling og omstrukturering.

Det skal også bemærkes, at alle de forskellige fællesskabsprogrammer for samarbejde inden for områderne uddannelse og undervisning (såsom ERASMUS, COMETT, PETRA, FORCE, osv.) lægger særlig vægt på de specielle problemer, som handicappede og andre vanskeligt stillede grupper har.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1281/93

af Diego de los Santos López (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(19. maj 1993)

(93/C 350/35)

Om: Udøvelse af hvervet som optiker og etableringsret for »Técnicos especialistas en Optica de Anteojería« (spanske optik-teknikere)

Udøvelsen af hvervet som optiker er i Spanien forbeholdt indehavere af et diplom i optik. Udover diplomerede optikere findes der en anden lavere faglig tre-årig uddannelse, »Técnico especialista en Optica de Anteojería«, der giver færdighed i indslibning, montering og tilpasning af briller og kontaktlinser.

Der er opstået en konflikt mellem de to uddannelser, idet optik-teknikere ikke har ret til at udøve hvervet og etablere sig som optiker. Hertil kommer den spanske regerings ambivalente holdning.

Kan Kommissionen oplyse, om titlen »Técnico especialista en Optica de Anteojería« giver ret til udøvelsen af hvervet som optiker, herunder ret til at etablere sig som optiker?

Henhører ovennævnte titel under anvendelsesområdet for Rådets direktiv 89/48/EØF af 21. december 1988 om en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbevi-

ser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed ⁽¹⁾?

(1) EFT nr. L 19 af 24. 1. 1989, s. 16.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(5. oktober 1993)

1. Det tilkommer ikke Kommissionen, men de kompetente nationale myndigheder at afgøre, om det pågældende spanske eksamensbevis giver adgang til udøvelse af hvervet som optiker i Spanien og ret til at nedsætte sig som sådan.

2. Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt eksamensbeviset henhører under anvendelsesområdet for Rådets direktiv 89/48/EØF, er Kommissionen for øjeblikket ikke i besiddelse af tilstrækkelige oplysninger til, at den kan udtale sig herom.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1290/93

af Karl von Wogau (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. juni 1993)

(93/C 350/36)

Om: Bødestraf ved passage af den italienske grænse

Det italienske færdselspoliti idømte en tysk statsborger en bøde på 500 000 lire, da vedkommende passerede den italienske grænse, med den begrundelse at han havde anbragt fire stoplygter på sin campingvogn, hvilket er lovpligtigt i Tyskland. Campingvognen var synet og godkendt.

1. Var det italienske færdselspolitets adfærd i overensstemmelse med bestemmelserne om fri bevægelighed for varer og personer?

2. Vil Kommissionen drage omsorg for, at den eventuelt uretmæssigt opkrævede bøde tilbagebetales?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(5. oktober 1993)

De bestående fællesskabsbestemmelser om lyssignaler vedrører udelukkende konstruktionen — direktiv 76/756/EØF af 27. juli 1976 om montering af lygter og lyssignaler på motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil ⁽¹⁾,

senest ændret ved direktiv 91/663/EØF⁽²⁾; direktiv 76/756/EØF, som for øjeblikket kun er fakultativt for medlemsstaterne, bliver i 1996 bindende.

Det problem, der er bragt på bane, henhører imidlertid under færdselsområdet, som der findes bestemmelser om i de internationale færdselskonventioner.

I henhold til disse konventioner skal de kontraherende parter tillade, at udenlandske køretøjer, der er i overensstemmelse med indregistreringslandets lovgivning, kører rundt på deres område, for så vidt som de pågældende køretøjer opfylder de i konventionerne fastsatte normer. Kommissionen skal minde om, at Italien har ratificeret Genève-konventionen af 1949, og at det har undertegnet, men endnu ikke ratificeret Wien-konventionen af 1968.

Selv om området henhører under internationale konventioner, er Kommissionen klar over de problemer, der opstår i forbindelse med den frie bevægelighed; med henblik herpå vil den fremme drøftelserne i de dertil indrettede instanser.

⁽¹⁾ EFT nr. L 262 af 27. 9. 1976.

⁽²⁾ EFT nr. L 366 af 31. 12. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1295/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. juni 1993)

(93/C 350/37)

Om: Den økonomiske situation for det regionale universitetshospital i Patras

Det regionale universitetshospital i Patras, et af de bedste hospitaler i Grækenland, er havnet i en vanskelig økonomisk situation, fordi det i stedet for omgående at få tilskud fra staten er blevet pålagt at inddrive penge, som det har til gode hos forskellige sygekasser. Eftersom det er umuligt at inddrive disse tilgodehavender på grund af sygekassernes velkendte økonomiske situation — med risiko for, at dette snart skal få ubehagelige følger, såsom afbrydelse af strømforsyningen og ophør af leverancer af lægemidler og sanitære artikler, hvorledes agter Kommissionen så at vise sin interesse for en harmonisk drift af det regionale universitetshospital i Patras?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan

(9. september 1993)

Bestemmelserne vedrørende EF's strukturfonde åbner normalt ikke mulighed for finansiering af de generelle driftsomkostninger som anført i forespørgslen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1314/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. juni 1993)

(93/C 350/38)

Om: Mongoliets deltagelse i programmer

Mongoliet har forpligtet sig til en række politiske reformer og har lige siden 1990 forsøgt at genopbygge sin økonomi. Er der mulighed for, at Kommissionen kan medtage dette land i programmerne PHARE, TACIS og TEMPUS, som landene i Central- og Østeuropa og Samfundet af Uafhængige Stater i dag deltager i?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan

(11. oktober 1993)

Ifølge de seneste bestemmelser er Mongoliet optaget på listen over modtagerstater (Rådets forordning (EØF) nr. 2053/93 af 19. juli 1993 om faglig bistand til den økonomiske reform- og genopretningsproces i de uafhængige stater i det tidligere Sovjetunionen og i Mongoliet)⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 187 af 29. 7. 1993, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1322/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(3. juni 1993)

(93/C 350/39)

Om: Foranstaltninger til forhindring af tuberkulosens udbredelse

Der har igen været tilfælde af tuberkulose, som har medført dødsfald i franske fængsler. På baggrund af, at visse baciller er resistente over for de antibiotika, lægerne anvender, bedes Kommissionen besvare følgende: Finder den det nødvendigt at afsætte bevillinger der kan give mulighed for at træffe alle de passende foranstaltninger til forebyggelse, diagnosticering og forskning med henblik på at forhindre denne dødbringende epidemis udbredelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pdraig Flynn

(11. oktober 1993)

Kommissionen er fuldt ud klar over, at man inden for de seneste to til tre år har set en stigning i antallet af TB-tilfælde i en række af Fællesskabets medlemsstater, efter at denne

smitsomme sygdom havde været i konstant tilbagegang i flere årtier. Årsagerne til denne nye tendens er mangfoldige: smitte via HIV-virus, der fører til AIDS, marginalisering af visse persongrupper, herunder narkomaner, der falder uden for det almindelige sundhedssystem, og mindre konsekvent politik med hensyn til calmettevaccination, tilstedeværelse af statsborgere fra tredjelande, hvor de sundhedsmæssige forhold er problematiske, forekomst af tuberkuloseformer, der er resistente over for den klassiske behandling med antibiotika, osv. I denne forbindelse er det ikke mærkeligt, at man har konstateret tuberkuloseinfælde med dødelig udgang i fængsler.

I henhold til traktaterne har Kommissionen ikke myndighed til at gribe ind over for medlemsstaterne, for at disse kan gennemføre de foranstaltninger, som er nødvendige for at hindre udbredelse af tuberkulose; dette er et område, som udelukkende hører under deres kompetenceområde. Kommissionen er imidlertid ikke ligegyldig over for dette vigtige spørgsmål angående den offentlige sundhed, tværtimod. Inden for rammerne af programmet »Europa mod AIDS« og jf. anbefalingerne fra en ekspertgruppe, der har gennemført en undersøgelse, som er finansieret af Kommissionen, støtter denne alle de initiativer, som fremlægges for Kommissionen med henblik på at undersøge dette vigtige aspekt af problemet tuberkulose.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(3. september 1993)

Markedsføring og anvendelse af asbest er underlagt Rådets direktiv 76/769/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater ⁽¹⁾.

Asbestfibre er genstand for de begrænsninger, der er foreskrevet under punkt 6 i direktivets bilag I, som senest er tilpasset til den tekniske udvikling med Kommissionens direktiv ⁽²⁾. I henhold til de nugældende bestemmelser findes der ingen begrænsninger for brug i bagerier af asbestholdige plader, medmindre disses tæthed er på under 1 gram pr. cm³.

Kommissionen er fuldt ud klar over, at en række EF-medlemsstater gerne vil have udvidet det nugældende delvise forbud mod asbestholdige produkter til også at omfatte en række andre varer, som indeholder asbestfibre. Sagen er blevet drøftet med eksperter fra medlemsstaterne i de sidste 18 måneder og drøftes fortsat.

⁽¹⁾ EFT nr. L 262 af 27. 9. 1976.

⁽²⁾ EFT nr. L 363 af 31. 12. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1348/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. juni 1993)

(93/C 350/40)

Om: Brugen af asbestplader i græske bageovne

Det græske sundhedsministerium har af hensyn til beskyttelsen af sundheden omstødt den bestemmelse, der forbyder brugen af asbestplader i bageriernes ovne. Med en beslutning fra statssekretær N. Anastopoulos, som blev offentliggjort den 23. marts 1993 i det græske statstidende, blev sundhedskontrolbestemmelse nr. 10276, hvorved brugen af asbestplader i bageriernes ovne den 27. december 1991 var blevet forbudt, trukket tilbage. Omstødelsen af denne bestemmelse fik den græske forbrugerorganisation til at reagere drastisk og kræve, at denne beslutning blev genovervejet på grundlag af en mere effektiv beskyttelse af den offentlige sundhed.

På baggrund af, at asbestplader, der som bekendt kan forårsage asbestlunger og kræft i bronkierne, anvendes i 12 000 ovne, bedes Kommissionen oplyse følgende: Med hvilke midler agter Kommissionen at gøre en indsats for beskyttelsen af de græske forbrugere?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1363/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Det Europæiske Politiske Samarbejde

(4. juni 1993)

(93/C 350/41)

Om: Smughandel med våben og radioaktive stoffer i Kroatien

En fortrolig rapport til den amerikanske kongres udarbejdet af en gruppe republikanske kongresmedlemmer med Bill McColum i spidsen har afsløret, at Kroatien er blevet centrum for smughandel med radioaktive stoffer til gengæld for våben og penge. Rapporten anfører, at den kroatiske regering deltager i denne smughandel, og at en tysk kvinde, Rita Draxler, med hemmelige bankkonti i bl.a. Tyskland, Østrig og Schweiz optræder i formidlerens rolle. Det fremgår endvidere, at hovedleverandører er de tidligere »socialistiske« lande, mens aftagerne er Mellemøsten og Sydafrika. Endelig fremhæver rapporten, at myndighederne i Zagreb siden midten af 1992 har lettet oplagringen og transport af kemiske og bakteriologiske våben.

Kan EPS bekræfte oplysningerne i rapporten til den amerikanske kongres, og hvilke foranstaltninger agter det at

træffe mod smughandlerne og den kroatiske regering, så at våbenembargoen over for stater i det tidligere Jugoslavien kan blive effektiv, og vigtigst: så at Kroatien kan ophøre med at være centrum for smughandel med radioaktive stoffer og våben?

Svar

(30. november 1993)

Det ærede parlamentsmedlems spørgsmål kan besvares med en henvisning til det svar, der blev givet på skriftlig forespørgsel nr. 1549/93 af Alex Smith om radioaktivt affalds forsvinden.

Fællesskabet og dets medlemsstater tager forlydenderne om handel med ulovlige nukleare materialer fra det tidligere Sovjetunionen og ulovlig handel i dette særdeles følsomme område meget alvorligt. De medlemsstater, på hvis område denne handel skal have fundet sted, eller hvis statsborgere har været involveret, efterforsker alle disse forhold. Da dette problem er af europæisk karakter, er der ud over det bilaterale samarbejde i øjeblikket drøftelser i gang i Rådets Atomgruppe om en række forslag fra Kommissionen, der skal sikre samordnet aktion og opfølgning af det skete. Heldigvis har de materialer, der hidtil er fundet ved afsløringer af ulovlig handel, ikke kunnet give anledning til risiko for kernevåbenspredning. Men Fællesskabet og dets medlemsstater ser ikke passivt til, men vil fortsat behandle disse sager med al den alvor, de fortjener.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1372/93

af Gerardo Fernández-Albor (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. juni 1993)

(93/C 350/42)

Om: Fællesskabsstøtte til udvandring til latinamerikanske lande

Præsidenten for Republikken Argentina har ud over sin erklæring om, at landet, som på nuværende tidspunkt har knap 33 millioner indbyggere, men kan ernære mindst 100 millioner indbyggere, gjort det klart, at han agter at støtte alle de indvandrere, der ønsker at slå sig ned i Argentina, hvis de selv har mulighed for at bcoste rejsen, er arbejdsduelige og indstillet på at samarbejde efter evne; han har imidlertid som eneste betingelse krævet, at de medbringer tilstrækkelig egenkapital — mellem 10 000 og 20 000 US \$ — til at afholde minimumsudgifterne i forbindelse med deres bosættelse.

Disse udtalelser har vakt interesse hos en del EF-borgere, som er ramt af den omfattende arbejdsløshed, fordi de på baggrund af den usikre beskæftigelsessituation på arbejdsmarkedet i alle medlemsstaterne betragter springet til et nyt

liv på det latinamerikanske kontinent som en lovende udvej væk fra deres nuværende umulige situation.

Mener Kommissionen ikke på baggrund heraf, at Fællesskabet bør undersøge, om det vil være muligt for Det Europæiske Fællesskab at reagere positivt på den argentinske præsident forslag ved at yde den nødvendige støtte til de EF-borgere, der ønsker at udvandre til Argentina eller til et hvilket som helst andet latinamerikansk land som er åbent for indvandring?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1704/93

af Edward Newman (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(28. juni 1993)

(93/C 350/43)

Om: Emigration fra Østeuropa til Latinamerika

I en tale til Europa-Parlamentet den 12. februar 1992 bekendtgjorde præsident Menem fra Argentina sit lands forslag om at modtage indtil 300 000 immigranter fra de tidligere kommunistiske lande i Øst- og Centraleuropa på betingelse af, at EF ydede finansiel bistand. Formand for Kommissionen Jacques Delors udtrykte interesse med hensyn til en opfølgning af forslaget. I marts 1993 tog i tusindvis af rumænere imod et tilbud fra den argentinske regering om at modtage immigranter, som skulle opdyrke nye landområder.

Deltager Kommissionen på nogen måde i dette migrationsprogram, og kan den give detaljerede oplysninger, især om eventuel finansiel støtte?

De latinamerikanske regeringer konfiskerer stadig mere end 500 år efter invasionen og erobringen af Nord- og Sydamerika landområder, der tilhører de indfødte indianere. Hvilke garantier har Kommissionen modtaget for, at der i forbindelse med de såkaldte nye landområder rent faktisk ikke er tale om konfiskerede eller stjålne områder, der tilhører de indianske samfund?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek

på skriftlig forespørgsel nr. 1372/93 og nr. 1704/93

(11. oktober 1993)

Kommissionen henviser til det samlede svar, der allerede er afgivet på skriftlig forespørgsel nr. 457/92 af Luigi Vertemati og nr. 470/92 af Jesús Cabezón Alonso ⁽¹⁾, samt svaret på Cano Pintos mundtlige forespørgsel H-343/92 ⁽²⁾ om samme emne.

Kommissionen har fra de argentinske og andre latinamerikanske landes myndigheder modtaget anmodninger om

samarbejde med henblik på at lette en eventuel strøm mod Argentina og andre latinamerikanske lande af udvandrere fra landene i Central- og Østeuropa.

Disse anmodninger har ifølge kontakter med de argentinske myndigheder og de oplysninger, Kommissionen råder over, på intet tidspunkt vedrørt EF-medlemsstaternes borgere.

Fællesskabet har taget dette tilbud til efterretning og meddelt, at det vil kunne deltage i en undersøgelse om fremgangsmåderne for og virkningerne af et samarbejde på dette område. De argentinske myndigheder har netop fremsat forslag om indholdet af denne undersøgelse, som dermed snart vil kunne iværksættes.

Hvad angår det problem, der henvises til i skriftlig forespørgsel nr. 1704/93, vil det utvivlsomt kunne inddrages i den planlagte undersøgelse.

(¹) EFT nr. C 345 af 30. 12. 1992.

(²) Europa-Parlamentets forhandlinger, nr. 3-417 af 8. 4. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1415/93

af Winifred Ewing (ARC)

til Det Europæiske Politiske Samarbejde

(9. juni 1993)

(93/C 350/44)

Om: Bosniske flygtninge

Vil udenrigsministrene på baggrund af den mere og mere tragiske situation for flygtninge i Bosnien gribe ind for at lette EF-landenes modtagelse af de flygtninge, der er i stand til og ønsker at søge tilfulgt i et andet land?

Svar

(30. november 1993)

UNHCR's generelle strategi på det humanitære område omfatter princippet om at yde bistand til ofrene for konflikten i Bosnien-Hercegovina så tæt på hjemstedet som muligt. Den Europæiske Union har som den største bidragsyder i betydeligt omfang medvirket til gennemførelsen af UNHCR's strategi og fortsætter den humanitære hjælp til ofrene for konflikten. Det Europæiske Råd besluttede i Birmingham at fremskynde EF's bistand og straks at stille mere personale og flere ressourcer til rådighed for at øge UNHCR's kapacitet.

EF's medlemsstater har i nært samarbejde med UNHCR og IRKK bidraget ganske betydeligt til den humanitære indsats ved at give økonomisk og materiel hjælp og ved at tilbyde et meget stort antal flygtninge og forhenværende internerede fra det tidligere Jugoslavien et midlertidigt tilflugtssted.

Den Europæiske Union vil fortsat søge at opfylde de øjeblikkelige humanitære behov på passende vis.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1416/93

af Winifred Ewing (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(9. juni 1993)

(93/C 350/45)

Om: Den Europæiske Socialfond

Kan Kommissionen bekræfte forlydender om, at en del af Den Europæiske Socialfonds midler eventuelt vil blive omdirigeret til finansiering af omskoling af arbejdstagere i Fællesskabets automobilindustri?

Kan Kommissionen — hvis disse forlydender er rigtige — oplyse, hvorfor den ikke har opført midler til denne industripolitiske aktion på budgettet (således som det er sket i forbindelse med RECHAR) i stedet for at lede midler bort fra stærkt tiltrængte socialfondsprojekter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pdraig Flynn

(11. oktober 1993)

Kommissionen kan bekræfte, at den ikke har planer om at lade en del af Den Europæiske Socialfonds midler blive omdirigeret til finansiering af omskoling af arbejdstagere i Fællesskabets automobilindustrier.

Med det nye mål nr. 4, som planlagt i forbindelse med Kommissionens forslag til ændring af strukturfondenes bestemmelser, foreslås aktioner, der omfatter uddannelse og omskoling af arbejdstagere, som berøres af industrielle ændringer og ændringer i produktionssystemerne. Aktionerne sigter ikke på virksomhederne selv, men vil blive gennemført inden for erhvervslivet som helhed, uden at der på forhånd gives en speciel industrigren eller sektor en præferencestilling. Der vil blive lagt særlig vægt på de specielle behov, arbejdstagere i små og mellemstore virksomheder har.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1432/93

af Mark Killilea (RDE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(9. juni 1993)

(93/C 350/46)

Om: EF-informationskontorer og Maastricht-debatten

To elementer, som har præget den offentlige debat i forbindelse med ratificering af Maastricht-traktaten, har

været den manglende forståelse af EF-institutionernes beføjelser, rolle og funktioner og den modvilje, der er mod disse institutioner blandt en anseelig del af offentligheden i praktisk traget alle europæiske lande.

To af EF-institutionerne, Kommissionen og Parlamentet, har i medlemslandene et netværk af informationskontorer, der har til formål at informere og skabe et positivt billede af disse institutioner og af Fællesskabet i almindelighed.

Er Kommissionen nu enig i, at der omgående bør foretages en grundig gennemgang af EF-institutionernes informationspolitik og -struktur, og at man som led i denne gennemgang lader uafhængige eksperter fra informations- og reklamebranchen foretage en samlet undersøgelse af Kommissionens og Parlamentets virksomhed på dette område?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro
(24. september 1993)

Kommissionen deler fuldt ud det ærede medlems bekymring.

Som Rådet understregede i sin Birmingham-erklæring, må Fællesskabet være tættere på sine borgere. Institutionerne og medlemsstaterne bør forene deres bestræbelser med henblik herpå. Den 30. juni 1993 vedtog Kommissionen en meddelelse⁽¹⁾ om sin nye informations- og kommunikationspolitik, der er baseret på en række interne og eksterne analyser. I henhold til disse retningslinjer vil Kommissionen i nær fremtid få forelagt en række forslag om særlige emner, så at der omgående kan træffes passende foranstaltninger. I forbindelse med ajourføringen og intensiveringen af Kommissionens informationspolitik agter den også at styrke sine forbindelser med medierne og regner med støtte fra Europa-Parlamentet med hensyn til de nødvendige beslutninger på budgetområdet.

(1) Dok. SEK(93) 916 endelig udg.

Korais-gaden og Panepistimiou, godkendte det græske ministerium for miljø, fysisk planlægning og offentlige arbejder opførelsen af et monstrem på ni etager.

Uden fordybninger vil denne bygning være mindst tre etager højere end alle andre bygninger i Korais-gaden. Dens tilstedeværelse vil således dels influere på de mest værdifulde bygninger i Athens centrum såsom universitetet, akademiet og biblioteket, og dels føre til nedrivning af tre traditionelle bygninger, deriblandt den der rummer den historiske boghandel Atlantis. Vil Kommissionen kræve, at de græske myndigheder tager sin beslutning vedrørende opførelsen af en nietages bygning i Korais-gaden op til fornyet overvejelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro
(27. september 1993)

Kommissionens opgave med hensyn til beskyttelse og bevarelse af kulturarven er klart defineret, bl.a. i konklusionerne fra Ministerrådets møde den 12. november 1992 vedrørende »retningslinjer for Fællesskabets indsats på Kulturområdet«, samt i artikel 128 i traktaten om Den Europæiske Union, der er ved at blive ratificeret.

Kommissionens rolle, der har til formål at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og om nødvendigt støtte og supplere deres indsats, er der således taget højde for, at det først og fremmest er medlemsstaterne, der tager initiativ på dette område, mens Fællesskabets indsats er af supplerende art.

Kommissionen må derfor minde det ærede medlem om, at den ikke kan anmode de græske myndigheder om at tage beslutningen om tilladelse til opførelse af en nietages bygning i Korais-gaden i Athen op til fornyet overvejelse. Kun de nationale og/eller regionale myndigheder i Grækenland har kompetence i denne sag.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1441/93
af Sotiris Kostopoulos (NI)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(9. juni 1993)
(93/C 350/47)

Om: De fredede bygninger på Korais-gaden i Athen

Endnu før statsrådet udtalte sig i sagen om bevarelsen af den kendte athenske bygning fra Kong Ottos tid på hjørnet af

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1462/93
af Henry Chabert (PPE)
til Det Europæiske Politiske Samarbejde
(9. juni 1993)
(93/C 350/48)

Om: De væsentligste risici ved spredning af atomvåben

Mener udenrigsministrene i Det Europæiske Politiske Samarbejde ikke,

i betragtning af, at Nordkorea den 12. marts 1993 meddelte, at de havde trukket sig ud af aftalen om ikke-spredning af atomvåben, som de havde tilsluttet sig i 1985

i betragtning af den stadig stigende ustabilitet, som præger det tidligere Sovjetunionen

i betragtning af, at den største fare for menneskeheden er den, der skyldes, at visse om ikke tusindvis af atomteknikere fra det tidligere Sovjetunionen tilbyder bestemte stater deres viden og arbejdskraft

i betragtning af, at der til de sædvanlige fem atommagter — alle permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd — for fremtiden skal føjes Sydafrika, Indien, Israel, Pakistan, og at der desuden er stor fare for, at man inden udgangen af århundredet skal føje Brasilien, Argentina, Libyen, Syrien, Irak, Iran, Nord- og Sydkorea og Taiwan til denne liste, helt bortset fra de tre nye atommagter, som er opstået på grund af opsplitningen af det tidligere Sovjetunionen

i betragtning af, at den største fare for planeten er forøgelsen af antallet af stater, der har adgang til atomvåben, og at dette skal ses i sammenhæng med befolkningsekspllosionen, en hurtig udvikling af yderliggående religiøse bevægelser og en generel forarmelse af landene i Den Tredje Verden

at De Tolv meget hurtigt bør tage et omfattende initiativ til på mellemlang sigt at gennemføre en nedsættelse af de risici, som spredningen af masseødelæggelsesvåbnene indebærer, uden at afvente Maastricht-traktatens ikrafttræden?

Mener de ikke, at en helt klar betingelse for at give de mange former for støtte til de berørte stater i det tidligere Sovjetunionen må være, at de giver garanti for en øget kontrol med den endelige placering af deres atomvåben — men navnlig deres komponenter — og en erhvervsmæssig beskæftigelse af forskere og videnskabsmænd?

Mener udenrigsministrene i Det Europæiske Politiske Samarbejde ikke, at en sådan regel kan anvendes og som tidligere bør tages i betragtning ved indgåelse af nye internationale aftaler med alle tredjelande, især i det omfang disse har undertegnet ikke-spredningsaftalen?

Svar

(30. november 1993)

Fællesskabet og dets medlemsstater er ganske klar over den trussel, som ukontrolleret spredning af atomvåben vil udgøre for udviklingen i de internationale forbindelser.

Derfor afholdes der regelmæssigt møder i de arbejdsgrupper under EPS, som er specialiseret i spørgsmål om ikke-spredning og våbeneksport alt efter de aktuelle begivenheder og behovet for mere langfristede overvejelser, så der næsten er tale om en europæisk politisk overvågning af spredningen af farlige våben.

Fællesskabet og dets medlemsstater har gang på gang offentligt givet udtryk for, at de ser med stor alvor på Den Demokratiske Folkerepublik Koreas henholdende politik

med hensyn til fuldstændig gennemførelse af den garantiaftale, der i januar 1992 undertegnedes med IAEA. De har endvidere rettet yderligere henvendelser til staterne i den tidligere Sovjetunion og udtrykt deres tilfredshed med, at Armenien, Aserbajdjan, Hviderusland, Estland, Letland, Litauen og Usbekistan har tiltrådt traktaten om ikke-spredning af kernevåben. De tilskynder fortsat de stater, der endnu ikke har tiltrådt ikke-spredningstraktaten, navnlig Ukraine og Kasakhstan, til hurtigst muligt at tiltræde denne og gennemføre Lissabon-protokollen.

Nu hvor Maastricht-traktaten er ratificeret af samtlige medlemsstater, vil der kunne iværksættes virkelig fælles foranstaltninger, men Fællesskabet og dets medlemsstater havde allerede inden da gjort det til sædvane at fastlægge en samordnet holdning under forhandlingerne om at nedbringe lagrene af kernevåben eller i forbindelse med fælles henvendelser som f.eks. til Nordkorea eller landene i SNG.

Endelig spiller Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber en væsentlig rolle i forbindelse med handlingsprogrammet med henblik på at udvikle og iværksætte en relevant garantiordning som foreslået af Den Internationale Atomenergiorganisation.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1480/93

af Marc Galle (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(14. juni 1993)

(93/C 350/49)

Om: Støjmur som strømkilde

For nylig læste jeg i avisen, at myndighederne i Nederlandene ville indføre en nyskabelse i forbindelse med en støjmur, der skulle opføres langs motorvejen. Den øverste del af muren skulle bestå af solceller. Den strøm, der produceres af disse celler, overføres til el-nettet. På denne måde ville man opnå en effekt, som er tilstrækkelig til at forsyne ca. tredive boliger med elektricitet.

Er Kommissionen ikke af den opfattelse, at et sådant initiativ må støttes og kan finde anvendelse på EF-plan? I EF findes der jo tilstrækkeligt mange motorveje, som er udstyret med støjmure. Jernbanerne kunne ligeledes komme i betragtning.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(30. september 1993)

Kommissionen er bekendt med de tre fuldendte projekter, som anvender støjværn langs motorveje og jernbaner til at

installere fotovoltaiske solgeneratorer, der er beliggende i Europa, men uden for Fællesskabet. Detaljerede oplysninger om de 100 kWp fotovoltaiske generatorer, der er blevet installeret langs Belinzona-Locarno-jernbanen og langs den schweiziske motorvej N13 ved Chur og det 40 kWp anlæg, der er blevet installeret langs A1-motorvejen i Østrig, er blevet præsenteret og drøftet på adskillige større konferencer og møder, som Kommissionen har afholdt. De fra disse projekter hidtil opnåede resultater er særdeles opmuntrende. For nylig blev Kommissionen bekendt med et nyt projekt, som ledes af Rijkswaterstraat i Nederlandene, hvor en 55 kWp fotovoltaisk generator vil blive fuldstændig integreret i støjværnene langs A27-motorvejen over ca. 550 m mellem Utrecht og Hilversum. Dette nye projekt skulle være færdigt i foråret 1994.

I de senere år er interessen for tilslutning til el-nettet af fotovoltaisk produktion steget betydeligt; dette aflæses af de mange forslag om nettilsluttede systemer, som Kommissionen har modtaget siden starten på THERMIE-programmet i 1990. Integrering af fotovoltaiske moduler i bygninger eller andre strukturer reducerer de effektive omkostninger ved denne kraftproduktion, fordi nogle af kapitalomkostningerne ved de fotovoltaiske moduler opvejes af omkostningerne ved de konventionelle strukturelementer, som de erstatter.

Fotovoltaiske anvendelser af denne type er velegnet til at indgå i Kommissionens THERMIE-program, som hidtil har støtte anlæg på over 3,3 MWp fotovoltaiske generatorer i 110 projekter overalt i Fællesskabet. Hidtil har Kommissionen ikke modtaget forslag om net tilsluttede systemer langs motorveje eller jernbaner i forbindelse med THERMIE-programmet, således ville et eventuelt nederlandsk forslag blive det første af sin art. Sådanne projekter ville have den fordel, at de gør fremme af kraftproduktion fra vedvarende energikilder yderst synlig. Det seneste indkald af forslag vedrørende det løbende THERMIE-program blev offentliggjort i juli 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1522/93

af **Cristiana Muscardini (NI)**

til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(14. juni 1993)

(93/C 350/50)

Om: Den urimelige minimumsskat for italienske selvstændige erhvervsdrivende

Den minimumsskat, som den italienske regering pålægger selvstændige erhvervsdrivende i stedet for at beskattes dem efter et individualiseret og detaljeret skattesystem, har allerede ført til lukning af ca. 150 000 handelsvirksomheder og risikerer i høj grad at gå ud over de kategorier af selvstændige erhvervsdrivende såsom taxachauffører, der

på grund af deres arbejdes særlige beskaffenhed ikke har faste og sikre indkomster.

Finder Kommissionen ikke den italienske regerings skattepolitik kritisabel i og med, at den belaster de små og mellemstore virksomheder, og at den er i modstrid med de principper, som er fastlagt på dette område i Maastricht-traktaten?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener**

(1. oktober 1992)

Indkomstbeskatningen fastsættes i de nationale bestemmelser.

Fællesskabsretten er på dens nuværende udviklingstrin ingen hindring for anvendelsen af medlemsstaternes skatte-lovgivning med hensyn til indkomstbeskatning af fysiske personer, forudsat denne lovgivning sikrer overholdelsen af de grundlæggende principper og friheder, der er anført i EØF-traktaten.

På baggrund heraf finder Kommissionen, at de italienske myndigheder frit kan fastsætte hvilke bestemmelser, de anser for nødvendige til at fastsætte skatteydernes skattepligtige indkomst.

Kommissionen har kendskab til den italienske lov nr. 438 af 14. november 1992 om indførelsen af en skattepligtig minimumsindkomst for selvstændige erhvervsdrivende, og denne lov indeholder efter Kommissionens opfattelse ikke elementer, der kan være i strid med EØF-traktatens bestemmelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1535/93

af **Paul Staes (V)**

til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(15. juni 1993)

(93/C 350/51)

Om: Adgang til oplysninger

Ifølge en undersøgelse, gennemført af Friends of the Earth in England i efteråret 1992, udleder Bayer-Tyskland tusind gange mere bly end Bayer-USA. Ifølge samme undersøgelse udleder det britiske ICI Chemicals-Teeside alene næsten lige så meget formaldehyd i Tee-floden som den samlede kemiske industri i USA, mens det nederlandske Dow Chemicals-Terneuzen udleder mere benzen end alle 2 600 kemiske industrier i USA tilsammen.

1. Kan Kommissionen bekræfte disse oplysninger?
2. Hvordan forklarer Kommissionen disse forskelle?

3. I USA har borgerne siden 1986 krav på oplysning om de stoffer, som virksomheder udleder i vandet, luften eller jorden. Som resultat af denne lov blev udledningen hurtigt reduceret. Hvornår tager Kommissionen et initiativ for at tilvejebringe lignende lovgivning på EF-plan?
4. Hvad er mest fornuftigt: at lovprise Bill Clinton og Al Gore for deres standpunkt i miljøspørgsmål eller at sikre, at EF-politikken faktisk forbedres og kan sammenlignes med den i USA?
5. Forholder det sig således, at de multinationale virksomheder forsøger at omgå USA's strenge krav om nedbringelse af udledninger ved at flytte forurenende produktionsprocesser til afdelinger i Europa og andetsteds i verden, hvor de ikke er underkastet et lovmæssigt krav om offentliggørelse af deres forurening af miljøet?
6. Er det sørgelige resultat i Europa et eksempel på loyal konkurrence inden for det indre marked?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(30. september 1993)

Kommissionen kan hverken bekræfte oplysningerne vedrørende de af det ærede medlem nævnte udledninger, eller forklare, forskellene mellem de emissioner, der omtales. Det bør i denne forbindelse bemærkes, at en egentlig fortolkning af disse forskelle kræver kendskab til talrige parametre (anlæggenes kapacitet, de anvendte processer, egenskaberne ved produktionsanlæggene, anlæggenes alder), og at det ikke er muligt at konkludere på basis af disse få oplysninger, at den amerikanske miljølovgivning globalt set er strengere eller bedre anvendt end EF-lovgivningen på dette område.

Med hensyn til den amerikanske lovgivning vedrørende fortegnelsen over toksiske industriudledninger, satte Kommissionen sig med interesse ind i bestemmelserne i denne lovgivning i slutningen af 1991 og undersøger i øjeblikket muligheden for at indføre et sådant instrument i Fællesskabet. Det hidtil udførte arbejde desangående med de andre berørte parter, navnlig miljøbeskyttelsessammenslutninger, medlemsstaterne og industrien, viser imidlertid, at fællesskabskonteksten, navnlig for så vidt angår den gældende lovgivning i medlemsstaterne og i Fællesskabet, vil kræve, at den udarbejder et skema, der er betydelig anderledes end det i USA anvendte. Desuden kan der overvejes en anden måde end retsforskrifter.

For så vidt angår de tre sidste spørgsmål, er Kommissionen ikke i stand til at svare, idet der mangler præcise eksempler til illustration af de pågældende emner.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1540/93

af Marianne Thyssen (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. juni 1993)

(93/C 350/52)

Om: Oprettelse af et rådgivende udvalg for erhvervsdrivende foreninger

Mener Kommissionen, at de forskellige tjenester (GD VI, XV, XXIII og Forbrugerpolitik) savner muligheder for samråd og vel i den grad, at det berettiger oprettelse af et rådgivende udvalg for erhvervsdrivende foreninger?

Er det efter Kommissionen opfattelse ikke i strid med subsidiaritetsprincippet, at der gøres et forsøg på alle vegne at indføre begrebet »erhvervsdrivende foreninger«, skønt det kun kendes i et land og desuden afvises af en del af sektoren (jf. parlamentskonferencen om kooperative virksomheder den 4. og 5. marts 1993)?

Kan Kommissionen oplyse, hvilke politiske målsætninger dette rådgivende udvalg eventuelt skal have, hvordan det skal fungere og på hvilken måde det bliver sammensat, hvis det bliver en realitet?

Er det korrekt, at det overvejes, at udvalget båret skal dække det civilretlige og handelsretlige aspekt?

Er det korrekt, at Kommissionen fremmer oprettelsen af »erhvervsdrivende foreninger«, ikke blot politisk (i sit arbejdsprogram) men også gennem finansiell støtte til forskellige initiativer?

Kan Kommissionen oplyse, hvilke særlige aktiviteter den hidtil (1991, 1992 og 1993) har ydet finansiell støtte og med hvilke beløb?

Har Kommissionen tilstrækkelige midler til oprettelse af ovennævnte udvalg i en periode, hvor der er for få midler til at gennemføre de foreslåede flerårige programmer for erhvervslivet (navnlig de små og mellemstore virksomheder, hvis økonomiske og sociale betydning nu anerkendes generelt)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(7. oktober 1993)

1. Kommissionen har altid bestræbt sig på i videst muligt omfang at holde samråd med de organisationer, der på EF-niveau repræsenterer kooperativer, forsikringsselskaber og andre foreninger, inden man fremsætter forslag om aktioner og lovgivning. Det er også først på Parlamentets indtrængende opfordring, og efter at ØSU har afgivet udtalelse, at Kommissionen har fremsat forslag til lovgivning. Forslaget om oprettelse af et rådgivende udvalg for erhvervsdrivende foreninger stammer ikke fra Kommissio-

nen, men blev fremsat at de organisationer, der repræsenterer sektorerne kooperativer, forsikringsselskaber og andre foreninger, på den tredje konference i Lissabon om erhvervsdrivende foreninger, som blev afholdt af det portugisiske formandskab i 1992. Der skal fremsættes forslag af organisationerne af den fjerde konference om de erhvervsdrivende foreninger, som er berammet til den 9. og 10. november 1993 i Bruxelles. Kommissionen mener, at man bør være åben for ethvert forslag, der sigter på at forbedre rådslagninger med de interesserede grupper, for så vidt som dette ikke kræver inddragelse af yderligere midler.

2. Helt generelt har Kommissionen ikke til hensigt og/eller opgave at interessere sig for, hvorledes diverse ideer eller koncepter kan formidles. Den aktion, som Kommissionen står bag, sigter mod at integrere kooperativerne, forsikringsselskaberne og de andre foreninger fuldt ud i de rammer, der skabes med bestemmelserne for virkeliggørelse af det indre marked, således at der ikke sker en positiv eller negativ forskelsbehandling i forhold til vilkårene for kapitalvirksomheder.

I Kommissionens meddelelse af 18. december 1989 står, at målet for aktionen er at fastlægge perspektiverne for de erhvervsdrivende virksomheder i Europa efter 1992 og at opridsse rammerne for den aktion, som Fællesskabet gennemfører for at sikre erhvervsdrivende virksomheder adgang til markedet uden grænser på samme vilkår som de øvrige virksomheder. Senere har Parlamentet lagt vægt på nødvendigheden af at give de erhvervsdrivende foreninger mulighed for at bevare deres særpræg og konkurrencedygtighed på et marked uden grænser⁽¹⁾.

3. De aktiviteter, som Kommissionen har stået for i tidsrummet 1990—1992 inden for området kooperativer, forsikringsselskaber og andre foreninger, har været koncentreret om følgende emner:

- en sammenhængende fællesskabspolitik med en analyse af dennes indvirkning på kooperativernes, forsikringsselskabernes og de andre foreningers aktiviteter (f.eks.: det indre marked, regionalpolitik, beskæftigelse, uddannelse, små og mellemstore virksomheder, transport, skattepolitik, forbindelser med trejdelande osv.)
- støtte til initiativer til udarbejdelse af europæiske strategier for kooperativer, forsikringsselskaber og andre foreninger i Fællesskabet i forbindelse med det indre marked
- med henblik herpå en analyse af disse virksomheders placering (kooperativer, forsikringsselskaber, andre foreninger) som helhed og for den enkelte sektor
- forbindelser med enhver forhandlings- og forbindelsesorganisation på EF-niveau, som er i stand til at tale på vegne af de kooperative virksomheder, forsikringssels-

skaberne og de andre foreninger som helhed eller for den enkelte sektor.

⁽¹⁾ Betænkning af Vayssade om en statut for Det Europæiske Kooperative Selskab og de øvrige erhvervsdrivende foreninger generelt (dok. A3-0312/90).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1559/93

af Alex Smith (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(17. juni 1993)

(93/C 350/53)

Om: Transport af plutonium

Hvilke oplysninger har Kommissionen modtaget vedrørende den britiske atomenergimyndigheds (Atomic Energy Authority) planer om at flyve plutoniumsbrændselsstave til atomkraftanlægget ved Dounreay i Skotland?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(24. september 1993)

Selv om det er tanken, at visse forsendelser af plutoniumbrændselsstave skal finde sted fra Tyskland til Dounreay, er der på indeværende tidspunkt ikke truffet beslutning om, på hvilken måde transporten heraf skal ske. Man er ved at drøfte mulighederne for såvel luftfragt som transport ad søvejen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1572/93

af Anita Pollack (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(17. juni 1993)

(93/C 350/54)

Om: Skolesygeplejersker

Har Kommissionen kendskab til, om skolesygeplejersker i de enkelte medlemsstater indgår i det nationale skolesundhedsvæsen, eller om systemet er forskelligt fra den ene lokale myndighed til den anden?

Foreligger der oplysninger om det obligatoriske faguddannelsesniveau for skolesygeplejersker i hvert enkelt land?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(4. oktober 1993)

Betingelserne for udøvelse af hvervet som skolesygeplejerske henhører under medlemsstaternes beføjelser. Kommissionen har ikke nøjagtige oplysninger om, under hvilke omstændigheder medlemsstaterne regulerer skolesygeplejerskers virksomhed.

Hvis skolesygeplejerskevirksomheden udøves af sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, anvendes direktiv 77/453/EØF⁽¹⁾ om samordning af uddannelsen. Al uddannelse af sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje må opfylde mindstekravene i dette direktiv.

Hvis der på den anden side i en værtsmedlemsstat kræves specialistuddannelse for en skolesygeplejerske, kan en indvandrer, der ønsker at udøve hvervet i den pågældende medlemsstat måske omfattes af direktiverne om generelle ordninger for gensidig anerkendelse af erhvervsuddannelser (direktiv 89/48/EØF⁽²⁾ og 92/51/EØF⁽³⁾).

Da disse direktiver bygger på princippet om gensidig anerkendelse af sammenlignelige kvalifikationer uden forudgående harmonisering af uddannelsen, henhører denne sag under de nationale beføjelser.

Kommissionen har ikke oplysninger om alle de nationale uddannelsessystemer. Der udpeges nationale koordinators i hver enkelt medlemsstat, som kan rådspørges med hensyn til særlige oplysninger om de hverv, der omfattes af direktiverne om de generelle ordninger.

⁽¹⁾ EFT nr. L 176 af 15. 7. 1977.

⁽²⁾ EFT nr. L 19 af 24. 1. 1989.

⁽³⁾ EFT nr. L 209 af 24. 7. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1582/93

af Raymonde Dury (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(17. juni 1993)

(93/C 350/55)

Om: Støtte til det europæiske antiracistiske netværk

I sin beslutning om racismens og fremmedhadets genopblussen i Europa og faren for højreekstremistisk vold (A3-0127/93) anmoder Europa-Parlamentet blandt andet Kommissionen om at tilskynde og opmuntre til aktioner fra ikke-statslige organisationers side (NGO) samt om at

»fremme dannelse af netværk og udveksling af erfaringer inden for Fællesskabet i forbindelse med initiativer, som har til formål at bekæmpe racisme og antisemitisme og at sikre ligeberettigelse for indvandrere af begge køn«.

For nogle måneder siden har 36 organisationer dannet et antiracistisk netværk for lighed i Europa.

I hvilket omfang kunne dette europæiske netværk, som i høj grad mangler midler, allerede modtage støtte fra Kommissionen? Hvilke tjenestegrene er kompetente med hensyn til at yde passende støtte til udviklingen af det europæiske antiracistiske netværk og dets virksomhed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(24. september 1993)

Bekæmpelsen af racisme og fremmedhad ligger Fællesskabet og dets medlemsstater meget stærkt på sinde.

Der er allerede blevet gjort en stor indsats på fællesskabsplan. Bl.a. findes der to budgetposter, der giver mulighed for at støtte organisationer, der arbejder for at fremme solidariteten og bekæmpe racisme og fremmedhad. Budgetpost A-3030, der forvaltes af Generaldirektoratet for Politiske Forbindelser med Tredjelande, giver mulighed for at yde tilskud til organisationer, som forfølger humanitære og menneskerettighedsfremmende formål. Bekæmpelse af racisme og fremmedhad er et af de højeste prioriterede områder i denne budgetpost.

Der er imidlertid ikke længere mulighed for at yde økonomisk støtte fra denne budgetpost i 1993, da de disponible midler er blevet opbrugt som følge af den meget store stigning i antallet af ansøgninger om støtte. Naturligvis kan de pågældende organisationer søge om tilskud i begyndelsen af næste år efter Parlamentets godkendelse af budgettet.

Budgetpost B3-4110 tager sigte på fremme af vandrende arbejdstageres sociale integration og kan også anvendes til støtte for projekter, der bekæmper racisme. På 1993-budgettet skal der således bruges 500 000 ecu i samarbejde med Den Europæiske Faglige Samarbejdsorganisation til bekæmpelse af fremmedhad. Omkring 15 antiracistiske projekter i syv lande finansieres i øjeblikket med midler fra denne budgetpost, mens mange andre projekter til integration af vandrende arbejdstagere også har en antiracistisk dimension.

Alle ansøgninger om tilskud til en antiracistiske netværk for lighed i Europa som nævnt af det ærede medlem vil blive behandlet i lyset af de gældende kriterier for budgetposterne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1583/93af **Raymonde Dury (S)**til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(17. juni 1993)

(93/C 350/56)

Om: Faglig uddannelse for ledige

Politikken for faglig uddannelse har længe været en del af Fællesskabets virksomhedsområde (jr. Rom-traktatens artikel 128), og det er blevet styrket betydeligt i Maastricht-traktaten. I øvrigt bør den alarmerende stigning i arbejdsløsheden i EF hurtigst muligt mobilisere kræfterne på ethvert niveau, hvis problemet skal bekæmpes.

Hvilke programmer eller retningslinjer anvender Kommissionen under henvisning til strukturfondenes mål nr. 3 og 4 med henblik på faglig uddannelse af ledige, navnlig unge og kvinder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Padraig Flynn**

(12. oktober 1993)

Kommissionen vedtog den 5. maj 1993 et arbejdsdokument om retningslinjer for Fællesskabets indsats på områderne undervisning og uddannelse med henblik på at understrege betydningen af Fællesskabets forskellige programmer for samarbejde om undervisning og uddannelse og med henblik på at drøfte disse programmets fremtid.

Den Europæiske Socialfonds arbejde er baseret på artikel 123 i EØF-traktaten. Kommissionen vedtog henholdsvis den 24. februar og 24. marts 1993 forslag til ændringer af koordinationsforordningen og rammeforordningen for strukturfondene og af ESF-forordningen. Arbejdsløshedens vedholdenhed og forværring betyder, at ESF's indsats for de arbejdsløse må forblive et prioriteret område. Dette afspejles i Kommissionens forslag til ændringer, navnlig til artikel 1 i ESF-forordningen. Her er mål nr. 3 for Fællesskabets strukturpolitik omformuleret, og dets anvendelsesområde er udvidet, således at der tages mere hensyn til de vigtigste træk ved arbejdsløsheden og udstødelsen fra arbejdsmarkedet — langtidsløshed, integrering af unge på arbejdsmarkedet, udstødelse fra arbejdsmarkedet og lige muligheder for kvinder og mænd med hensyn til beskæftigelse. Erhvervsuddannelse vil forblive et af ESF's vigtigste arbejdsområder.

Med hensyn til de arbejdsløse har ændringen til formål at sikre ESF-støtte ikke blot til dem, som har været ledige i længere perioder, men også til dem, som står over for en klar risiko for at komme til indgå i rækkerne af langtidsløse (ældre arbejdstagere, handicappede, osv.). ESF's arbejdsområde er således blevet udvidet til at omfatte dem, der er

udstødt fra arbejdsmarkedet, men som ikke nødvendigvis er registreret som arbejdsløse. Med hensyn til de unge har ændringen til formål at sikre, at ESF-støtten til erhvervsuddannelse gøres mere fleksibel og relevant. Med hensyn til lige muligheder indeholder Kommissionens ændringsforslag retningslinjer for en mere aktiv fremgangsmåde med hensyn til lige muligheder, og det forsøger at intensivere ESF-interventionernes samlede indvirkninger ved at tilbyde kvinder specifikke støtteforanstaltninger som f.eks. børnepasning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1595/93af **Filippos Pierros (PPE)**til **Rådet for De Europæiske Fællesskaber**

(18. juni 1993)

(93/C 350/57)

Om: Dårlig forvaltning af PHARE- og TACIS-programmerne

Det forlyder, at Kommissionen ikke har været god til at forvalte visse vigtige aspekter af PHARE- og TACIS-programmerne om faglig bistand. Problemerne med forvaltningen, som afspejles i en manglende lydhørhed over for bistandsmodtagernes ønsker, siges at have sine rødder i et ufleksibelt og underbemandet bureaukrati.

Er Rådet opmærksomt på disse problemer, og hvad vil det i givet fald gøre for at løse dem?

Svar

(22. november 1993)

Det er ganske rigtigt, at forvaltningen af PHARE- og TACIS-programmerne i den indledende fase var forbundet med visse vanskeligheder, der resulterede i manglende sammenhæng og dårlig drift; ikke desto mindre finder Rådet, at resultatet globalt set har været positivt. På baggrund af de indhøstede erfaringer har Rådet vedtaget nye regler, der skal gælde i fremtiden.

Som led i de nye retningslinjer for PHARE-programmet, der blev godkendt i november 1992, og i forbindelse med den nye forordning om TACIS, der blev vedtaget i juli 1993, har Rådet bl.a. taget hensyn til de aspekter, som det ærede parlamentsmedlem gør opmærksom på; det har endvidere bestræbt sig på, at EF's tekniske bistand i højere grad bliver tilpasset til udviklingen i modtagerlandenes behov inden for

rammerne af én flerårig programmering og på grundlag af principperne om decentralisering, koordinering og gennemsigthed.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1598/93

af Dorothee Piermont (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(18. juni 1993)

(93/C 350/58)

Om: Tilskud til menneskerettigheds-NGO'er — budgetkonto A3-3030

1. Hvilke initiativer og projekter har Kommissionen i årene 1990, 1991 og 1992 støttet over budgetkonto A3-3030 »Tilskud til visse former for virksomhed, der udføres af ikke-statslige organisationer, som forfølger humanitære og menneskerettighedsfremmende formål«? Kan den give en fuldstændig liste over, hvilke beløb der er ydet til de enkelte projekter?

2. Findes der officielle kriterier for tildeling af disse midler? Hvordan ser de forskellige ansøgningsskemaer og vejledninger ud i detaljer? Hvilke organisationer og personer bliver stillet til rådighed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(13. oktober 1993)

1. Kommissionen yder finansiel støtte til ikke-statslige organisationer, som forfølger humanitære mål og beskæftiger sig med forsvaret af menneskerettighederne, navnlig organisationer, der arbejder med at oplyse om farerne ved racisme og fremmedhad, i overensstemmelse med Parlamentets, Rådets og Kommissionens erklæring af 11. juni 1986.

En liste over modtagerne af tilskud via artikel A-3030 sendes officielt til Parlamentet efter afslutningen af hvert regnskabsår.

2. Kriterierne for ydelse af tilskud respekterer de mål, som Parlamentet sætter i bemærkningerne til budgettet. Ansøgningsformularer udleveres til ikke-statslige organisationer efter anmodning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1612/93

af Mary Banotti (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(18. juni 1993)

(93/C 350/59)

Om: Det Europæiske Ungdomsparlament

Kan Kommissionen redegøre for sin økonomiske støtte til Det Europæiske Ungdomsparlament i 1992 og 1993. Hvor stor en procentdel af disse penge er blevet anvendt på administration, og hvor meget er blevet givet som tilskud til enkelte unges deltagelse i Ungdomsparlamentets samlinger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Ruberti

(13. oktober 1993)

Kommissionen bevilgede i 1992 50 000 ecu til Det Europæiske Ungdomsparlament og vil i 1993 yde det samme beløb.

Kommissionen støtte udgjorde ca. 7,5% af det samlede planlagte budget for Det Europæiske Ungdomsparlament i 1992 og udgør ca. 15,5% i 1993. Hele støtten i 1992 skulle være blevet brugt til at dække de deltagende studerendes udgifter til kost og logi samt rejser, og det formodes, at det også vil være tilfældet i 1993. I henhold til det reviderede regnskab for 1992 beløb omkostningerne til administration og organisation sig til henholdsvis 10,9% og 14,5% af det samlede budget.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1647/93

af Llewellyn Smith (S)

til Det Europæiske Politiske Samarbejde

(28. juni 1993)

(93/C 350/60)

Om: Politikken med ikke-spredning af kernevåben

Hvilke drøftelser har fundet sted i EPS om følgerne for Fællesskabets politik med ikke-spredning af kernevåben og for den hermed forbundne eksportkontrol af Nordkoreas produktion af plutonium til militære formål i en Manno-reaktor kopieret efter britiske reaktorer til militær produktion og af Nordkoreas tilbagetrækning fra traktaten om ikke-spredning af kernevåben?

Svar

(30. november 1993)

EPS har hyppigt drøftet Den Demokratiske Folkerepublik Koreas politik. Fællesskabet og dets medlemsstater har gentagne gange gjort det klart, at de betragter det med stor alvor, at Den Demokratiske Folkerepublik Korea fortsat afviser at foretage den endelige stadfæstelse af forpligtelserne i henhold til traktaten om ikke-spredning af kernevåben, og at Den Demokratiske Folkerepublik Korea ikke opfylder sin sikkerhedsaftale; Fællesskabet og dets medlemsstater har forelagt resolutioner for hhv. IAEA's bestyrelse og i Sikkerhedsrådet, som begge har fordømt Den Demokratiske Folkerepublik Koreas holdning.

Den 16. juni 1993 noterede Fællesskabet og dets medlemsstater med tilfredshed at Den Demokratiske Folkerepublik Korea traf en ensidig afgørelse om at suspendere gennemførelsen af beslutningen om at udtræde af traktaten om ikke-spredning af kernevåben.

Fællesskabet og dets medlemsstater ser frem til, at Den Demokratiske Folkerepublik Korea meget snart træffer alle fornødne foranstaltninger til at opfylde sine sikkerhedsforpligtelser og på ny bekræfter sine forpligtelser i henhold til traktaten om ikke-spredning.

Fællesskabet og dets medlemsstater står fast på denne holdning og følger fortsat aktivt dette yderst vigtige spørgsmål, som de agter at tage op på den 37. ordinære møderække under IAEA's generalkonference (27. september til 1. oktober 1993). De vil endvidere fortsætte de regelmæssige konsultationer i Arbejdsgruppen vedrørende Ikke-spredning af Kernevåben.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1689/93

af Anna Hermans (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(28. juni 1993)

(93/C 350/61)

Om: Videregående erhvervsuddannelse

I forbindelse med den nuværende politik på erhvervsuddannelsesområdet har Parlamentet gentagne gange fremsat en række forslag til en ændring af denne politik.

1. Hvilke undersøgelser og andre initiativer planlægger Kommissionen at gennemføre for at få et nøjere overblik over de forskellige initiativer og behov i forbindelse med de videregående erhvervsuddannelser?
2. Mener Kommissionen, at det er muligt at inddrage undervisningssektoren i større udstrækning i udformningen af denne politik (i betragtning af at de videregående erhvervsuddannelser ikke kun omfatter omskoling og efteruddannelse i virksomheden, men også uddannelse »på fuld tid« efter den skolepligtige alder)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Antonio Ruberti

(13. oktober 1993)

1. På erhvervsuddannelsesområdet understøtter og supplerer Kommissionen medlemsstaternes aktioner, idet den fuldt ud respekterer medlemsstaternes ansvar for erhvervsuddannelsens indhold og organisation. Afgørelsen om FORCE (90/267/EØF) viser, at Kommissionen ved gennemførelsen af tværnationale foranstaltninger om erhvervsfaglig efter- og videreuddannelse tager hensyn til de mange forskellige behov og situationer, der findes i medlemsstaterne. I denne sammenhæng udvikler Kommissionen i tæt samarbejde med Eurostat, medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter et samlet informationssystem, der omfatter offentliggørelse af rapporter om de nationale systemer og deres udvikling om gennemførelsen af statistiske arbejder, som giver mulighed for udvikling af fælles sammenlignende forestillinger, metoder og data.

2. Kommissionen har konstant understreget, at udviklingen af partnerskaber mellem offentlige og private initiativtagere, herunder især mellem undervisningssektoren, erhvervsuddannelsesorganer og virksomheder, er en af de væsentlige faktorer for at forøge erhvervsuddannelsens kvalitet. Det Europæiske Råd i København reagerede positivt på Kommissionens formand Jacques Delors forelæggelse af dennes europæiske plan om økonomisk opsving på mellemlang sigt »Ved indgangen til det 21. århundrede«, hvor der blandt de otte prioriteter slås til lyd for en dybtgående tilpasning af uddannelsessystemerne, især gennem etablering af en individuel ret til erhvervsuddannelse hele livet igennem.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1752/93

af Alexandros Alavanos (CG)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(2. juli 1993)

(93/C 350/62)

Om: Et genoprettelsesprogram for mindre gunstigt stillede områder

Den græske viceminister for miljø, fysisk planlægning og offentlige arbejder, Christos Katsijiannis, forelagde under den seneste samling i Rådet (boligministrene) et genoprettelsesprogram for ni mindre gunstigt stillede områder i Grækenland.

Det drejer sig konkret om følgende områder:

1. Nea Filadelfia (en flygtningbebyggelse).
2. Tavros (flygtningeboliger).

3. Kesariani (et boligprojekt).
4. Etoloakarnania (flytning af beboere fra Panagoula til Mitika kommune).
5. præfekturet Pella (Skarta og Ajos Athanasios kommune).
6. Komotini (en bebyggelse).
7. Xanthi (en bebyggelse).
8. Kos (forbedring af beboelsen Katerini).
9. Iraklio på Kreta (beboelsen Patelles).

Eftersom proceduren for flytning af beboere i hvert fald i ét tilfælde (Mitika-Panagoula kommuner i Etoloakarnania) er blevet sat i gang uden noget genoprettelsesprogram og allerede har skabt alvorlige problemer, hvorledes vurderer Rådet så den nuværende situation for de ni tilbagestående områder i Grækenland? Agter det at undersøge det genoprettelsesprogram, som den græske regering har forelagt, velvilligt og hurtigt — og i så fald med hvilken tidshorisont, og hvilke foranstaltninger agter det at træffe med henblik på programmets gennemførelse, så det kan blive ført ud i livet uden at skabe sociale og byplanmæssige problemer?

Svar

(22. november 1993)

Det er ikke Rådets opgave at beskæftige sig med det område, det ærede parlamentsmedlem henviser til. Gennemførelse af Fællesskabets Strukturforanstaltninger til fordel for mindre gunstigt stillede områder henhører under Kommissionens kompetence i overensstemmelse med artikel 18 i forordning (EØF) nr. 2052/88, samt under den græske stat for så vidt angår spørgsmål, som vedrører denne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1801/93

af Christine Crawley (PPE)

til Det Europæiske Politiske Samarbejde

(12. juli 1993)

(93/C 350/63)

Om: Voldtægt mod kvinder i det tidligere Jugoslavien

Den delegation, som Det Europæiske Råd nedsatte under mødet i Edinburgh i december 1992, har nu aflagt besøg i Bosnien-Hercegovina og har forelagt en foreløbig beretning herom.

Hvilke skridt agter EPS at træffe med henblik på at gennemføre henstillingerne i beretningen, især hvad angår:

- nødvendigheden af at stille lægehjælp og rådgivning til rådighed for ofrene og deres familier?
- finansiel bistand til de forskellige grupper og organisationer, der hjælper ofrene?
- behovet for en hurtigere ekspedition af visaansøgninger for bosniske flygtninge, især for de kvinder, som har været udsat for voldtægt?

Hvorledes agter EPS at reagere på det mere og mere udbredte krav om, at det internationale samfund bør stemple systematisk voldtægt som en krigsforbrydelse?

Svar

(30. november 1993)

Fællesskabet og dets medlemsstater gav i deres erklæring af 1. februar 1993 udtryk for deres tilfredshed med den rapport, der var blevet fremlagt af Warburton-delegation om resultaterne af de besøg, den havde aflagt den 20. til 24. december 1992 og den 19. til 26. januar 1993 i det tidligere Jugoslavien. I rapporten blev det bekræftet, at der i omfattende grad blev begået voldtægt, der indgik som en tydelig og velovervejet del af et voldsskema; voldtægten blev begået i den bestemte hensigt at demoralisere og terrorisere visse samfundsgrupper. Langt størstedelen af de mange tusinde ofre har været muhamedanere.

Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater er forfærdet over disse forbrydelser og den umenneskelighed, der præger den nuværende konflikt. I erklæringen af 1. februar 1993 udtalte de, at de havde til hensigt at gennemføre rapportens henstillinger om hjælp til de bosniske, muhamedanske kvinder, der havde været ofre for voldtægt og andre grusomheder.

I overensstemmelse hermed er der blevet afsat ca. 1,8 mio. ecu over EF's budget til projekter inden for rammerne af Warburton-rapporten. Medlemsstaterne har også bidraget enkeltvis og ved samfinansiering med Fællesskabet til rehabiliteringsprojekter.

Fællesskabet og dets medlemsstater vil fortsat i det omfang, det er muligt, opfylde flygtninges øjeblikkelige humanitære behov gennem bl.a. øget beskyttelse af visse sårbare befolkningsgrupper i det tidligere Jugoslavien.

For så vidt angår kravet om, at systematisk voldtægt bliver anerkendt som en krigsforbrydelse, skal det bemærkes, at mishandling og nedværdigende behandling af enkeltpersoner allerede betragtes som en krigsforbrydelse i henhold til Genève-konventionerne af 1949. I den forbindelse tillægger Fællesskabet og dets medlemsstater det stor betydning, at der hurtigt oprettes en international ad hoc-domstol for det tidligere Jugoslavien, så der kan ske retsforfølgning i sådanne tilfælde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1830/93

af Brigitte Ernst de la Graete (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(13. juli 1993)

(93/C 350/64)

Om: Globallån fra EIB til fordel for SMV

I sit svar på min skriftlige forespørgsel nr. 2351/92 ⁽¹⁾ om EIB's bidrag til fællesskabspolitikken til fordel for de små og mellemstore virksomheder, henviser Kommissionen til en årsberetning, hvori der redegøres detaljeret for anvendelsen af globallånene til støtte for EF-politikkerne.

Kan Kommissionen præcisere referencerne til de dokumenter, hvor lister over projekter, de små og mellemstore virksomheder og de tildelte midler er anført?

⁽¹⁾ EFT nr. C 106 af 16. 4. 1993, s. 4.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen

(29. september 1993)

Sidste afsnit i svaret på skriftlig forespørgsel nr. 2351/92 af det ærede medlem lyder således: »I Den Europæiske Investeringsbanks årsberetning redegøres detaljeret for anvendelsen af globallånene til støtte for EF-politikkerne. Årsberetningen sendes regelmæssigt til alle Europa-Parlamentets medlemmer.« Årsberetningen for 1992, der blev offentliggjort den 7. juni 1993, hvor den blev godkendt af EIB's Styrelsesråd, er blevet sendt til alle Europa-Parlamentets medlemmer i dagene derefter. Tallene vedrørende anvendelsen af globallån i 1992 samt for perioden 1988—1992 findes på side 104 til 109; side 26, 36 og 37 indeholder ligeledes oplysninger om globallånene.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1848/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Det Europæiske Politiske Samarbejde

(15. juli 1993)

(93/C 350/65)

Om: Oplagring af smuglede våben på den besatte del af Cypern

Ifølge avisen Pontiki fra den 8. april 1993 oplagres der på den besatte del af Cypern store mængder våben, som stammer fra det tidligere Sovjetunionen — navnlig fra de muslimske tjetjeners selvstyrende republik, hvis ledere har meget gode forbindelser til Denktashs styre. Disse våben

oplagres på den besatte del af Cypern med henblik på udrustning af tyrkkyprioterne og ikke mindst med henblik på udrustning af muslimske grupper i lande i Mellemøsten og muligvis i Afrika. Agter EPS at træffe foranstaltninger med henblik på at bringe våbensmuglingen mellem den besatte del af Cypern og den Tjetjensk-Ingusjiske Republik til ophør — og i så fald hvilke?

Svar

(30. november 1993)

Det spørgsmål, som det ærede medlem rejser, er ikke blevet drøftet i Det Europæiske Politiske Samarbejde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1888/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. juli 1993)

(93/C 350/66)

Om: Asthma bronchiale

Antallet af tilfælde af asthma bronchiale er i de seneste to år i hvert fald i Grækenland blevet fordoblet, især hos mindre børn. Dette understregede for nylig A. Rasidakis, professor i pneumonologi ved Athens universitet, idet han understregede, at asthmaen på grund af enten uvidenhed eller forsømmelse i de fleste lande ikke behandles rigtigt, og at det ofte er lægerne, der bærer ansvaret herfor. Rasidakis understregede dog, at de seneste undersøgelser har vist, at det drejer sig om en kronisk infektion, der kræver behandling.

Hvilke muligheder har Fællesskabet for at hjælpe de nationale myndigheder med at løse dette problem? Kan Kommissionen give nogen oplysninger vedrørende dette emne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pdraig Flynn

(8. oktober 1993)

Kommissionen er klar over, at astma forekommer stadig hyppigere i en række medlemsstater og har taget kontakt til nogle europæiske organisationer, der arbejder med denne sygdom. Der findes ikke et specifikt fællesskabsprogram for astma, men Kommissionen er villig til inden for rammerne af sundhedsbeskyttelse i al almindelighed at overveje støtte til projekter til forebyggelse af astma, som inddrager flere medlemsstater, og som kan give en klar merværdi på fællesskabsniveau.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1953/93
af James Ford (PSE)
til Det Europæiske Politiske Samarbejde
(19. juli 1993)
(93/C 350/67)

Om: Sældrab i Namibia

Af en rapport fra International Fund for Animal Welfare fremgår det, at 20 000 sælunger i 1992 i Namibia blev dræbt med kølleslag?

Er der i betragtning af Fællesskabets forbud mod import af sælskindsprodukter rettet henvendelse til de namibiske myndigheder om denne fangst?

Er udenrigsministrene (EPS) i benægtende fald rede til at rejse dette spørgsmål under deres dialog med den namibiske regering?

Svar
(30 november 1993)

Det ærede medlem spørgsmål er ikke blevet drøftet inden for rammerne af Det Europæiske Politiske Samarbejde. Det forbud mod import af sælskindsprodukter, som det ærede medlem henviser til, er i øvrigt et fællesskabsanliggende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1967/93
af Ernest Glinne (PSE)
til Det Europæiske Politiske Samarbejde
(19. juli 1993)
(93/C 350/68)

Om: Behovet for at få den internationale generalstabskomité der er oprettet i medfør af FN-pagtens artikel 26, 46 og 47, til at fungere

Generalstabskomitéen som er oprettet i medfør af FN-pagtens artikel 26, 46 og 47, har hidtil kun været en tom skal.

Hvis EPS ikke finder det særlig heldigt at betro den internationale politirolle til en enkelt stormagt, hvad mener det så om de ønsker, der er fremsat af FN's generalsekretær Boytro-Ghali og flere regeringer om, at der skal oprettes en »bevæbnet arm«, som skal være undergivet ovennævnte generalstabskomité?

Er det f.eks. ikke uheldigt, at de nordamerikanske styrker, der blev sendt til Somalia, ikke var underlagt FN's myndighed, og at forbuddet mod overflyvning af visse områder i Irak tilmed blev indført uden om denne myndighed?

Svar
(30. november 1993)

Fællesskabet og dets medlemsstater udtrykte i deres erklæring af 30 juni 1992 tilfredshed med offentliggørelsen af rapporten fra De Forenede Nationers generalsekretær med titlen »En Dagsorden for Fred«. Denne rapport indeholder faktisk nogle forslag, der svarer til det, det ærede parlamentsmedlem er inde på, idet de bl.a. omhandler forskellige aspekter af spørgsmålet om fredsbevarende aktioner.

Et forslag, der specielt bør fremhæves, er forslaget om, at FN-medlemslandene skal stille militære beredskabskontingenter til rådighed. I første omgang har Det Europæiske Fællesskabs medlemstater reageret hver for sig på generalsekretærens forslag.

Et andet forslag går ud på at udbygge de sekretariatstjenester, der står for forvaltningen af de fredsbevarende aktioner. Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater støtter en sådan omstrukturering og deltager heri ved f.eks. midlertidigt at stille militært personel til rådighed.

Såmtlige disse forslag vil blive drøftet på ny under FN's 48. generalforsamling.

Det bemærkes ligeledes, at Vestunionen allerede har deltaget aktivt i iværksættelsen af nogle af FN's resolutioner, og den skulle i fremtiden få øget sine muligheder for at sætte ind i denne henseende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1969/93
af Jaak Vandemeulebroucke (ARC)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(19. juli 1993)
(93/C 350/69)

Om: EF-støtte til ikke-statslige organisationers virksomhed i Chile

Kan Kommissionen i fortsættelse af sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 2797/92 ⁽¹⁾ oplyse, hvilke nærmere bestemte organisationer, der har modtaget støtte eller er finansieret og hvilke projekter, der var tale om?

⁽¹⁾ EFT nr. C 141 af 19. 5. 1993, s. 46.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín
(4. november 1993)**

Da svaret er meget langt og omfatter en række tabeller, skal Kommissionen fremsende det direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

ændring af Kommissionens forordning (Euratom) nr. 3227/76 ⁽²⁾ med henblik på at øge den internationale kontrol og fremme ikke-spredningsaftaler; og på hvilken måde har medlemsstaterne reageret på eller eventuelt støttet Kommissionens ændring om ikke-spredning af kernevåben?

⁽¹⁾ Dok. KOM(93) endelig udg.

⁽²⁾ EFT nr. L 363 af 31. 12. 1976, s. 1.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1990/93
af Filippos Pierros (PPE)
til Det Europæiske Politiske Samarbejde
(19. juli 1993)
(93/C 350/70)**

Om: Sanktioner over for Kroatien

Hvis krigen i Bosnien-Hercegovina skal afsluttes, kræver det, at alle de tre stridende parter, herunder kroaterne, er villige til at indgå et kompromis. Mener EPS ikke — i lyset af Kroatiens seneste angreb på muslimerne i det centrale Bosnien, dets ambitiøse oprustningsprogram og mange af de kroatisk leders ønske om et Storkroatien — at det vil være berettiget at iværksætte sanktioner over for Kroatien?

Svar

(30. november 1993)

Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater har aldrig udelukket yderligere sanktioner eller restriktive foranstaltninger, hvis parterne i konflikten i det tidligere Jugoslavien begår handlinger, der berettiger hertil. De har især insisteret på, at alle parter skal beskytte det indsatte hjælpepersonels liv og sikkerhed og lade nødhjælpskonvojerne passere uhindret. I denne forbindelse vil Fællesskabet og dets medlemsstater fortsat følge udviklingen i og uden for Bosnien nøje.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2016/93
af Alex Smith (PSE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(23. juli 1993)
(93/C 350/71)**

Om: Aftaler om ikke-spredning af kernevåben

Hvilke specifikke forslag har Kommissionen fremsat til fremme af de planer, den redegør for i punkt 244 i sit lovgivningsprogram for 1993 ⁽¹⁾, og som sigter mod en

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes
(5. oktober 1993)**

Fællesskabet og EF-medlemsstaterne har allerede givet Den internationale Atomenergiorganisation (IAEA) officiel meddelelse om de yderligere oplysninger, der vil tilgå IAEA regelmæssigt som følge af ændringen af forordning (Euratom) nr. 3227/76, og med det formål at demonstrere deres vilje til at styrke de internationale sikkerhedskrav og ikke-spredningsaftalen.

Fællesskabet og dets medlemsstater benytter enhver hensigtsmæssig lejlighed til at anspore andre IAEA-medlemsstater, som endnu ikke måtte have gjort dette, til ligeledes at tilstille IAEA sådanne supplerende informationer.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2022/93
af Filippos Pierros (PPE)
til Det Europæiske Politiske Samarbejde
(23. juli 1993)
(93/C 350/72)**

Om: Politiske mord i Tyrkiet

Ifølge oplysninger, som organisationerne Amnesty International og Helsinki Watch i april 1993 har forelagt CSCE's sekretariat, fremgår det, at antallet af politiske mord og »forsvindinger« i Tyrkiet ikke er blevet reduceret, men tværtimod i foruroligende grad forøget gennem hele 1992 og de første måneder af 1993. Tilsvarende beretter den årlige rapport fra »komiteen for beskyttelse af journalister«, som har sæde i USA, om mord på elleve journalister i Tyrkiet i 1992, mens antallet af mord på pressens repræsentanter i indeværende år allerede er nået op på 14.

Europæisk Politisk Samarbejde bedes i denne forbindelse oplyse, om det agter at lægge pres på Tyrkiet for omsider at få bragt denne uacceptable tilstand til ophør?

Svar

(30. november 1993)

Som det ærede medlem vil vide, har Fællesskabets og dets medlemsstaters forbindelser med Tyrkiet form af en regulær

dialog, hvor vi lægger vægt på vor fælles tilknytning til demokrati, respekt for menneskerettighederne og international lov. De tyrkiske myndigheder er derfor helt klar over den betydning, som Fællesskabet og dets medlemsstater tillægger retsstaten, fuld respekt for menneskerettighederne og de tilsagn, som Tyrkiet har givet i CSCE, Europarådet og FN's konventioner. På trojka-mødet den 15. september med Tyrkiet drøftede de politiske direktører situationen i Tyrkiet for så vidt angår menneskerettighederne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2032/93
af Yves Verwaerde (LDR)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
(23. juli 1993)
(93/C 350/73)

Om: Narkotikabekæmpelse — Aktioner gennemført af Det Europæiske Udvalg for Narkotikabekæmpelse

Kan Rådet gøre nærmere rede for de seneste aktioner, der er gennemført af Det Europæiske Udvalg for Narkotikabekæmpelse (CELAD), som blev oprettet af Det Europæiske Råd på topmødet i Strasbourg (1989)?

Svar
(30. november 1993)

Rådet gør opmærksom på, at CELAD er et mellemstatsligt organ, og at det derfor ikke har nogen direkte kompetence med hensyn hertil. Rådet kan dog oplyse det ærede parlamentsmedlem om udvalgets seneste aktiviteter. Det skal imidlertid bemærkes, at CELAD som sådan efter den strukturændring, der indføres med traktaten om Den Europæiske Union, ikke længere eksisterer, når denne traktat er trådt i kraft.

CELAD koordinerede tilrettelæggelsen af den europæisk narkotikabekæmpelsesuge, der fandt sted i dagene 16 til 22. november 1992. Der blev med aktiv medvirken fra Kommissionen afholdt mere end 200 arrangementer i medlemsstaterne med sigte på oplysning og forebyggelse blandt unge. Som følge af de positive erfaringer fra denne aktion har Rådet (sundhed) truffet afgørelse om, at der skal afholdes en ny forebyggende europæisk uge i andet halvår 1994.

CELAD har i øvrigt regelmæssigt koordineret den holdning, som De Tolv skal indtage på de forskellige internationale

møder vedrørende narkotikabekæmpelse, således bl.a. møderne i FN-regi i Wien.

Endelig har CELAD holdt nær kontakt til tredjelande, for at parterne kan underrette hinanden om de aktioner, der iværksættes med henblik på narkotikabekæmpelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2118/93
af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Det Europæiske Politiske Samarbejde
(26. juli 1993)
(93/C 350/74)

Om: UNITA's angreb

Mindst 355 personer omkom ved Unitas angreb på et passagertog i det sydlige Angola den 27. maj 1993. I betragtning af at Unita, der demonstrativt ignorerer resultatet af sidste års valg (som anerkendtes af verdenssamfundet) især får støtte fra Zaire — som i øvrigt for nylig sendte seks divisioner til grænsen mod Cabinda — agter EPS da at tage et nyt fredsinitiativ i området.

Svar
(30. november 1993)

Fællesskabet og dets medlemsstater følger på nærmeste hold udviklingen i situationen i Angola. De støtter helt og fuldt de bestræbelser der gøres i FN's regi, og de har indtrængende anmodet alle parter, især Unita, om at respektere fredsaftalen, resultaterne af valget i september 1992, FN's Sikkerhedsråds resolutioner og de resultater, der blev opnået i Abidjan.

Fællesskabet og dets medlemsstater minder om, at en partner deltager i trojkaen af observatører af »los Acordos de Paz«. Det Europæiske Råd støttede på samlingen i København i øvrigt fuldt ud Sikkerhedsrådets resolution 834 fra juni 1993, hvori Unita's aktioner fordømmes, og hvori det indskærper Unita at acceptere FN's plan for humanitær bistand. De sluttede op bag det seneste forsøg, som FN's generalsekretærs særlige repræsentant har gjort for at få indgået en våbenstilstand, og de vil over for Unita iværksætte de sanktioner, der er nævnt i Sikkerhedsrådets resolution 864.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2119/93

af Juan Ramírez Heredia (PSE)

til Det Europæiske Politiske Samarbejde

(26. juli 1993)

(93/C 350/75)

Om: Trevi-gruppens tilkendegivelser i København og Kolding vedrørende racevold

Under Trevi-gruppens møde i København og Kolding udtrykte justits- og udenrigsministrene forfærdelse og afsky over for den vold, som indvandrere og asylsøgere i flere medlemsstater var ofre for, og vedtog i denne forbindelse at gennemføre en undersøgelse af racisme og fremmedhad i EF, ligesom de anerkendte behovet for en fælles indvandrerpolitik.

Har ministrene i Det Europæiske Politiske Samarbejde overvejet at lade denne globale politik omfatte initiativer, der kan fremme integrationen og beskytte menneskerettighederne?

Hvilke konkrete foranstaltninger agter de at træffe over for de personer, der begår racistiske og fremmedfjendske voldshandlinger?

Svar

(30. november 1993)

På topmødet den 21. og 22. juni 1993 i København fordømte Det Europæiske Råd på det kraftigste den seneste tids overgreb på indvandrere og flytninge i Fællesskabets medlemsstater. Det bekræftede, at det nu som tidligere er fast besluttet på med alle til rådighed stående midler at bekæmpe alle afskygninger af intolerance og racisme. Det understregede, at intolerance og racisme ikke kan accepteres i vore samfund.

Det Europæiske Råd bekræftede, at alle, herunder indvandrere og flytninge, har ret til beskyttelse imod krænkelse af de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, der er fastlagt i medlemsstaternes retsregler og i de internationale instrumenter til beskyttelse af menneskerettighederne, herunder De Forenede Nationers konvention om afskaffelse af alle former for rasediskrimination.

Det Europæiske Råd gik desuden ind for en stærkt forøget indsats for at identificere og fjerne årsagerne til, at fænomener som racisme og fremmedhad opstår. Det gav ligeledes tilsagn om, at medlemsstaterne vil gøre deres yderste for at beskytte indvandrere, flytninge og andre imod alle udtryk for racisme og intolerance.

Menneskerettighedskommissionen besluttede i marts 1993 at udpege en særlig ansvarlig for gennemførelsen af en undersøgelse af vor tids racisme, rasediskriminering og fremmedhad og den intolerance, der er forbundet hermed.

Verdenskonferencen om menneskerettigheder, der fandt sted den 14. til 25. juni 1993 i Wien, og som Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater deltog aktivt i, opfordrede indtrængende alle regeringerne til at udarbejde en effektiv politik for, hvordan man kan forebygge og bekæmpe alle former for racisme, fremmedhad og intolerance, og til om nødvendigt at vedtage en passende lovgivning, der omfatter straffeforanstaltninger, samt til at oprette nationale institutioner til bekæmpelse af disse fænomener.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2157/93

af Ana Miranda de Lage (PSE)

til Det Europæiske Politiske Samarbejde.

(26. juli 1993)

(93/C 350/76)

Om: Genindførelse af dødsstraffen i Peru

Den forfatningsgivende forsamling i Peru har besluttet at genindføre dødsstraffen i landets nye forfatning.

Andespagten, som blandt andre Peru har undertegnet, indeholder bl.a. en klausul om beskyttelse af demokrati og menneskerettigheder.

Mener EPS, at dette krav — beskyttelsen af menneskerettighederne — er foreneligt med den peruanske forfatningsgivende forsamlings afgørelse?

Agter EPS i bekræftende fald at iværksætte de nødvendige foranstaltninger med henblik på at afskære dette land fra fordelene ved tredjegerationsaftalen, den generelle toldpræferenceordning og fra enhver form for udviklingsstøtte undtagen rent humanitær støtte?

Svar

(30. september 1993)

1. Perus demokratiske forfatningsgivende kongres vedtog den 27. august 1993 den nye forfatning, som i sin helhed vil blive lagt ud til folkeafstemning den 31. oktober 1993. En artikel i den nye forfatning bestemmer, at dødsstraf kun kan anvendes ved landsforræderi og terrorisme i overensstemmelse med landets love og de internationale traktater, som Peru er part i. Inden denne artikel kan anvendes — hvis den nye forfatning godkendes ved folkeafstemningen — skal den peruanske regering have parlamentets samtykke til at opsigte San José-konventionen om menneskerettigheder og meddele OAS's generalsekretær opsigelsen med et års varsel. Først herefter kan dødsstraf bringes i anvendelse over for fremtidige dømt.

2. Dette spørgsmål er blevet drøftet indgående i Det Europæiske Politiske Samarbejde. De medlemsstater, der ønskede det, har haft lejlighed til at tilkendegive over for såvel den forfatningsgivende forsamling som myndighederne, at denne foranstaltning kan få negative følger for Perus omdømme i udlandet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2194/93

af Víctor Arbeloa Muru (PSE)

til Det Europæiske Politiske Samarbejde

(29. juli 1993)

(93/C 350/77)

Om: Fredsprocessen i Mellemøsten

I ministrenes svar på min mundtlige forespørgsel H-0141/93 ⁽¹⁾ lyder det, navnlig i afsnit 4, som om EF bør indtage en neutral holdning i konflikten mellem palæstinensere og israelere i »de besatte områder«.

Har ministrene glemt Genève-konventionerne, FN's mange resolutioner, Europa-Parlamentets beslutninger og deres egne erklæringer? Hvem har besat disse områder, og hvordan er de besat? Er de jødiske bosættelser på Vestbredden og i Østjerusalem for eksempel legale eller ej?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger, nr. 3-430 (april 1993).

Svar

(30. november 1993)

Fællesskabet og dets medlemsstater er af den opfattelse, at det er altafgørende for EF fortsat at spille en upartisk og konstruktiv rolle i fredsprocessen. I modsat fald vil EF ikke kunne vinde nogen af parternes tillid i konflikten. Det betyder ikke, at man skal se bort fra eventuelle overtrædelser af FN's resolutioner eller konventioner. EF har taget afstand fra sådanne overtrædelser på allerhøjeste niveau.

Fællesskabet og dets medlemsstater har ofte udtalt, at det er op til parterne i den arabisk-israeliske konflikt selv at finde frem til betingelserne for en løsning, som skal forhandles frit og kunne tiltrædes af alle, hvis den skal kunne føres ud i livet. Ikke desto mindre har de også gang på gang gentaget, at de er overbevist om, at hvis aftalen skal være retfærdig, varig og generel, bør den baseres på FN-Sikkerhedsrådets resolutioner nr. 242 og nr. 338, der knæsetter princippet om land for fred. Aftalen bør betyde sikkerhed for alle stater i området, herunder Israel, inden for anerkendte og garanterede grænser, og det palæstinensiske folk bør kunne udøve deres selvbestemmelsesret.

Fællesskabet og dets medlemsstater har gentagne gange understreget betydningen af at sikre respekt for menneskerettighederne og af at træffe foranstaltninger, der kan skabe et klima af tillid, for at parterne i stadig højere grad kan nære tiltro til hinanden, og for at der kan ske fremskridt i forhandlingerne. I denne forbindelse har de krævet, at man standser byggeriet og udvidelsen af de israelske bosættelser i de besatte områder, herunder i det østlige Jerusalem, eftersom det er ulovligt i henhold til international lov, og de har krævet, at bestemmelserne i fjerde Genève-konvention anvendes i deres helhed.

Fællesskabet og dets medlemsstater hilste med tilfredshed den nylige historiske aftale, der blev indgået den 13. september 1993, og har givet udtryk for deres påskønnelse af fremsynet og modet hos de israelske og palæstinensiske ledere, der gjorde aftalen mulig.

Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater vil fortsætte deres bestræbelser, og de bekræfter, at de ønsker en general fredsaf tale. De håber, at der vil ske fremskridt under andre bilaterale forhandlinger og under de multilaterale samtaler om fremtidigt samarbejde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2209/93

af Ernest Glinne

til Det Europæiske Politiske Samarbejde

(29. juli 1993)

(93/C 350/78)

Om: Nødvendigheden af at forbyde rituel bortskæring eller indringning af clitoris på piger og kvinder, som befinder sig på EF's territorium

I visse lande er det skik at bortskære eller indringe clitoris på kvinder eller småpiger. Denne skik er ukendt i vor kultur, men der er imidlertid fare for, at den vil blive praktiseret i Europa som følge af befolkningernes bevægelse.

Det Forenede Kongerige har set sig nødsaget til at handle og vedtog i 1985 Prohibition of Female Circumcision Act, hvilket i sig selv er et fremskridt til trods for lovens alvorlige mangler. Samtlige medlemsstater har — uden undtagelse — vedtaget konventionen om barnets rettigheder, som FN godkendte den 20. november 1989. Belgien ratificerede den med lov af 20. november 1989 og med dekret fra sine sprogfællesskaber. I konventionens artikel 24, stk. 3, hedder det, at »deltagerstaterne træffer alle effektive og passende forholdsregler med henblik på afskaffelse af traditionsbundne ritualer, som er skadelige for børns sundhed«.

Europa-Parlamentet stadfæster i sine forslag: »1993: De nye Traktater«, at »den menneskelige værdighed er ukrænke-

lig« (side 79). Trévi-Gruppen vil kunne udvide sit virksomhedsområde efter Maastricht-Traktatens fuldstændige ratifikation. Selv i Afrika tager autoriteter (som f.eks. Awa THIAN i sin publikation »La Parole Aux Négresses« (de sorte kvinder har ordet)) afstand fra ovennævnte praksis, hvis opretholdelse — til trods for de forbud, som visse stater formelt har vedtaget — i stadig højere grad bringer mange deltagere i samlingerne i Den Paritetiske Forsamling AVS/EØF i forlegenhed. I Belgien er de traditionsbundne lemlæstelser forbudt i henhold til straffelovens artikel 398 (legemsbeskadigelse).

Er det imidlertid ikke nødvendigt at indføje en særlig bestemmelse i De Tolvs straffelove, som fordømmer den pågældende praksis, og skærpe straffen, når offeret er mindreårig, selv når denne praksis foregår på et hospital (!?) under påskud af, at man vil hindre infektioner?

Er det ikke absolut nødvendigt at tilpasse De Tolvs lovtekster med henblik på at fordømme bortskæring og indringning af clitoris samt ethvert overgreb på ofrenes fysiske integritet, bevidstgøre personalet inden for sundhedssektoren omkring en forebyggelsespolitik og fremme og deltage moralsk og økonomisk i informationskampagner, navnlig i alle de lande, som har undertegnet Lomé IV konventionen, i overensstemmelse med denne konventions artikel 4?

Svar

(30. november 1993)

Den praksis, som det ærede medlem omtaler, behandles indgående i De Forenede Nationer.

Underkommissionen til Forhindring af Diskriminering og Beskyttelse af Mindretal har udpeget en særlig ordfører, der skal forelægge den en handlingsplan for afskaffelse af traditionelle ritualer, der er skadelige for kvinders og børns sundhed.

I det handlingsprogram, der blev vedtaget efter verdenskonferencen om menneskerettigheder, der fandt sted i juni 1993 i Wien, understregede konferencen, hvor vigtigt det er at gøre en indsats for at fjerne de modsigelser, der kan herske mellem kvinders rettigheder og de skadelige virkninger af visse traditioner eller sædvaner, kulturelle fordomme og religiøs ekstremisme.

Verdenskonferencen opfordrede også indtrængende staterne til at bekæmpe den vold, som kvinder udsættes for.

På 48. samling vil FN's Generalforsamling behandle et udkast til erklæring om afskaffelse af volden mod kvinder med henblik på vedtagelse. I denne erklæring omfatter vold mod kvinder også lemlæstelse af kønsorganerne og andre traditioner til skade for kvinden.

De mange stater, der har ratificeret FN's konvention om barnets rettigheder, har forpligtet sig til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at bestemmelserne anvendes hos dem. Der er indført en international kontrolordning på dette område i form af Komitéen for Barnets Rettigheder, der sørger for, at alle de forpligtelser, som staterne har indgået, overholdes og gennemføres.

De spørgsmål, som det ærede medlem rejser, er ikke blevet drøftet i Det Politiske Samarbejde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2226/93

af António Capucho og Jan Bertens (LDR)
til Det Europæiske Politiske Samarbejde

(30. juli 1993)

(93/C 350/79)

Om: Forhandlingerne om fred i Mellemøsten

Kan Det Europæiske Politiske Samarbejde forsikre, at det på baggrund af behovet for hurtige fremskridt under forhandlingerne om fred i Mellemøsten for at forhindre en total desillusionering af den palæstinensiske befolkning med hensyn til fredsprocessen gør, hvad der står i dets magt for at sikre, at alle parter i forhandlingerne ved, hvor stor vægt EF og dets medlemsstaterne lægger på overholdelsen af Sikkerhedsrådets resolution nr. 242 og nr. 338?

Svar

(30. november 1993)

Fællesskabet og dets medlemsstater har gentagne gange erklæret, at det er de involverede parter i den arabisk-israelske konflikt, som selv skal fastsætte indholdet af en løsning, der for at være effektiv skal være forhandlet og aftalt frit mellem dem. Fællesskabet og dets medlemsstater har imidlertid også gentaget, at det er deres overbevisning, at aftalen for at blive retfærdig, varig og global skal være baseret på FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 242 og nr. 338, hvori princippet om land for fred er nedfældet. Aftalen skal skabe sikkerhed for alle stater i området, herunder Israel, inden for anerkendte og garanterede grænser, og give det palæstinensiske folk mulighed for at udøve deres ret til selvbestemmelse.

Fællesskabet og dets medlemsstater hilste den historiske aftale, der blev indgået den 13. september 1993, velkommen, og har hyldet de israelske og palæstinensiske ledere for deres visioner og mod, som har gjort denne udvikling mulig.

Fællesskabet er fast besluttet på at støtte processen, for det første ved øjeblikkeligt at yde 20 mio. ecu som bistand på kort sigt, for det andet ved at øge den finansielle bistand på mellemlang sigt betydeligt, og for det tredje ved at udvide det politiske og økonomiske samarbejde med alle de stater i området, der har bidraget til dette gennembrud.

Fællesskabet og dets medlemsstater gentager deres håb om, at der vil blive gjort fremskridt i andre bilaterale forhandlinger og i de multilaterale drøftelser om det fremtidige samarbejde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2235/93

af David Morris (PSE)

til Det Europæiske Politiske Samarbejde

(30. juli 1993)

(93/C 350/80)

Om: Kernevåben i det tidligere Sovjetunionen

Nuklear sikkerhed er en nøglesektor i samarbejdet inden for rammerne af den faglige bistand, som EF yder til SNG og Georgien (det tidligere Sovjetunionen).

Kan Rådet gøre rede for den tilstand, som kernevåbenarsenalet i disse lande befinder sig i, navnlig hvad angår den hyppighed, hvormed der foretages videnskabelige inspektioner, antallet af sprænghoveder, som der ikke kan gøres rede for og adgangen til tekniske oplysninger om kernevåbnens komponenter?

Svar

(30. november 1993)

Den nukleare sikkerhed på de militære nukleare anlæg henhører ikke under Det Politiske Samarbejdes kompetence.

Bistand på det nukleare område til landene i Central- og Østeuropa samt til landene i det tidligere Sovjetunionen indgår som led i projekter, der samordnes af Det Europæiske Fællesskab inden for rammerne af PHARE- og TACIS-programmerne. Disse programmer indgår igen i G24's aktiviteter på området nuklear sikkerhed. Endvidere har G7 besluttet på at oprette en multilateral fond for nuklear sikkerhed i ovennævnte lande. Til denne fond, der forvaltes af

EBRD, bidrager Det Europæiske Fællesskab (20 mio. ecu) og de af Fællesskabets medlemsstater, der er medlemmer af G7.

Den del af spørgsmålet, der vedrører de tekniske aspekter, såsom inspektioner og SNG's kernevåbenarsenal, henhører ikke under Det Politiske Samarbejdes kompetence; man har i denne forbindelse ikke nogen relevante officielle kilder og kan derfor ikke komme med noget svar.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2261/93

af Filippos Pierros (PPE)

til Det Europæiske Politiske Samarbejde

(1. september 1993)

(93/C 350/81)

Om: Irans løsladelse af fængslet israeler

Den israelske pilot Ron Arad har siden 1986 været holdt som krigsfange, i første omgang af Shiit-organisationen, Amal, og dernæst af den iranvenlige udbryderorganisation fra Amal, Dirani, og endelig af Iran. På trods af alle forsøg både fra den israelske stat og fra FN's generalsekretærs særlige udsending, Jean Domingo Piko, har det ikke været muligt at få ham løsladt. Under henvisning hertil og under henvisning til Europa-Parlamentets beslutning for nylig ⁽¹⁾, hvori der anmodes om øjeblikkelig løsladelse af Ron Arad, bedes Det Europæiske Politiske Samarbejde oplyse, hvilke konkrete foranstaltninger det agter at træffe for at få ham løsladt?

⁽¹⁾ Protokol (PV 13 IIa) af 27. 5. 1993, s. 5.

Svar

(30. november 1993)

Der er inden for rammerne af Det Politiske Samarbejde ikke sket henvendelser til de iranske myndigheder angående Ron Arad. Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater er ikke klar over, hvor han befinder sig i øjeblikket, men de støtter FN's og Israels bestræbelser på at få ham løsladt.

Fællesskabet og dets medlemsstater har gentagne gange anmodet Iran om at respektere de forskellige internationale instrumenter og aftaler på menneskerettighedsområdet. De opretholder en »kritisk dialog« med den iranske regering, og de giver her åbent udtryk for, at de ser med bekymring på Irans adfærd på en række områder, herunder menneskerettighederne. De vil fortsætte med at gøre indsigelser, når disse rettigheder krænkes.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2342/93
af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
(1. september 1993)
(93/C 350/82)

Om: Kommissionens forslag til direktiv om beskyttelse i forbindelse med behandling af oplysninger

Kan Rådet oplyse, hvornår det har til hensigt at godkende det forslag, Kommissionen forelagde den 15. oktober 1992, til direktiv om beskyttelse i forbindelse med behandling af oplysninger ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Dok. KOM(92) 422 endelig udg.

Svar
(22. november 1993)

Direktivforslaget, som vedrører en meget kompleks problematik, er til behandling i Rådets instanser, hvor der arbejdes aktivt på at udforme en fælles holdning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2378/93
af Stephen Hughes (PSE)
til Det Europæiske Politiske Samarbejde
(1. september 1993)
(93/C 350/83)

Om: Eksport af landminer

Har udenrigsministrene i Europæisk Politisk Samarbejde foretaget noget i anledning af Europa-Parlamentets opfordring i december 1992 til, at samtlige medlemsstater vedtager en fem-årig suspendering af eksporten af landminer?

Svar
(30. november 1993)

Problematikken med begrænsning af og forbud mod miner er blevet drøftet på møderne i de relevante EPS-arbejdsgrupper.

Fællesskabets medlemsstater har alle undertegnet konventionen om forbud mod eller begrænsning i anvendelsen af

visse konventionelle våben, og de medlemsstater, som endnu ikke har ratificeret konventionen, hastebehandler dette spørgsmål.

På den baggrund agter Fællesskabet og dets medlemsstater at bidrage aktivt til drøftelserne på 48. samling i FN's Generalforsamling, navnlig vedrørende forberedelsen af en konference til gennemgang af ovennævnte konvention.

Fællesskabet og dets medlemsstater vil komme til at beskæftige sig med de ændringer, der skal foretages i konventionen, ganske særlig i anden protokol vedrørende forbud mod eller begrænsning i anvendelsen af miner, lureminer og andre mekanismer.

I denne sammenhæng er Fællesskabet og dets medlemsstater ved at forberede et udkast til resolution om hjælp til uskadeliggørelse af miner, hvorom der tænkes taget et fællesskabsinitiativ på næste samling i FN's Generalforsamling.

Der skal i øvrigt gøres opmærksom på, at Fællesskabet og dets medlemsstater bidrager til flere omfattende programmer vedrørende hjælp til uskadeliggørelse af miner, navnlig i Asien (Cambodja) og i Mellemamerika (Nicaragua).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2389/93
af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Det Europæiske Politiske Samarbejde
(1. september 1993)
(93/C 350/84)

Om: Overtrædelser af FN's embargo mod Bosnien af græske virksomheder (Evroil Abee og Mamidol-Jetoil)

Ifølge beskyldninger, fremsat i det græske parlament af medlemmerne D. Vrettos, D. Jeorgakopoulos, P. Poundidis og V. Jeranidis, har de græske virksomheder Evroil Abee og Mamidol-Jetoil overtrådt FN's embargo mod det tidligere Jugoslavien og solgt olie til Bosnien. Agter EPS at interessere sig for opklaringen af denne sag vedrørende græske virksomheders overtrædelse af FN's embargo?

Svar
(30. november 1993)

Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater tillægger det den allerstørste betydning, at de sanktioner, der er dekretet over for Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro) overholdes strengt, og de har ydet betydelige midler hertil og dermed bidrager til, at sanktionerne overholdes strikte.

I denne forbindelse har de fuldt ud støttet FN's Sikkerhedsråds resolution 787 om en skærpelse af sanktionerne over for Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro) og muligheden for at gennemføre dem i praksis, samt resolution 820 om nye sanktioner over for Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro) og de områder i Kroatien og i Bosnien-Hercegovina, der kontrolleres af serberne. Fællesskabet og dets medlemsstater har forpligtet sig til at sørge for, at denne resolution følges op i alle enkeltheder.

Det tilkommer dog medlemsstaternes egne myndigheder at sørge for, at embargoen overholdes for deres vedkommende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2456/93

af Claude Desama (PSE)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1993)

(93/C 350/85)

Om: Fortsatte hindringer for den frie bevægelighed for personer og varer ved Fællesskabets indre grænser

Siden den 1. januar 1993 — da det indre marked trådte i funktion — har der ikke været kontrol af person- og godstransport på landjorden ved Fællesskabets indre grænser. Til trods herfor findes der stadig talrige hindringer i form af spærringer, indsnævring af vejbanen, store hastighedsbegrænsninger, omkørsel for lastvogne, hvilket udgør en virkelig fare for landevejstrafikken på de steder på vejene, hvor der tidligere var toldkontrol.

Er disse hindringer ikke til skade for den frie bevægelighed for personer og varer, der er et af Fællesskabets grundlæggende principper?

Hvilke foranstaltninger agter Rådet i bekræftende fald at træffe for at bringe disse hindringer til ophør?

Svar

(22. november 1993)

Det Europæiske Råd fastslog på samlingen i København, at det indre marked juridisk set har været »en realitet siden den 1. januar 1993; det er afgørende, at det også i praksis kommer til at fungere gnidningsløst og derved forbedrer konkurrenceevnen for EF's økonomi og bliver til størst mulig økonomisk og social fordel for borgerne. Med henblik herpå opfordrede Det Europæiske Råd alle berørte parter, navnlig Kommissionen og medlemsstaternes kompetente myndigheder, til at arbejde sammen for at sikre, at det indre marked administreres effektivt og med mindst muligt bureaukrati.

Det Europæiske Råd i København fremhævede også, at »det indre marked ikke kan realiseres uden en fuldstændig gennemførelse af den frie bevægelighed for personer samt for varer, tjenesteydelser og kapital i overensstemmelse med traktatens artikel 8 A. Dette kræver foranstaltninger navnlig for så vidt angår samarbejde med henblik på at bekæmpe kriminalitet og ulovlig narkotikahandel og sikre en effektiv kontrol af de ydre grænser.«

De hindringer, som det ærede parlamentsmedlem henviser til, skal derfor ses på denne baggrund. Det skal også bemærkes, at de praktiske arrangementer ved grænseovergangsstederne tillige vil blive behandlet inden for rammerne af bestemmelserne i artikel K.1 og K.3 i traktaten om Den Europæiske Union, når denne træder i kraft.

Med hensyn til fri bevægelighed for varer blev alle administrative hindringer rent faktisk fjernet den 1. januar 1993. De fysiske hindringer, der omtales i forespørgslen, udgør ikke hindringer som defineret i Kommissionens hvidbog om gennemførelsen af det indre marked, og Kommissionen har da heller ikke fremsendt forslag til Rådet om en indsats på dette område.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2481/93

af Luigi Vertemati (PSE)

til Det Europæiske Politiske Samarbejde

(1. september 1993)

(93/C 350/86)

Om: Den voksende terrorisme

I forbindelse med den tiltagende terrorisme i forskellige europæiske lande (Spanien, Italien, Tyskland) og i hele verden (Tykkiet, Ægypten, USA osv.), som medfører et stort antal ofre og en heraf følgende øget spænding i de enkelte lande, bedes udenrigsministrene i Europæisk Politisk Samarbejde oplyse, om der foreligger informationer om en fornyet fremkomst af terrorgrupper (de røde brigader, RAF, grupper med oprindelse uden for Europa osv.), og om der findes europæiske organisationer, som er i stand til at koordinere de enkelte staters initiativer, samt om man agter at iværksætte initiativer, og i så fald hvilke, med henblik på at bekæmpe terrorgruppernes destabiliserende og kriminelle handlinger?

Svar

(30. november 1993)

Som det ærede parlamentsmedlem ved, har Fællesskabet og dets medlemsstater bekræftet deres fulde støtte til FN's Generalforsamlings resolution 46/51 af 9. december 1991, hvori Generalforsamlingen i utvetydige vendinger fordøm-

mer alle terroristhandlinger og -metoder som kriminelle og uforvarlige, uanset hvem der begår dem, hvor og hvorfor.

Fællesskabet og dets medlemsstater behandler derfor i de fora, der er oprettet med henblik herpå, med største omhu de situationer, hvor terrorisme forekommer, for at træffe de nødvendige foranstaltninger, navnlig med hensyn til at beskytte deres statsborgere.

Der er oprettet flere samarbejdsorganer for at samordne de forskellige landes initiativer.

For det første inden for samarbejdet om retlige anliggender og det politimæssige samarbejde. Jeg opfordrer det ærede medlem til at forhøre sig hos vore kolleger med ansvar for retlige og indre anliggender, om dette vigtige samarbejde, hvor Trevi-gruppen er det forum, der er bedst kendt.

For det andet besluttede medlemsstaternes udenrigsministre inden for Det Europæiske Politiske Samarbejde i 1986 at oprette en stående arbejdsgruppe under EPS, der skulle behandle de politiske og juridiske aspekter af den internationale terrorisme. Denne gruppe holder møde så ofte, som det er nødvendigt for at fremsætte henstillinger om fælles holdninger vedrørende konkrete tilfælde af terrorisme, samordne Fællesskabets og dets medlemsstaters holdninger i internationale organisationer som FN, Europarådet og CSCE og drøfte samarbejdet mellem Fællesskabet og dets medlemsstater og tredjelande vedrørende terrorisme. Den holder kontakt og udveksler oplysninger med Trevi-gruppen.

Med hensyn til de initiativer, der skal tages for at hindre terrorgrupperes aktioner, henviser jeg det ærede parlamentsmedlem til alle de offentlige erklæringer fra Fællesskabet og dets medlemsstater, hvori de fordømmer brugen af terrorisme, samt til Trevi-gruppens beslutninger.

—————

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2506/93
af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Det Europæiske Politiske Samarbejde
(1. september 1993)
(93/C 350/87)

Om: Anvendelsen af radioaktive bomber imod Irak

Under henvisning til, at der ikke alene under USA's angreb imod Irak men også tidligere under Golfkrigen er blevet anvendt radioaktive bomber, bedes Det Europæiske Politiske Samarbejde oplyse følgende:

Vil EPS gøre en indsats med henblik på

1. At rense disse områder for resterne af disse bomber?

2. Snarest af indføre forbud imod (eller i det mindste begrænsning af) produktionen og anvendelsen af sådanne radioaktive våben?

Svar

(30. november 1993)

Det spørgsmål, som det ærede medlem rejser i punkt 1, vedrører anvendelsen under Golfkrigen af panserbrydende ammunition bestående af forarmet uran. Det forarmede uran er formodentlig blevet valgt på grund af dets hårdhed, som gør, at det kan trænge igennem alle former for pansring, og ikke på grund af dets eventuelle radioaktive egenskaber. Denne radioaktivitet er altid blevet regnet for at være helt ubetydelig og derfor ufarlig for mennesker.

Selv om spørgsmålet som sådan ikke er blevet drøftet inden for Det Europæiske Politiske Samarbejde, er der intet der tyder på, at der skulle være områder, der er kontamineret på grund af radioaktive rester. I øvrigt foregik praktisk talt alle kampene i ørkenområder.

For så vidt angår det amerikanske angreb på Irak henvises der til svarene på spørgsmål H-0779/93 og H-0787/93.

—————

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2539/93
af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(1. september 1993)
(93/C 350/88)

Om: Grækenlands manglende overholdelse af bestemmelserne vedrørende det indre marked i forbindelse med afsætningen af EF-varer

Hverken de centrale eller de regionale myndigheder under det græske finansministerium overholder det indre markeds bestemmelser om afskaffelse af toldprocedurerne, som er fastlagt i Den Fælles Europæiske Akts artikel 8 A og de bestemmelser, der blev indført af Rådet og Kommissionen vedrørende afsætning af EF-varer.

Ifølge den græske sammenslutning for international handel overholder det græske finansministerium ikke Rådets forordning (EØF) nr. 2726/90⁽¹⁾ og Kommissionens forordning (EØF) nr. 1214/92⁽²⁾ samt bestemmelserne indeholdt i direktiv 77/388/EØF⁽³⁾ (sjette direktiv) som ændret og suppleret gennem direktiv 91/680/EØF⁽⁴⁾ samt direktiv 92/111/EØF⁽⁵⁾ vedrørende moms og endelig direktiv 92/12/EØF⁽⁶⁾ om særlige forbrugsskatter.

Under henvisning til, at den græske sammenslutning for international handel har henvendt sig til Generaldirektoratet for Toldunionen og Indirekte Beskatning (løbenummer

P/93/4463) vedrørende dette spørgsmål, men dog endnu ikke har modtaget svar, bedes Kommissionen oplyse følgende: Agter den at gøre en indsats med henblik på tilpasningen af de græske bestemmelser til ovennævnte EF-bestemmelser?

(1) EFT nr. L 262 af 26. 9. 1990, s. 1.

(2) EFT nr. L 132 af 16. 5. 1992, s. 1.

(3) EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977, s. 1.

(4) EFT nr. L 376 af 31. 12. 1991, s. 1.

(5) EFT nr. L 384 af 30. 12. 1992, s. 47.

(6) EFT nr. L 76 af 23. 3. 1992, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener

(13. oktober 1993)

Kommissionen er underrettet om de vanskeligheder, som det ærede medlem påpeger, bl.a. vedrørende EF-varers passage gennem græske havne med frizoner. Den har allerede henvendt sig til de græske myndigheder om spørgsmålet.

Sammenslutningen af internationale transportører i Grækenland blev underrettet herom den 26. juli 1993.

Kommissionen bestræber sig på at finde en løsning på disse problemer sammen med de græske myndigheder i de forskellige høringsinstanser, der findes.

Men hvis det skulle ske, at den nuværende situation vedvarer, vil Kommissionen benytte sig af alle de midler, traktaten giver den, for at udvirke, at det indre marked bliver til virkelighed i Grækenland.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2575/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1993)

(93/C 350/89)

Om: Fælles principper for vurdering af plantebeskyttelsesmidler

Kan Rådet oplyse, hvornår det agter at godkende Kommissionens forslag til fælles principper, hvad angår vurdering af plantebeskyttelsesmidler?

Svar

(22. november 1993)

Rådets direktiv 91/414/EØF udgør fællesskabsrammen for vurdering af plantebeskyttelsesmidler. Rådet skal til opfølgning af direktivet vedtage fælles anvendelsesregler, der skal gøre det lettere at føre ordningen ud i livet.

Rådet erkender, at det er vigtigt og absolut nødvendigt, at disse principper vedtages hurtigt.

Det direktivforslag, som det ærede parlamentsmedlem omtaler, er et af dem, formandskabet prioriterer højest; der har allerede været afholdt flere tekniske møder i specialgruppen, for at behandlingen af denne sag kan afsluttes så hurtigt som muligt og teksten vedtages inden udgangen af 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2655/93

af Cristiana Muscardini (NI)

til Det Europæiske Politiske Samarbejde

(1. september 1993)

(93/C 350/90)

Om: En europæisk mægler til Somalia

FN's indsats i Somalia, der i begyndelsen var af humanitær karakter, udvikler sig i retning af en væbnet indgriben, hvilket ikke er i overensstemmelse med den lokale befolknings ønsker, bl.a. fordi denne indgriben er præget af uklare politiske bevæggrunde, der kan være de første tegn på endnu en tragedie.

Der deltager også væbnede styrker fra EF-landene i FN-missionen i Somalia, og Fællesskabet bør som sådant påtage sig et ansvar og spille en egentlig politisk rolle, der kan bidrage til freden.

Finder Det Europæisk Politiske Samarbejde ikke, at det er nødvendigt at udsende en europæisk mægler, der skal have til opgave at begrænse konflikterne mellem dels de forskellige retninger i Somalia og dels mellem disse og de internationale institutioner, der deltager i løsningen af problemerne i Somalia?

Svar

(30. november 1993)

Fællesskabet og dets medlemsstater er enig med det ærede parlamentsmedlem i, at der skal gøres en aktiv indsats for at nå frem til en varig politisk løsning i Somalia. De har underrettet De Forenede Nationers generalsekretær om dette synspunkt, og denne har for sin del sat alt ind på at virkeliggøre de politiske og humanitære mål for De Forenede Nationers indsats i Somalia. Efter de foreliggende oplysninger er nogle af disse mål gradvis ved at blive nået i de fleste områder i Somalia, og situationen i den sydlige del af Mogadiscio svarer ikke til situationen i resten af landet. Fællesskabet og dets medlemsstater støtter helhjertet og aktivt FN's bestræbelser på at skabe fred i Somalia. De har ikke for nærværende overvejet at udsende en europæisk mægler.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2691/93
af James Ford (PSE)
til Det Europæiske Politiske Samarbejde
(3. september 1993)
(93/C 350/91)

Om: Menneskerettighedskrænkelser imod det bahaistiske samfund i Iran

Har udenrigsministrene rettet henvendelse til den iranske regering i anledning af den kodificering og systematisering af forskellige former, for undertrykkelsesaktioner imod bahaisterne i Iran, der fremgår af det dokument, som den iranske regerings Højeste Revolutionære Kulturråd udsendte den 25. februar 1991, og på baggrund af det voksende bevismateriale om konfiskering af bahaistikejendom i Yazd, Saysan og Ilkhchi?

Svar

(30. november 1993)

Det daværende formandskab protesterede over for de iranske myndigheder både i Teheran og i Genève i juni og oktober 1992 i anledning af bahaisternes forhold i Iran. Det rejste spørgsmålet om to bahaister, der skulle være dømt til døden for spionage ved partiske retssager, og forlydender om konfiskering af huse og ejendele, der tilhørte bahaister i Yazd, Isfahan og Teheran. Efter henvendelserne blev de to bahaisters retssager taget op igen og dødsdommen forvandlede.

Fællesskabet og dets medlemsstater har for nylig givet udtryk for deres betænkelighed i anledning af forlydender om, at en bahaistisk kirkegård i Teheran skulle være blevet skændet.

Fællesskabet og dets medlemsstater vil fortsat følge situationen nøje og påpege over for de iranske myndigheder, når der sker krænkelser af menneskerettighederne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2746/93
af Alexandros Alavanos (CG)
til Det Europæiske Politiske Samarbejde
(16. september 1993)
(93/C 350/92)

Om: Løsladelse af lederen af det albanske socialistparti

F. Nano, leder af det albanske socialistparti, som ved sidste kommunalvalg fik 54 % af stemmerne, blev fængslet under

Berisha-regiment. Følgende oplysninger viser, at der er tale om politisk forfølgelse:

- de offentlige anklagere i Tirana, A. Dotsi og S. Kokona, nægtede at foretage retsforfølgning og trådte tilbage
- mens Nano er under anklage for at have brugt 8 mio. US \$ af hjælpen fra udlandet, bor hans familie på otte medlemmer ifølge hans kone i en lejet fire-værelses lejlighed i Tirana
- fængslingen af Nano fandt sted samtidig med forfølgelser af det græske mindretal, idømmelse, af seks måneders fængsel af Bekiri, formand for Det Nationale Enhedsparti, samt massearrestationer af demonstranter.

På denne baggrund bedes Det Europæiske Politiske Samarbejde besvare følgende:

1. Har EPS anmodet den albanske regering om forklaringen på fængslingen af lederen af det største oppositionsparti?
2. Agter EPS at kræve omgående løsladelse af F. Nano, indtil en domstol har truffet afgørelse i sagen?
3. Vil EPS advare de albanske myndigheder om, at Fællesskabet agter at fastholde betingelserne om overholdelse af de demokratiske principper og fastfryse de økonomiske samarbejdsaftaler med Albanien, hvis præsidenten og regeringen fortsat styrer landet i retning af et diktatur?

Svar

(30. november 1993)

Fællesskabet og dets medlemsstater deler det ærede medlems betænkeligheder med hensyn til den seneste udvikling i Albanien.

De albanske myndigheder er helt klar over den betydning, Fællesskabet og dets medlemsstater tillægger respekten for menneskerettighederne og retssamfundet. Fællesskabet og dets medlemsstater har adskillige gange mindet den albanske regering om dens højtidelige løfte om at overholde alle relevante CSCE-bestemmelser nøje.

Endvidere er respekten for de demokratiske principper og menneskerettighederne et vigtigt led i den aftale om samarbejde og økonomi, der blev undertegnet mellem EF og Albanien den 1. december 1992. Det er ligeledes grundlaget for de strukturelle forbindelser, der er blevet etableret mellem Albanien og Europarådet.

For så vidt angår det specifikke tilfælde, som det ærede medlem nævner, har Fællesskabet og dets medlemsstater indledt en grundig undersøgelse af de omstændigheder, der førte til oppositionslederens arrestation. På baggrund af

resultatet af denne undersøgelse vil Fællesskabet og dets medlemsstater overveje, hvilke relevante foranstaltninger der skal træffes som følge deraf.

af kontrol ved Fællesskabets indre grænser, men kun af kontrol, der på ikke-diskriminerende måde foretages i hele Fællesskabets område.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2755/93
af Brigitte Ernst de la Graete (V)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
(16. september 1993)
(93/C 350/93)

Om: Direktiv om produkter med dobbelt anvendelse

Så vidt vides er direktivet blokeret i Rådet, idet medlemsstaterne ikke kan nå til enighed om to bilag: listen over produkter og listen over såkaldte risikomodtagerlande.

1. Er denne gengivelse korrekt?
2. Hvilke følger har den manglende vedtagelse af direktivet for handelen med sådanne produkter i EF og på deres udførsel?
3. Hvilke foranstaltninger vil Rådet træffe for at afhjælpe denne situation, og hvornår forventer det, at det vil ske?

Svar
(26. november 1993)

Rådet kan forsikre det ærede parlamentsmedlem om, at drøftelserne om EF-foranstaltningerne med henblik på udførselskontrol med varer og teknologier med dobbelt formål går i den rigtige retning. Da der er tale om et yderst komplekst spørgsmål med en lang række følgevirkninger, indebærer udarbejdelsen af sådanne foranstaltninger nødvendigvis visse tidsfrister. På mødet den 4. oktober 1993 drøftede Rådet visse vigtige spørgsmål vedrørende kontrol med udførsel af varer med dobbelt formål, der er opført på en fælles liste, kontrol med udførsel af varer, der ikke er opført på den fælles liste (»catch all«-bestemmelsen) samt varigheden af overgangsordningen for samhandelen inden for Fællesskabet.

Rådet er klar over, at spørgsmålet er vigtigt, og at det haster, især med henblik på gennemførelsen af det indre marked. I afventen af vedtagelsen af de juridiske tekster, der er ved at blive udformet, henhører samhandelen med varer og teknologier med dobbelt formål fortsat under de gældende nationale lovgivninger. Fra den 1. januar 1993 er samhandelen inden for Fællesskabet med disse varer — i overensstemmelse med den erklæring, Rådet vedtog den 21. december 1992, og som er offentliggjort — ikke længere omfattet

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2795/93
af Winifred Ewing (ARC)
til Det Europæiske Politiske Samarbejde
(4. oktober 1993)
(93/C 350/94)

Om: Den israelske krigsfange Ron Arad

Vil udenrigsministrene give deres fulde støtte til kampagnen for frigivelse af den israelske flyverkaptajn Ron Arad, der er blevet holdt fangen af Hizbollah siden 1986? Hans familie har ikke hørt fra ham siden 1987, fordi han ikke får tilladelse til besøg af Røde Kors, hvilket er i strid med folkeretten.

Svar
(30. november 1993)

Respekten for samt bevarelse og fremme af menneskerettighederne er en af hjørnestenene i Den Europæiske Unions udenrigspolitik og fælles sikkerhed.

Sagen omkring Ron Arad vil blive drøftet meget snart inden for rammerne af Unionens aktiviteter. Det ærede medlem henvises indtil videre til svaret på forespørgsel E-2261/93 af F. Pierros ⁽¹⁾

Det ligger Den Europæiske Union meget på sinde, at alle dem, der holdes ulovligt tilbage i området, bliver frigivet.

⁽¹⁾ Se side 39 i denne Tidende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2841/93
af Alex Smith (PSE)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
(4. oktober 1993)
(93/C 350/95)

Om: Inddragelse af miljøhensyn i byplanlægningen

Hvorledes skrider arbejdet frem i den ekspertgruppe vedrørende bymiljø, der blev nedsat af Rådet i 1991 for at rådgive om inddragelse af miljøhensyn i byplanlægning?

Svar

(22. november 1993)

Rådet vedtog den 28. januar 1991 en resolution vedrørende Grønbogen om Bymiljø, hvori det opfordrede Kommissionen til på baggrund af de anbefalinger, der er anført i grønbogen, at nedsætte en ekspertgruppe bestående af repræsentanter fra medlemsstaterne og uafhængige eksperter, som ud fra en analyse af den bestående situation i hele Fællesskabet skal overveje, hvorledes der i de fremtidige strategier for byplanlægning og arealanvendelse kan inddrages miljømålsætninger, og mere generelt skal rådgive Kommissionen om, på hvilke måder bymiljødimensionen kan udvikles yderligere inden for rammerne af Fællesskabets miljøpolitik.

Rådet opfordrede Kommissionen til på baggrund af Det Europæiske Råds erklæring om miljø den 25. og 26. juni 1990 i Dublin at overveje, hvorledes Fællesskabet ved hjælp af finansielle midler kan bidrage yderligere til at forbedre bymiljøet.

Rådet udtrykte tilfredshed med, at Kommissionen har til hensigt at foretage omfattende høringer inden for Fællesskabet om tanker og forslagene i grønbogen.

Rådet ser frem til, at Kommissionen forelægger det konklusionerne af disse høringer samt eventuelle forslag.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2997/93

af James Elles (PPE), Otto Habsburg (PPE), Fernand Herman (PPE) og Ria Oomen-Ruijten (PPE)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(25. oktober 1993)

(93/C 350/96)

Om: Forbindelserne mellem EF, Østeuropa og SNG

Udviklingen i forbindelserne mellem EF og landene i Østeuropa og SNG er gået meget hurtigt i de seneste måneder. EF-myndighederne har truffet en række beslutninger, der i højere grad bærer præg af at være en reaktion på begivenhedernes gang end en del af en bred velovervejet strategi.

Rådet bedes oplyse følgende:

1. Hvilke lande vil være berettigede til at indlede associeringsforhandlinger med EF? Omfatter dette de baltiske stater?

2. Medfører indgåelsen af en associeringsaftale med EF, at det pågældende land med rette kan forvente EF-medlemskab på længere sigt?
3. Hvor langt har EF til hensigt at gå i forhandlingerne med Rusland og de øvrige republikker, der for øjeblikket er medlemmer af SNG, om de fire friheder, der kendetegner det indre marked,
4. Er det på nuværende tidspunkt muligt at afstikke EF's endegyldige grænse mod øst?

Svar

(26. november 1993)

1. Fællesskabets politik over for Østeuropa har efter kommunismens sammenbrud været baseret på et meget klart helhedsbillede af Europas nye arkitektur.

Det Europæiske Råd har regelmæssigt defineret og præciseret denne politik, således senest på dets møde i København, hvor der blev vedtaget meget vigtige konklusioner på dette område.

2. Rådet minder først og fremmest om, at Fællesskabets politik over for landene i Central- og Østeuropa i første omgang går ud på at indgå såkaldte førstegenerationsaftaler om samarbejde, som skal åbne mulighed for, at der senere kan indgås en Europa-aftale med det pågældende land. Sidstnævnte aftaler, som etablerer meget tættere og mere forpligtende forbindelser mellem Fællesskabet og dets aftalepartnere, forudsætter, at der gøres de nødvendige fremskridt med hensyn til de politiske og økonomiske reformer, for at sådanne aftaler kan indgås.

På nuværende tidspunkt er sådanne aftaler undertegnet med Ungarn, Polen, Rumænien, Bulgarien og Den Tjekkiske Republik og Slovakiet.

Indtil nu er der kun indgået førstegenerationsaftaler med Albanien, de baltiske stater og Slovenien (sidstnævnte aftale er dog mere vidtgående, da den indeholder bestemmelser om todfri indførsel).

Hvad angår de baltiske stater, opfordrede Det Europæiske Råd i København Kommissionen til med henblik på at styrke samhandelen og handelsforbindelserne med disse lande at forelægge forslag om at udbygge de nuværende handelsaftaler til frihandelsaftaler, idet målet er til sin tid at indgå Europa-aftaler med disse lande.

3. Det Europæiske Råd i København bekræftede, at alle de central- og østeuropæiske lande, der har indgået

Europa-aftaler med Fællesskabet, vil kunne blive medlemmer af Den Europæiske Union, hvis de ønsker det.

Tiltrædelse kan finde sted, så snart et associeret land er i stand til at påtage sig forpligtelserne ved et medlemskab og opfylder de økonomiske og politiske betingelser.

Medlemskab kræver, at ansøgerlandet har opnået institutionel stabilitet, som garanterer demokrati, retsstatsforhold, menneskerettigheder samt respekt for og beskyttelse af mindretal; det kræver endvidere en fungerende markedsøkonomi samt evne til at stå konkurrencepresset og markedskræfterne i Unionen. Medlemskab forudsætter, at ansøgeren er i stand til at påtage sig forpligtelserne ved et medlemskab, herunder er i stand til at tilslutte sig målet om en politisk, økonomisk og monetær union.

Unionens evne til at optage nye medlemmer uden derved at nedsætte tempoet i den europæiske integration er dog ligeledes af stor betydning og bør indgå i overvejelserne i såvel Unionens som ansøgerlandenes almindelige interesse.

Det Europæiske Råd var i øvrigt enigt om, at det fremtidige samarbejde med de associerede lande skal udformes med henblik på medlemskab. Det vedtog i den forbindelse en række foranstaltninger, som er udførligt beskrevet i konklusionerne fra Det Europæiske Råd, hvoraf de vigtigste punkter er:

- de associerede landes forbindelser med Unionens institutioner skal struktureres inden for rammerne af dels en udvidet multilateral dialog dels samråd om spørgsmål af fælles interesse
- der vil blive vedtaget en række foranstaltninger, som skal fremme partnernes adgang til Fællesskabets markeder
- der vil fortsat blive ydet en betydelig finansiel støtte, navnlig inden for rammerne af PHARE-programmet, hvor en del af midlerne kan anvendes til udvikling af transeuropæiske netprojekter
- der vil blive ydet teknisk bistand for at gøre det lettere for partnerlandene at tilnærme deres lovgivning til fællesskabslovgivningen, navnlig for så vidt angår konkurrenceregler, beskyttelse af arbejdstagerne, miljøet og forbrugerne.

4. Fællesskabets politik over for de uafhængige stater i det tidligere Sovjetunionen har ikke helt samme sigte, som politikken over for landene i Central- og Østeuropa.

Den sigter på at yde mest mulig støtte til den politiske og økonomiske reformproces, der er påbegyndt i de nye uafhængige stater, for at lette overgangen fra et totalitært styre til demokrati og indførelsen af markedsøkonomi og

det fri initiativ samt disse staters fuldstændige integrering i det internationale politiske og økonomiske system.

Fællesskabets støtte, som ydes i samarbejde med Fællesskabets øvrige industrialiserede partnere, giver sig på fællesskabsniveau udslag i det omfattende faglige bistandsprogram TACIS, der netop er blevet ændret, samt i de bilaterale faglige bistandsprogrammer.

Der bør også mindes om den omfattende humanitære hjælp, Fællesskabet og dets medlemsstater i de senere år har ydet for hurtigt og smidigt at afhjælpe den mere og mere foruroligende mangel på levnedsmidler og lægemidler.

5. For at skabe aftalemæssige forbindelser med de nye uafhængige stater på et nyt og bredt grundlag agter Fællesskabet at indgå partnerskab- og samarbejdsaftaler, der skal skabe et snævert samarbejde med disse stater under hensyntagen til det enkelte lands særlige karakteristika på det politiske, økonomiske, videnskabelige og faglige område. En indledende forhandlingsrunde skal gøre det muligt at indgå partnerskabs- og samarbejdsaftaler med Rusland, Ukraine, Hviderusland og Kasakhstan.

Der er tale om ikke-præferenceaftaler, som ikke har til formål at udvide de fire friheder, der kendetegner det indre marked, til at gælde for de nye uafhængige stater. Indgåelsen af partnerskabs- og samarbejdsaftaler tilsigter i modsætning til de aftaler, der er indgået med staterne i Central- og Østeuropa, ikke at integrere de nye uafhængige stater i Fællesskabet, men at integrere disse staters økonomier i verdensøkonomien.

6. For så vidt angår den aftale, der for øjeblikket forhandles med Rusland om, har Rådet besluttet, at den vil omfatte en udviklingsbestemmelse, der gør det muligt at tilpasse den med henblik på at skabe et frihandelsområde, når forholdene tillader det, og navnlig når Rusland er i stand til at opfylde forpligtelserne i henhold til GATT.

Det Europæiske Råd udtrykte på mødet i København håb om, at partnerskabsaftalen med Rusland vil kunne indgås snart som led i etableringen af aftalemæssige forbindelser mellem Fællesskabet og dette land, som afspejler den politiske og økonomiske rolle, som Rusland spiller på den internationale scene.

Det Europæiske Råd i København besluttede ligeledes at foreslå Rusland, at der afholdes regelmæssige møder på topmødeniveau mellem Det Europæiske Råds formand, Kommissionens formand og Ruslands præsident i lighed med de møder, som Fællesskabet holder med sine amerikanske, japanske og canadiske partnere.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3170/93
af Bouke Beumer (PPE)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
(19. november 1993)
(93/C 350/97)

Om: Kommissionens strategiske program til effektivisering af det indre marked

1. Hvordan fungerer det indre marked efter Rådets vurdering her ni måneder efter gennemførelsen af programmet i hvidbogen om det indre marked? Rådet bedes navnlig tage stilling til følgende spørgsmål:

- a) spørgsmålet om forsinkelser i forbindelse med udmøntningen af EF-bestemmelserne i national lovgivning og om, hvorvidt udmøntningen er foretaget korrekt
- b) spørgsmålet om forsinkelser i standardiseringsprocessen og om, hvordan denne proces kan forbedres
- c) spørgsmålet om nødvendigheden af at lette forbrugernes og erhvervslivets adgang til domstolene i tilfælde af overtrædelser af bestemmelserne om det indre marked (sikring af håndhævelsen af EF-retten, idømmelse af sanktioner eller bøder, osv.)
- d) spørgsmålet om nødvendigheden af at sikre mere gennemskuelighed og orientering i forbindelse med bestemmelserne om, målsætningen for, de økonomiske og sociale følger af og eventuelle mangler ved det indre marked
- e) spørgsmålet om fordele og begrænsninger i forbindelse med princippet om gensidig anerkendelse af den nationale lovgivning for så vidt angår det indre marked
- f) spørgsmålet om en styrkelse af samordningen og samarbejdet mellem de nationale forvaltninger
- g) spørgsmålet om, hvordan man kan undgå indførelse af nye tekniske handelshindringer
- h) spørgsmålet om, hvordan Kommissionen har til hensigt løbende at føre tilsyn med, at det strategiske program for det indre marked gennemføres.

2. Hvornår regner Rådet med at kunne vedtage det foreslåede strategiske program for det indre marked?

Svar

(23. november 1993)

Rådet har ikke ventet med at tage fat på evalueringen af de elementer, der omtales i forespørgslen fra Europa-Parlamentets Udvalg om Økonomi, Valutaspørgsmål og Industripolitik, til udløbet af den frist, der er fastsat i hvidbogen om virkeliggørelsen af det indre marked.

Rådet havde således allerede i maj 1992 en uformel drøftelse om det indre marked efter 1992; ved afslutningen af denne drøftelse opfordrede det Kommissionen til at fastlægge en ramme for et løbende samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne til sikring af styringen af markedet uden indre grænser og til fremme af medlemsstaternes tilsyn med, at det indre marked fungerer som tilsigtet.

Rækken af drøftelser førte til, at der i december 1992 blev vedtaget en rådsresolution om den praktiske gennemførelse af det indre marked. I denne resolution (¹) retter Rådet en række opfordringer til såvel Kommissionen som medlemsstaterne. Det anmoder heri bl.a. om, at Kommissionen regelmæssigt orienterer Rådet om medlemsstaternes gennemførelse af de nødvendige bestemmelser til virkeliggørelsen af det indre marked; Kommissionen har siden fulgt denne opfordring op. Dens rapporter har været medvirkende til en væsentlig fremskyndelse af processen med gennemførelsen af EF-reglerne i national lovgivning.

Hvad angår vurderingen af gennemførelsen af EF-retten tilkommer denne selvsagt primært Kommissionen i dens egenskab af traktaternes vogter.

Med hensyn til standardiseringen opfordrede Rådet i sin resolution fra december 1992 medlemsstaterne og Kommissionen til at hjælpe med at fremskynde udarbejdelsen af europæiske standarder og at fremme aftaler om gensidig anerkendelse mellem private prøvelaboratorier og certificerende myndigheder i Fællesskabet med henblik på at videreføre bestræbelserne på at fjerne hindringerne for frie varebevægelser.

Hvad angår forbrugerne og erhvervslivet, men også borgerne som helhed, har Kommissionen i en resolution af 8. juni 1993 om kvaliteten af affattelsen af EF-lovgivningen opfordret medlemsstaterne og Kommissionen til at gøre en indsats for at gøre den eksisterende og fremtidige EF-lovgivning klarere og mere sammenhængende og følgelig lettere tilgængelig, især gennem kodificering af teksterne. Det har endvidere udtrykt ønske om, at der i vid udstrækning sikres formidling af oplysninger om gennemførelsen af EF-lovgivningen, dens anvendelse i praksis, samt klagemuligheder.

Rådet har på sin side forpligtet sig til at prioritere behandlingen af relevante initiativer, som Kommissionen beslutter at tage til sikring af en harmonisk funktion af det indre marked.

På mødet den 5. april 1993 beskæftigede Rådet sig i en åben TV-debat om det indre marked efter 1992 med følgende spørgsmål:

- forbedrede rettigheder for virksomheder og forbrugere, hvor det lagde særlig vægt på den rolle, som det indre marked skal spille for fremme af de små og mellemstore virksomheder
- gennemsigtighed
- information og kommunikation

— det administrative samarbejde.

Kommissionen har derefter i juni 1993 forelagt Rådet en meddelelse, som den også har sendt Europa-Parlamentet, og som har titlen »Styrkelse af effektiviteten af det indre marked«. Bilaget til denne meddelelse indeholder et arbejdsdokument fra Kommissionen med titlen »Om et strategisk program for det indre marked«.

Rådet har haft en indledende drøftelse om dette arbejdsdokument for at give Kommissionen nogle evalueringselementer, der skal gøre det lettere for den at udarbejde selve det strategiske program, der vil komme til at indgå i en senere meddelelse.

(¹) EFT nr. C 334 af 18. 12. 1992.